

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 491 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 8 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2007

1 ΕΥΡΩ

ΠΛΗΡΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ

ΤΟΥΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥΣ

Η 12η ΔΕΚΕΜΒΡΗ

ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ Η ΑΡΧΗ

Καμιά εμπιστοσύνη στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΤΑΞΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

8/12/1974: Κατάργηση βασιλείας (δημοψήφισμα ΝΑΙ: 3.245.111 (69,2%) ΟΧΙ: 1.444.875) 8/12/1970: Εκρηξη βόμβας (ΕΜΑ) στα γραφεία του ΟΠΑΠ 8/12/1886: Γέννηση Diego Rivera (Lenin του Μéxico) 8/12/1936: Ο Anastasio Somoza πρόεδρος Νικαράγουα 9/12: Ημέρα κατά της διαφθοράς - Τανζανία: Ημέρα ανεξαρτησίας - δημοκρατίας (1961) 9/12/1883: Γέννηση Αλέξανδρου Παπάγου 9/12/1963: Φυγή Καραμανλή στο Παρίσι 9/12/1970: Κωνσταντίνος - Αμαλία Καραμανλή υποβάλλουν αγωγή διαζυγίου σε γαλλικό δικαστήριο 9/12/1985: Ισόβια στον Χόρχε Βιντέλλα για τον θάνατο 9.000 αριστερών ανταρτών (Αργεντινή) 9/12/1991: Συνθήκη Μάαστριχτ 9/12/1842: Γέννηση Piotr Kropotkin 9/12/1967: Ο Nicolae Ceausescu πρόεδρος Ρουμανίας 9/12/1990: Ο Lech Walesa κερδίζει τις εκλογές (Πολωνία) 10/12: Ημέρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων - ημέρα ιδιοκτησίας - Σουηδία: Ημέρα Νόμπελ (1896) 10/12/1981: Ο Ευάγγελος Αβέρωφ εκλέγεται αρχηγός ΝΔ 10/12/2006: Θάνατος Αουγκούστο Πινোসέτ (91 χρ) 10/12/1974: Ίδρυση Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΕ) 10/12/1970: Εκρηξη βόμβας στη λεωφόρο Β. Γεωργίου (Θεσσαλονίκη) 11/12: Ημέρα βουνών - ημέρα παιδιού 11/12/1946: Ίδρυση UNICEF 11/12/1994: Επέμβαση Ρώσων στην Τσετσενία 11/12/1977: Βόμβα καταστρέφει αυτοκινούμενο συνεργείο τηλεπικοινωνιών αστυνομίας, στη Λ. Παπάγου 2 (Ζωγράφου) 11/12/1856: Γέννηση Georgi Plechanov 12/12: Κένυα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963) - Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων 12/12/1916: Αναθεματισμός Εκ-λησίας στον Βενιζέλο από αρχιεπίσκοπο Θεόκλητο (χιλιάδες αντιβενιζελικοί στο Πεδίο του Αρεως). Για την ενέργεια αυτή ο Χριστόδουλος ζήτησε δημόσια συγγνώμη το 2000 12/12/1931: Απαγορεύεται στον Γκάντι να συναντηθεί με τον Πάπα, επειδή αρνήθηκε να φορέσει ενδύματα δυτικού τύπου 12/12/1948: Ο ΔΣΕ καταλαμβάνει την Κόνιτσα 12/12/1971: Ο Νικόλαος Μέρτζος (Θεσσαλονίκη) εκλέγεται μέλος της χουντικής "Συμβουλευτικής" 12/12/1979: Βόμβα σε αυτοκίνητο υπαλλήλου βάσης Ελληνικού (Καλλιθέα) 12/12/1997: Αρχή δικής Carlos (Παρίσι) 13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας - Άνω Βόλτα: Εθνική γιορτή 13/12/1967: Απομάκρυνση Κωνσταντίνου Γλύξμπουργκ (Ρώμη) 13/12/2002: Απόπειρα κατά Ντόρας Μπακογιάννη από Γιάννη Σανδάλη 13/12/1944: Θάνατος Vas-sily Kandinsky (78 χρ) 14/12: Ελ Σαλβαδόρ: Ημέρα επανάστασης - Τουρκία: Φεστιβάλ Mevlana-Jelaeddin Rumi (περιστρεφόμενοι δερβίσηδες) 14/12/1825: Εξέγερση Δεκεμβριστών (Ρωσία) 14/12/1914: Ίδρυση ΕΣΗΕΑ 14/12/1930: Πρώτη φορά ψηφίζουν οι γυναίκες Θεσσαλονίκης (δημοτικές εκλογές) - ήταν 240 14/12/1955: Θεμελίωση διυλιστηρίων Ασπρόπυργου 14/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17Ν) 14/12/1968: Εκρηξη βόμβας της ΔΕ στον κινηματογράφο Παλλάς (Αθήνα) 14/12/1989: Θάνατος Andrei Sakharov (68 χρ) 14/12/2003: Σύλληψη Σαντάμ Χουσεϊν.

● Υπάρχει νοήμων άνθρωπος που να παίρνει τοις μετρητοίς τις «δεσμεύσεις» και τα «δεν» του Χατζηδάκη για την Ολυμπιακή; ●●● Αν υπάρχει, ας θυμηθεί τις προεκλογικές «δεσμεύσεις» και τα «δεν» του Καραμανλή για το Ασφαλιστικό ●●● Και γιατί είναι σκάνδαλο που διόρισε ο Μαγγίνας την κόρη του στον ΟΤΕ; ●●● Πού θέλατε, δηλαδή, να τη διορίσει, καθαρίστρια σε σχολείο; ●●● Αφού το κορίτσι έχει πτυχία από πανεπιστήμια της αλλοδαπής ●●● Θα μου πείτε, ότι και άλλα κορίτσια (και αγόρια) έχουν πτυχία, αλλά τρώνε καθημερινά πόρτα ●●● Ας φρόνιζαν να έχουν μπαμπά υπουργό, ο Μαγγίνας τους φταίει; ●●● Στο κάτω-κάτω, ο Καραμανλής είπε «σεμνότητα και ταπεινότητα», δεν είπε «όχι στο ρουσφέτι» ●●● Ασε που η Νατάσα από νηπιαγωγός βρέθηκε γιατρίνα περιωπής ●●● Εντός γραμμής είναι ο Μαγγίνας και δικαίως χαρακτηρίσε το αρχικό δημοσίευμα «κακόβουλο» ●●● Άλλο αντάρτες και άλλο κό-

τες λιράτες ●●● Ας σταματήσουν, λοιπόν, τα αντιπολιτευόμενα ΜΜΕ αυτό το παραμυθάκι ●●● Ετσι δεν είναι, Γιάννη Μανώλη; ●●● Να τον «σπρώξουν» ή να τον «κάψουν» τον Τσίπρα προσπαθούν τα ΜΜΕ; ●●● Διότι, κατά κανόνα, ονόματα που «παίζουν» νωρίς «καίγονται» ●●● Ο Γιωργάκης πότε θα κάνει αντιπολίτευση; ●●● Ίδου η απορία των Πασόκων ●●● Αμα δεν κουνηθείτε εσείς, περιμένετε να σας σώσει ο Γιωργάκης ●●● Κι ύστερα, δεν δικαιούστε για να ομιλείτε ●●● Εσείς τον εκλέξα-

τε, πιστεύοντας ότι «άλλαξε», όπως σας έλεγε ●●● Αλλάζει, βρε, ο άνθρωπος σ' αυτή την ηλικία, χωρίς σοβαρό λόγο; ●●● Εδώ τόλμησε ν' αφήσει εκτός οργάνου κοτζάμ Στέφανο Τζουμάκα ●●● Πώς θα βαδίσουμε, ωρέ, στο σοσιαλιστικό μετασχηματισμό και στην κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο; ●●● Αγάντα Στέφανε, Βανδρή-Καρράς-Νίνο θα σκίσουν φέτος ●●● Ενα μπουκάλι Τζόνι την αχαριστία σκοτώνει ●●● Φαίνεται πως η φτωχολογιά της Βενεζουέλας είναι εξαιρετικά... ανώριμη για να αντιληφθεί το «σοσια-

λισμό του 21ου αιώνα» ●●● Δεν εξηγείται αλλιώς η νίλα που έπαθε ο Τσάβες στο δημοψήφισμα για το σύνταγμα ●●● Πλάκα θα 'χει ν' ακούσουμε από κάποιες πλευρές, ότι ο λαός έπεσε θύμα της προπαγάνδας ●●● Για να θυμηθούμε εκείνο το σαρκαστικό του Μπρεχτ: «αλλάξτε λαό» ●●● Στους βράχους του Αιγαίου, όπου κάποτε μαρτυρούσαν οι αγωνιστές, κουνούν τον κώλο τους τα καλόπαιδα της μπουρζουαζίας ●●● Ο tempora o mores ●●● Με επικεφαλής Σόμπολο και Μαγιάση πορεύτηκαν οι δημοσιογράφοι ●●● Μη διαμαρτύρεστε μετά, παιδιά, για το γνωστό σύνθημα ●●● Το τραβάει ο οργανισμός σας ●●● Και μη μας πείτε τι να κάνετε ●●● Οποιος θέλει βρίσκει τρόπο ●●● Σιγά μην πήγαινε ο Σανιδάς στη Βουλή, επειδή το ζήτησε η Κανέλλη ●●● Για να διεκπεραιώνει τη διαταγμένη αποστολή του πρέπει να μη δίνει λογαριασμό σε κανένα ●●● Αυτό θα πει δημοκρατία, ρεεε ●

◆ Μεθοδικά προωθείται από το Μαξίμου (άσος σε κάτι τέτοια ο Θεόδωρος που έγινε Θεόδωρος) η στοχοποίηση του Μαγγίνα. Η μετατροπή του σε σάκο του μποξ, πίσω από τον οποίο κρύβονται ο Καραμανλής με τον Αλογοσκούφη. Πώς γίνεται αυτή η μεθόδευση; Με δημοσιεύματα που μιλούν για δυσανεξία του Μαγγίμου για τον τρόπο που ο Μαγγίνας χειρίζεται το Ασφαλιστικό. Λίγο ακόμα, δηλαδή, και θα μας καταστήσουν συμπαθή τον Μαγγίνα, ο οποίος δεν έχει ιδέα από Ασφαλιστικό, δεν αποφασίζει για τίποτα και απλώς καλείται να ανακοινώνει τα «αντιδημοφιλή» μέτρα. Στο παιχνίδι δε συμμετέχουν μόνο τα παπαγαλάκια του Μαξίμου, αλλά το σύνολο των ΜΜΕ, που είναι ταγμένα στην εξασφάλιση της ηρεμίας του συστήματος. Ετσι και ζορίσουν τα πράγματα, ρίχνονται οι ευθύνες στον Μαγγίνα και η αντεργατική-αντιασφαλιστική πορεία συνεχίζεται με άλλους ρυθμούς.

◆ Γράφει ο γνωστός Μαυροτρύπας (κατά κόσμον Θ. Ανα-

στασιάδης) στη φυλλάδα του: «Για όλους λοιπόν που αντιμετωπίζουμε το ίδιο πρόβλημα, ο καθένας από τη σκοπιά του, η λύση δεν είναι να "φαγωνόμαστε" μεταξύ μας σαν τα σκυλιά ή μάλλον σαν σκυλιά κορόιδα, δηλαδή σαν Ραν-Ταν-Γλαν!... Ε, λοιπόν, αυτή είναι η πιο μεγάλη παγίδα. Ο ένας εναντίον του άλλου... προς τι; Και ένα μικρό παιδί καταλαβαίνει ότι η λεγόμενη "συγχώνευση" απλώς οδηγεί όλους χαμηλότερα και κανέναν ψηλότερα». Πόσες φορές ο τύπος αυτός δεν τα έχει βάλει, με το γνωστό αλήτικο-φασιστικό του ύφος ενάντια σε εργαζόμενους, κατηγορώντας τους ως «προνομίουχους», «ρετιρέ» και τα συναφή; Τώρα μας το παίζει... όλοι αδέρφια είμαστε; Ρε, ουστ, κοπρόσκυλα!

◆ Αλλά και το «όλοι μαζί» του Τρύπα μη φανταστείτε ότι ισχυρίζεται με τίποτα το αγωνιστικό. Ίδου η πρότασή του: «Η μοναδική απάντηση σε ένα σχέδιο που αφορά μόνο αρπαγή πόρων και τίποτ' άλλο για υγιή ανάπτυξη (έχοντας μάλιστα και το σκάνδαλο των ομολόγων πολύ πρόσφατο) μπορεί να είναι μία και μόνη: ατομικές και μαζικές προσφυγές στη Δικαιοσύνη και αγωνίες εναντίον όσων πάνε να βάλουν χέρι στα Ταμεία». Ρε, ξαναματσαούστ, κοπρόσκυλα!

◆ «Το ΔΝΤ ζητά να πληροφορηθεί "τα κύρια κωλύματα στην κινητικότητα της εργασίας" και "ποια μέτρα είναι απαραίτητα για τη βελτίωση της ευελιξίας της αγοράς εργασίας και τη μείωση της ανεργίας"... Ενα από τα πλέον

σημαντικά εμπόδια στην ενίσχυση της κινητικότητας της εργασίας είναι το ασφαλιστικό σύστημα. Στην Ελλάδα οι εργαζόμενοι δύσκολα αλλάζουν τομέα εργασίας (από μισθωτός σε ελεύθερος επαγγελματίας κυρίως). Και αυτό διότι η αλ-

λαγή ασφαλιστικού Ταμείου σημαίνει μεγάλες απώλειες κατά τον υπολογισμό της σύνταξης βάσει της λεγόμενης διαδοχικής ασφάλισης». Τα αποσπάσματα είναι από το κύριο άρθρο της «Ημερησίας» (4.12.07) και δεν χρειάζονται κανένα συνοδευτικό σχόλιο. Σημειώνουμε μόνο πως με τους τεχνοκράτες του ΔΝΤ, που διεκπεραιώνουν συγκεκριμένη αποστολή και δεν το κρύβουν, συναντήθηκε και το προεδρείο της ΓΣΕΕ. Με όλους τους τύπους που απαιτεί το πρωτόκολλο μεταξύ αστικών θεσμών. Εβγαλε και ανακοίνωση το Γραφείο Τύπου της ΓΣΕΕ, αλλά για το τι ακριβώς συζητήσαν μας κράτησαν στο σκοτάδι (για ευνόητους λόγους).

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Στο πλαίσιο αυτό, πέραν όσων είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε με τον κ. Babacan και τους συνεργάτες του, κάναμε σήμερα ένα ακόμα βήμα στη βελτίωση του κλίματος εμπιστοσύνης στις μεταξύ μας σχέσεις. Συμφωνήσαμε στην υιοθέτηση νέας δέσμης μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης που περιλαμβάνει τα εξής: Ανταλλαγή επισκέψεων σε επίπεδο Αρχηγών των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά και σε άλλα ιεραρχικά επίπεδα της στρατιωτικής διοίκησης. Τη δημιουργία κοινής Διακλαδικής Επιχειρησιακής Μονάδας στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, για συμμετοχή σε ειρηνευτικές επιχειρήσεις. Την ίδρυση κοινής Χερσαίας Μονάδας στο πλαίσιο της δύναμης ταχείας αντίδρασης του ΝΑΤΟ. Ντόρα Μπακογιάννη

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Πάνω από 25 τρισεκατομμύρια δραχμές (περισσότερα από 70 δισ. ευρώ) ληστεύτηκαν τις τρεις δεκαετίες, από το 1950 ως το 1982, κατά τις οποίες τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων παρέμεναν υποχρεωτικά και ατόκως, με βάση τον νόμο 1611/1950, στην Τράπεζα της Ελλάδος, προκειμένου οι κυβερνήσεις όλης εκείνης της περιόδου να τα αξιοποιήσουν για την... ανάπτυξη του τόπου, κατά πώς ισχυριζόνταν. Στην πραγματικό-

τητα ήθελαν να χρηματοδοτούν, με εξαιρετικά χαμηλότοκα δάνεια, ενίοτε και άτοκα, εφοπλιστές, εμπόρους και βιομηχάνους.

Ποντίκι

Ο λαός έδωσε το ΠΑΣΟΚ γιατί ήταν λαμόγιο. Ο Καραμανλής δεν πάτησε πόδι. Τότε πράσινα λαμόγιο, τώρα γαλάζια.

Γεράσιμος Γιακουμάτος

Δεν είναι απίθανο η τοποθέτηση καμερών σε κεντρικούς δημοσίους χώρους να επεκταθεί στις γειτονίες, στους εργασιακούς

χώρους και ενδεχομένως -στο απώτατο έστω μέλλον- στα ίδια τα σπίτια μας.

Σ. Μπάγιας (Πρόεδρος Ενωσής Εισαγγελέων)

Αμα ο υπουργός λέει ότι δεν υπάρχει σχέδιο για την Ολυμπιακή για την επόμενη μέρα, τι θα σας πω εγώ, ότι υπάρχει;

Μιλτιάδης Εβερτ

Αυτές οι δήθεν «συμφωνίες κυρίων» είναι το μεγαλύτερο καραγκιολίκι που έχει καταγραφεί στην Ελλάδα. Ούτε λειτουργήσαν ποτέ αλλά ούτε και θα λειτουργήσουν. Και δεν αναφέρωμαι τό-

σο σε αυτές που γίνονται τώρα όσο σε αυτές του παρελθόντος. Πρόκειται για ένα διαφημιστικό κόλπο-παγίδα για την κοινωνία. Στην προκειμένη περίπτωση υπάρχει περισιχή υποκρισία, αφού μία εβδομάδα πριν το υπουργείο Ανάπτυξης μιλούσε για «συμφωνίες κυρίων» και σήμερα η ηγεσία του ίδιου του υπουργείου αρνείται να κάνει «συμφωνίες κυρίων» με τη ΔΕΗ, τις ΔΕΚΟ, τους ΟΤΑ, που προβαίνουν διαρκώς σε αυξήσεις-«φασιές».

Δ. Ασημακόπουλος (Πρόεδρος ΓΣΕΒΕΕ)

Τα κέρδη των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο, αυξάνονται με εντυπωσιακούς ρυθμούς, ενώ η οικονομική καθημερινότητα του πολίτη έχει γίνει αρκετά δύσκολη. Η «έκρηξη» της κερδοφορίας των επιχειρήσεων στηρίζεται στις περισσότερες περιπτώσεις στο άγριο στρίμωγμα του καταναλωτή. Οι μεγάλες εταιρείες αξιοποιούν τη δεσπόζουσα θέση τους στην αγορά και τις ολιγοπωλιακές καταστάσεις που έχουν δημιουργηθεί σε βάρος του καταναλωτικού κοινού.

Γ. Κύρτσος (City Press)

■ Λέτε:

Δήλωσε ο Αλογοσκούφης στις Βρυξέλλες:

«Το 2008 θα υπάρξει διαπραγμάτευση για νέα σύμβαση μεταξύ των κοινωνικών εταίρων και εκεί, όπως ξέρετε, η Κυβέρνηση δεν παρεμβαίνει. Οι διαπραγματεύσεις αυτές γίνονται ελεύθερα μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Αυτό που θα ήταν ευχής έργο, δεδομένου ότι σποιοδήποτε στοιχείο μειώνει την αβεβαιότητα είναι θετικό για την οικονομία, θα ήταν να είχαμε διετείς συμβάσεις - όπως είχαμε και στο παρελθόν - και, αν είναι δυνατόν, να είχαμε ακόμη και τριετείς συμβάσεις».

Λέτε να το δούμε να υλοποιείται; Με τόσο ξεφτιλισμένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και με το πνεύμα της «συνεργασίας των κοινωνικών εταίρων» να κυριαρχεί ακόμα και στο Ασφαλιστικό (προαναγγέλλονται κοινές πρωτοβουλίες ΓΣΕΕ-ΣΕΒ), όλα θα πρέπει να τα περιμένουμε. Ακόμα και τριετείς συλλογικές συμβάσεις, τώρα που οι διετείς έχουν παγωθεί.

■ Καμπανάκι

Αρση της «απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων» ζήτησε με έκθεσή του προς το Συμβούλιο Ασφαλείας ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ Μπαν Κι Μουν. Στην Κύπρο ασχολούνται με τις προεδρικές εκλογές και το χαστούκι τους ήρθε βαρύ, γιατί μάλλον δεν το περίμεναν. Αρχισαν, λοιπόν, τα κλαψουρίσματα και τις δηλώσεις περί «αρνητικής εξέλιξης», ξεχνώντας πως τα ίδια ακριβώς έλεγε το 2004 ο Κόφι Ανάν.

Η ΕΕ, την οποία αφορά το θέμα (απευθείας εμπόριο με τα κατεχόμενα), προς το παρόν δεν αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, δεν αποκλείεται, όμως, προκειμένου να στηριχτεί η υποψηφιότητα του... αριστερού Χριστόφια, που αποτελεί τον εκλεκτό των Βρυξελλών (και μόνο αυτό αρκεί για να φανεί η... αριστεροσύνη του), να ασκηθεί το επόμενο δίμηνο σχετική πίεση προς την Κυπριακή Κυβέρνηση.

■ Παράδειγμα

«Πρωτοβουλία επίλυσης του Κυπριακού» ανακοίνωσε ότι θα αναλάβει ο αρχιεπίσκοπος Κύπρου, αμέσως μετά τις προεδρικές εκλογές, με στόχο η λύση που θα προτείνει «να επιβληθεί στην Τουρκία από τη διεθνή κοινότητα». Παπαριές λέει, βέβαια, ο αρχιεπίσκοπος, παρέμβαση υπέρ του Παπαδόπουλου στις προεδρικές εκλογές ετοιμάζει, όμως κάτι τέτοιο βλέπει ο Ανθίμος και ξεσαλώνει.

Σταθερά στο άρμα των ιμπεριαλιστών

Ο Αλί Μπαμπατζάν έφυγε, ο Μάθιου Νίμιτς ήρθε. Στο ενδιάμεσο συνήλθε το ΚΥΣΕΑ και αποφάσισε να στείλει 12 «εκπαιδευτές» στο Αφγανιστάν και ένα C-130 με τρεις αξιωματικούς στο Τσαντ (για την «κρίση του Σουδάν»), ενώ με μια ιστορική απόφαση ενέκρινε την αγορά 450 ρωσικών αρμάτων μάχης, συνολικού κόστους 1 δισ. ευρώ (η αγορά έχει οριζοντά 15ετίας).

Σταθερά δεμένη στο άρμα των ιμπεριαλιστών η κυβέρνηση Καραμανλή (όπως και οι προκάτοχοί της) προσπαθεί να εξυπηρετήσει τα στρατηγικά συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού με παραχωρήσεις προς όλες τις πλευρές, ανάλογα με την πίεση που δέχεται.

Οι Αμερικανοί πιέζουν εδώ και καιρό για αναβάθμιση της ελληνικής στρατιωτικής συμμετοχής στα πολεμικά σώματα που έχουν διασπείρει σε διάφορες περιοχές του πλανήτη. Πριν, λοιπόν, η Ντορούλα αναχωρήσει για τη σύνοδο των ΥΠΕΞ του ΝΑΤΟ (Βρυξέλλες, χθες και προχθές) και προκειμένου να μπορεί να

παζαρέψει κάποια πράγματα, ο Καραμανλής αποφάσισε να ικανοποιήσει μερικά από τα αμερικάνικα αιτήματα. Το Ιράκ κάνει «τζιζ» για οποιαδήποτε ελληνική κυβέρνηση, οπότε αποφασίστηκε ενίσχυση στο Αφγανιστάν και συμμετοχή στο «Africa corp» του ΝΑΤΟ. Οι 12 αξιωματικοί που στέλνονται στο Αφγανιστάν είναι μάχιμοι, οπότε δεν υπάρχουν πλέον περιθώρια για τη γνωστή δημαγωγία περί «ειρηνικής δύναμης ανοικοδόμησης». Ευχόμαστε σύντομα να βγουν σε μάχες με τους Ταλιμπάν, ώστε να υποδεχτεί και το ελληνικό κράτος τα πρώτα φέρετρα.

Τα ρωσικά άρματα μάχης είναι το δώρο που θα κρατάει ο Καραμανλής στη Μόσχα, όπου στις 17 του μήνα θα τον υποδεχτεί ο πανίσχυρος Βλαντιμίρ Πούτιν. Οι Ρώσοι το έχουν ξεκαθαρίσει εδώ και καιρό: θέλετε να σας έχουμε υπόψη στους σχεδιασμούς μας για τους αγωγούς φυσικού αερίου; Αγοράστε όπλα, διότι και τα δικά μας είναι εξαιρετικά. Θα στραβομουτσουνιάσουν, βέβαια, οι Αμερικανοί, αλλά αυτοί θα πάρουν νέα παραγα-

γελία για τα καινούργια F-16 (να 'χουμε στοκ, βρε αδερφέ, για να φτιάχνουν φωλιές τα χταπόδια του Αιγαίου). Θα στραβομουτσουνιάσουν και οι Γερμανοί (είχαν το μονοπώλιο στα τανκς με τα «Λέοπαρντ»), αλλά θα πάρουν κι αυτοί το μεριδίό τους και θα ησυχάσουν. Κάτι πρέπει να πάρει και ο Πούτιν. Στην ίδια συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ αποφασίστηκε (οποία σύμπτωσης!) η αλλαγή ιδιοκτησιακού καθεστώτος των τέως κυπριακών πυραύλων S-300 (ρωσικής κατασκευής), που εντάσσονται επίσημα πλέον στο ελληνικό οπλοστάσιο, ενώ η Κύπρος σε αντάλλαγμα παίρνει κάποια αυτοκινούμενα πυροβόλα και έξι κομμάτια TORM1 (θυμόσαστε ασφαλώς: είναι η γνωστή αμαρτωλή προμήθεια του ΠΑΣΟΚ, τις σκανδαλώδεις πλευρές της οποίας υποτίθεται ότι έψαχνε η ΝΔ, αλλά μόλις μισόκλεισε τα μάτια ο Πούτιν, σημάδι ότι δεν γουστάρει σκανδαλλογία γύρω από τα ρωσικά οπλικά συστήματα, διατάχθηκε ο Τραγάκης να κάνει το φάκελο κομματάκια και να τον καταπατεί αμάσητο).

Ηρθε και ο Μάθιου Νίμιτς,

υποτιθέμενος διαπραγματευτής του ΟΗΕ για την ελληνομακεδονική διαφορά σε σχέση με το όνομα της FYROM, που σ' όλο τον κόσμο την αποκαλούν Μακεδονία κι εδώ της αποκαλούμε με τ' όνομα της πρωτεύουσάς της. Κι έκανε την εξής δήλωση: «Όλες οι εξελίξεις στην περιοχή, όπως αυτές που αφορούν το μέλλον του Κοσόβου και τη διεύρυνση του ΝΑΤΟ, οδηγούν στην επιτάχυνση των διαδικασιών για τη διευθέτηση της εκκρεμότητας και με τη FYROM».

Τι δουλειά έχει η ελληνομακεδονική διαφορά για το όνομα με το Κόσοβο; 'Η αλλιώς: τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια; Οι Αμερικανοί (εκπρόσωπος των οποίων και όχι του ΟΗΕ είναι κατ' ουσίαν ο Νίμιτς) χρησιμοποιούν την ελληνομακεδονική διαφορά (αυτή τη γελοιοότητα του αυ-

τοπαγιδευμένου ελληνικού εθνικισμού) ως εργαλείο για τη γενικότερη βαλκανική τους πολιτική. Τελευταία έχουν χαλαρώσει την πίεσή τους στην Ελλάδα και έχουν αυξήσει την πίεσή τους στη Μακεδονία, ζητώντας ως αντάλλαγμα σύμβαση της ελληνικής κυβέρνησης με το αμερικάνικο σχέδιο ανεξαρτητοποίησης του προτεκτοράτου του Κοσοφοπέδιου. Αυτό, όμως, έρχεται σε αντίθεση και με τις παραδοσιακά καλές ελληνοσερβικές σχέσεις και με τη ρωσική πολιτική στα Βαλκάνια. Το παιχνίδι είναι ανοιχτό και δε νομίζουμε ότι θα βρεθεί λύση στο νέο γύρο διαπραγματεύσεων που ανήγγειλε για το Γενάρη ο Νίμιτς. Γιατί πίσω από το καραγκιοζιλίκι του ονόματος κρύβεται πλέον το παιχνίδι του ελέγχου των δρόμων των καυσίμων.

■ Προκλητική αθώωση των Σωληνουργίων Κορίνθου

Ενα ακόμη μαζικό έγκλημα ατιμώρητο

Είναι δυνατόν για μια έκρηξη που είχε σαν αποτέλεσμα 6 νεκρούς και 3 τραυματίες εργάτες να μη φταίει η ιδιοκτήτρια καπιταλιστική επιχείρηση; Είναι, απάντησε το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Κορίνθου και απάλλαξε από κάθε ευθύνη τους καπιταλιστές των «Σωληνουργιών Κορίνθου».

Το πόρισμα του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας μιλούσε για ευθύνες της εργοδοσίας. Οι μάρτυρες κατέθεσαν για εγκληματική αδιαφορία (κάποιες βαλβίδες ήθελαν αντικατάσταση), όμως ό' αυτά για το δικαστήριο δεν ήταν αποδείξεις. Οι καπιταλιστές παραδόθηκαν άσπιλοι στην κοινωμία μας.

Η απόφαση δεν μας εξέπληξε. Για μια φορά ακόμη η αστική Δικαιοσύνη έπραξε το καθήκον της. Στάθηκε στο ύψος της αποστολής της. Το ζήτημα δεν είναι νομικό, αλλά πολιτικό. Νομικά η υπόθεση είχε χαρακτηριστεί πλημμέλημα (ανθρωποκτονία από αμελεια). Σαν θάνατος από τροχαίο, δηλαδή. Θα μπορούσαν με μια ολιγόμηνη ποινή να το κλείσουν. Τίποτα δεν θα κόστιζε στους καπιταλιστές. Πολιτικά, όμως, αυτοί έπρεπε να αθωωθούν. Για να ισχυροποιηθεί η νομολογία που λέει πως οι καπιταλιστές δε φέρουν καμιά ευθύνη για τα εγκλήματα που διαπράττονται στα κάτεργά τους. Οι ευθύνες το πολύ να αναζητηθούν σε κάποιον εργοδηγό ή σε κάποιον τεχνικό ασφάλειας. Δηλαδή, σε ανθρώπους που αποτελούν τελευταία γρανάζια του παραγωγικού μηχανισμού και που έχουν ως αποστολή την επιτάχυνση των ρυθμών παραγωγής και την καταστολή κάθε διαμαρτυρίας των εργατών για τα μέτρα ασφάλειας. Γι' αυτό και η υπόθεση αναβλήθηκε τρεις φορές και έφτασε στο ακροατήριο μετά από τεσσεράμισι χρόνια! Για να δικαστεί σε στιγμή που ο απόηχος του στυγερού εγκλήματος θα φτάνει μόνο στις οικογένειες των νεκρών και των σακατεμένων και στους συνδελφούς τους στη δουλειά και όχι σε όλη την εργαζόμενη κοινωνία.

ΥΓ: Η ειρωνία της υπόθεσης. Οι εγκληματίες καπιταλιστές αθώωθηκαν σε μια στιγμή που κυβέρνηση και καπιταλιστές θέλουν να αποχαρκτηρίσουν την πλειοψηφία των επαγγελματιών που ανήκουν στα Βαρέα και Ανθυγιεινά, με πρόσχημα ότι πλέον εφαρμόζονται μέτρα προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζόμενων!

■ Στα ύψη η εκμετάλλευση

Εκρηξη κερδών με αύξηση τετραπλάσια της αύξησης του τζίρου

Τα στοιχεία είναι της ICAP, προέρχονται από τους δημοσιευμένους ισολογισμούς και δεν επιδέχονται αμφισβήτηση από αστικές πηγές. Αμφισβήτηση μόνο από αντικαπιταλιστικές πλευρές, δεδομένου ότι στις δαπάνες που εμφανίζουν οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνονται και καραμπινάτα κέρδη, που αφορούν την παρασιτική κατανάλωση των καπιταλιστών (φορτώνουν υπέρογκες προσωπικές τους δαπάνες στις επιχειρήσεις τους και φοροαπαλλάσσονται).

Σύμφωνα, λοιπόν, με τους ισολογισμούς του 2006 για τις 25.342 ΑΕ και ΕΠΕ που λειτουργούν στην Ελλάδα (δεν περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα: τράπεζες, χρηματιστηριακές και ασφαλιστικές):

♦ Τα προ φόρων κέρδη αυξήθηκαν με ρυθμό 59,9% (από 5,4 δισ. ευρώ το 2005 αυξήθηκαν σε 8,6 δισ. ευρώ το 2006).

♦ Ο κύκλος εργασιών (δηλαδή ο τζίρος) αυξήθηκε κατά 13,2% (από 150 δισ. ευρώ σε

169,9 δισ. ευρώ).

♦ Η αποδοτικότητα ιδίων κεφαλαίων (δείκτης που αφορά τη σχέση βιομηχάνων και εμπόρων με τις τράπεζες και όχι τη γενική κερδοφορία του κεφάλαιου) αυξήθηκε κατά 45,8% (ήταν 5,9% και εκτινάχτηκε στο 8,6%).

♦ Στο χρηματοπιστωτικό τομέα έχουμε εξίσου εκρηκτική αύξηση κερδών. Συγκεκριμένα:

- Τράπεζες: αύξηση 29,6%
- Χρηματιστηριακές: αύξηση 24,4%
- Ασφαλιστικές: αύξηση 73,5%.

Ξανατονίζουμε ότι τα κέρδη στους ισολογισμούς εμφανίζονται μειωμένα, πρώτο γιατί ατομικές δαπάνες των καπιταλιστών εγγράφονται ως δαπάνες της επιχείρησης και δεύτερο γιατί ακολουθείται η γνωστή μέθοδος των υπερτιμολογήσεων και υποτιμολογήσεων, ώστε τμήμα των κερδών της επιχείρησης να μετατραπεί σε ατομικό κέρδος του διαχειριστή της (κέρδος που «ξεπλένεται» από

τις τράπεζες, εγχώριες και αλλοδαπές). Όμως, και την εικόνα των ισολογισμών να θεωρήσουμε ως ακριβή, βλέπουμε ότι τα κέρδη το 2006 αυξήθηκαν με ρυθμό τετραπλάσιο απ' αυτόν της αύξησης του τζίρου. Αυτό σημαίνει τρομακτική αύξηση του ποσοστού του κέρδους.

Πώς πέτυχαν αυτό το στόχο οι καπιταλιστές ως τάξη; Όχι μόνο, ούτε κυρίως, με την αύξηση των τιμών πώλησης (σ' αυτό περιορίζονται σχετικά από τον εγχώριο και διεθνή ανταγωνισμό), αλλά με την αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Αυτά λένε οι ψυχροί αριθμοί. Με εργαζόμενους που παίρνουν αυξήσεις λιγότερο από 4%, τα κέρδη αυξάνονται 60%! Τα όσα λένε ο Αλογοσκούφης, ο Γκαργκάνας και όλοι οι υπόλοιποι πολιτικοί διαχειριστές των συμφερόντων της κεφαλαιοκρατίας ως τάξης είναι βέβαια προκλητικά, όμως δεν έχουν καμιά ιδιαίτερη σημασία. Σημασία έχει τι λέει η εργατική τάξη, που δυστυχώς μόνο βρίζει.

Η απρόσμενη ήττα του Ούγο Τσάβες στο δημοψήφισμα της περασμένης Κυριακής (51% κατά, 49% υπέρ) προκάλεσε ανάμικτα συναισθήματα ανά την υφήλιο. Οι ορκισμένοι εχθροί του βρήκαν την ευκαιρία να πανηγυρίσουν (για πρώτη φορά μετά από 8 χρόνια) για την «αντίδραση του λαού στην κομμουνιστική δικτατορία του Τσάβες», ενώ οι φίλοι και συμπαθούντες υπέστησαν ένα ισχυρό σοκ που τους αναγκάζει να προβληματιστούν για την πορεία της «μπολιβαριανής επανάστασης».

Εκ πρώτης όψεως, αυτό που έγινε φαντάζει εντελώς παράλογο. Ένα χρόνο μετά από τη μεγάλη νίκη του Τσάβες στις εκλογές (με ποσοστό 63%) και με δεδομένη τη βελτίωση του επιπέδου ζωής του λαού (μια βελτίωση που δεν την αρνείται ούτε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο), με μείωση της ανεργίας και της φτώχειας, με την οικονομική ανάπτυξη να «τρέχει» με ρυθμούς άνω του 10% και με προτεινόμενες συνταγματικές αλλαγές σε φιλολαϊκή κατεύθυνση (θέσπιση εβδομαδιαίας 36ωρης εργασίας με εξαήμερο βωρο, έναντι 44 ωρών που ισχύει σήμερα, ανάδειξη της λαϊκής συμμετοχής σε όλα τα επίπεδα,

αντι-νεοφιλελεύθερη οικονομία, μέτρα κατά των ιδιωτικοποιήσεων, ψήφος στα 16 αντί τα 18, εγγύηση δωρεάν πανεπιστημιακής εκπαίδευσης κτλ), κανείς δε θα περίμενε μια τέτοια αποτυχία. Δε θα περίμενε μια αποχή της τάξης του 44% μπροστά σε ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα όπως η συνταγματική αναθεώρηση και μάλιστα όταν αυτή παρουσιάζεται ότι κινείται στην κατεύθυνση ριζικών κοινωνικών μεταρρυθμίσεων, που πολιτογραφήθηκαν ως «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα».

Μήπως η φτωχολογία της χώρας έπαψε πια να ενδιαφέρεται για την κοινωνική αλλαγή ή μήπως φοβήθηκε από τις υπερεξουσίες του Προέδρου, που έδινε το νέο σύνταγμα (όπως η αύξηση της προεδρικής θητείας από 6 σε 7 χρόνια, η απεριόριστη δυνατότητα εκλογής του ίδιου Προέδρου, αυξημένος έλεγχος του στρατού από τον Πρόεδρο, δυνατότητα επιβολής λογοκρισίας στα ΜΜΕ σε περίπτωση κήρυξης καθεστώτος «έκτακτης ανάγκης» από τον Πρόεδρο κτλ); Μήπως ο Τσάβες βιάστηκε και υποτίμησε την αναγκαιότητα πλατιάς συζήτησης των συνταγματικών αλλαγών, με αποτέλεσμα να μη γίνουν κατανοητές από το λαό, όπως υποστηρίζουν ορισμένοι οπαδοί του; Παρακάτω θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μια πρώτη απάντηση στα ερωτήματα που τίθενται, χωρίς να διεκδικούμε τα σκήπτρα του «ειδικού αναλυτή», ούτε να πιστεύουμε ότι μπορούμε να εξαντλήσουμε το θέμα μέσα από τις στήλες μιας εφημερίδας.

■ Δικτατορία ή σοσιαλισμός;

Από τότε που εκλέχθηκε ο Τσάβες στην προεδρία της Βενεζουέλας (το Δεκέμβριο του 1998) το παραπάνω ερώτημα αποτελεί πεδίο διεθνών αντιπαραθέσεων γύρω από το χαρακτήρα της εξουσίας του. Οι σκληροί νεοφιλελεύθεροι πολιτικοί, κόμματα και τύπος επικεντρώνουν τα πυρά τους

Ο χαρακτήρας της «μπολιβαριανής επανάστασης» του Τσάβες (1)

Πίνακας 1: Ποσοστιαία μεταβολή του ΑΕΠ, του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα της οικονομίας 1998-2007

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007 (to 10μήνο)
ΑΕΠ	0,3	-6,0	3,7	3,4	-8,9	-7,8	18,3	10,3	10,3	8,8
Δημόσιος τομέας	-2,1	-5,2	3,0	-0,6	-11,1	-1,3	12,5	4,1	2,9	1,7
Ιδιωτικός τομέας	1,1	-6,9	4,2	4,9	-5,8	-8,9	17,2	12,2	12,3	10,3

Πηγή: Κεντρική Τράπεζα Βενεζουέλας

Πίνακας 2: Επενδύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ, του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα της οικονομίας 1998-2006

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Σύνολο επενδύσεων	30,7	26,5	24,2	27,5	21,2	15,2	21,8	22,6	24,7
Δημόσιος τομέας	12,2	8,0	6,1	6,5	9,3	8,3	9,1	-	-
Ιδιωτικός τομέας	18,5	18,5	18,0	21,0	11,9	6,9	12,7	-	-
Σχέση αναλογίας επενδύσεων ιδιωτικού προς δημόσιο τομέα	152%	231%	295%	323%	128%	83%	140%	-	-

Πηγή: Κεντρική Τράπεζα Βενεζουέλας, Υπουργείο Οικονομικών

στη «δικτατορική εξουσία» του. Οι οπαδοί του – συχνά ένθερμοι – υποστηρίζουν ότι βρίσκεται μπροστά από την εποχή του στον αγώνα για την αναγέννηση του σοσιαλιστικού οράματος που τόσο δυσφημίστηκε από τα καθεστώτα του «παρκατού σοσιαλισμού» που κατέρρευσαν σαν χάρτινοι πύργοι στις αρχές της δεκαετίας του '90.

Όσοι όμως πιστεύουν ότι τα κοινωνικοοικονομικά συστήματα δεν καθορίζονται από τις διακηρύξεις των ηγετών τους, αλλά από την οικονομική κατάσταση των εργαζόμενων στρωμάτων και την κατάσταση της ιδιοκτησίας πρώτα απ' όλα, θα πρέπει να είναι προσεκτικοί στις διαπιστώσεις τους. Γιατί σοσιαλισμός χωρίς ικανοποίηση όχι μόνο των στοιχειωδών αναγκών διαβίωσης (αυτό μπορούν να το κάνουν και τα ανεπτυγμένα καπιταλιστικά κράτη για να διατηρήσουν την κοινωνική συνοχή), αλλά των διαρκώς αυξανόμενων υλικών και πνευματικών αναγκών της πλατιάς μάζας του εργαζόμενου λαού, με κινητοποίηση της ίδιας της εργατικής τάξης για τη συντριβή της παλιάς (αστικής) κρατικής μηχανής, δε μπορεί να υπάρξει.

Το ερώτημα λοιπόν που μπαίνει δεν είναι αν στη Βενεζουέλα υπάρχει «δικτατορία ή σοσιαλισμός» ή, αν θέλετε, «κοινωνική προετοιμασία για το σοσιαλισμό», αλλά κατά πόσο μπορεί να θεωρηθεί ότι το εγχείρημα Τσάβες ανοίγει νέους δρόμους στην πάλη για την κοινωνική απελευθέρωση ή αντιστάσει παλαιότερες αντιλήψεις και πρακτικές που στις σημερινές εποχές φαντάζουν ριζοσπαστικότερες παρά ποτέ. Πρώτο μέλημά μας, λοιπόν, είναι να εστιάσουμε στην κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα των οχτώ χρόνων διακυβέρνησης Τσάβες. Αυτό θα προσπαθήσουμε να κάνουμε παρακάτω.

■ Κοινωνική πολιτική...

Θα πρέπει να είναι κανείς εντελώς τυφλός για να μη διαπιστώνει ότι στα χρόνια της προεδρίας Τσάβες ο λαός της Βενεζουέλας καλυτέρευε το βιοτικό του επίπεδο. Αυτό δεν το αμφισβητεί ούτε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που σε πρόσφατο τεύχος του περιοδικού του αναφέρει: «*Παρά την παρατηρούμενη αύξηση στην ανισότητα, τα εισοδήματα ανά κάτοικο έχουν αυξηθεί σχεδόν σ' όλες τις περιοχές για όλα τα τμήματα του πληθυσμού, συμπεριλαμβανομένων των πιο φτωχών*» (IMF Survey Magazine, 10/10/2007).

Μια απλή σύγκριση με το ποσοστό φτώχειας πριν την εκλογή Τσάβες είναι καταλυτική. Το ποσοστό των νοικοκυριών που βρίσκονταν κάτω από το όριο φτώχειας κυμαινόταν μεταξύ 55,6% και 43,9% στα χρόνια 1997-98, ενώ των ατόμων ήταν ακόμα μεγαλύτερο (60,9% - 50,4%), σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που μετέφρασε στα αγγλικά ομάδα αμερικανών ερευνητών¹¹. Τα άτομα που ήταν «εξαιρετικά φτωχά» ανέρχονταν σε 29,5% με 20,3% του συνόλου, τα χρόνια 1997-98. Η κατάσταση βελτιώθηκε αισθητά στα χρόνια του Τσάβες (με εξαίρεση την οικονομική κρίση του 2003, την εποχή δηλαδή των απεργιών στην πετρελαιοβιομηχανία, που οργανώθηκαν από την αντιπολίτευση, όταν τα ποσοστά φτώχειας ξεπέρασαν αυτά του 1997). Το ποσοστό της φτώχειας το δεύτερο μισό του 2006 ήταν 30,6% για τα νοικοκυριά και 36,3% για τα άτομα, με τους «εξαιρετικά φτωχούς» να φτάνουν μόλις στο 11,1%.

Το ίδιο ισχύει και για το ποσοστό ανεργίας. Η ανεργία ανερχόταν σε 15% τον Ιούνιο του 1999, αυξήθηκε σε 18,4% τον Ιούνιο του 2003 (λόγω της κρίσης που αναφέραμε παραπάνω) και μειώθηκε στο χαμηλότερο επίπεδο της δεκαετίας (8,3%) τον Ιούνιο του 2007.

Όσον αφορά στον τομέα της Υγείας, το 1998 υπήρχαν μόλις 1.628 για-

τροί πρώτης ανάγκης σε ένα πληθυσμό

23.4 εκατ. κατοίκων, ενώ σήμερα ο αριθμός τους αυξήθηκε σε 19.571 για πληθυσμό 27 εκατ. κατοίκων, δηλαδή υπερδεκαπλασιάστηκε. Οι κοινωνικές δαπάνες υπερτριπλασιάστηκαν από το 1998, ενώ η δημιουργία σειρών πάνω από 15.000 καταστημάτων που πουλούν τρόφιμα σε χαμηλές τιμές (27% με 39% κάτω από τις τιμές της αγοράς), μέσω επιδότησης των τιμών από το κράτος, έδωσε στο πιο φτωχό τμήμα του πληθυσμού μια ανάσα για να μπορέσει να αποφύγει την απόλυτη εξαθλίωση.

Ο Τσάβες λοιπόν «έδωσε φωμί στο λαό», αυτό είναι αδιαμφισβήτητο, γι' αυτό και κέρδισε την εμπιστοσύνη και την αγάπη χιλιάδων εργατών και αγροτών, που τον υπερψήφισαν επανειλημμένα. Είχε αυτή τη δυνατότητα, μια και η αύξηση των τιμών του πετρελαίου (ακόμα και πάνω από όσο την είχε προϋπολογίσει) του έδινε τη δυνατότητα άσκησης μιας ρεφορμιστικής πολιτικής, με σκοπό τη μείωση της εξαθλίωσης που μάστιζε τη χώρα. Ταυτόχρονα, έδωσε τη δυνατότητα σε περισσότερους φτωχούς ανθρώπους να έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευση, στα λεγόμενα «Μπολιβαριανά σχολεία» πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπου οι μαθητές αυξήθηκαν από περίπου 270 χιλιάδες το 1999, σε πάνω από 1 εκατομμύριο το 2005¹¹.

■ ... με «ιδιωτική πρωτοβουλία»

Όλα αυτά όμως έγιναν χωρίς να αναιεθεί ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας. Μπορεί ο Τσάβες να έκανε εθνικοποιήσεις σε σημαντικούς τομείς (όπως οι τηλεπικοινωνίες αλλά και ο πετρελαιοκός τομέας, στο πλαίσιο του οποίου μεταβιβάστηκε στην κρατική

πετρελαϊκή εταιρία PDVSA το 60% των μετοχών της γεώτρησης Ορινόκο που ελέγχεται από ξένες εταιρίες και παράγει το 1/5 της πετρελαϊκής παραγωγής της χώρας), παρολαυτά όμως, ο ιδιωτικός τομέας αύξησε τη δύναμή του σε σχέση με το δημόσιο, όπως φαίνεται στους Πίνακες 1 & 2.

Για παράδειγμα, σύμφωνα με τον Πίνακα 1, το παραγόμενο προϊόν του ιδιωτικού τομέα αυξήθηκε κατά 12,3% το 2006, έναντι αύξησης κατά 2,9% του δημόσιου τομέα, δηλαδή η αύξηση ήταν τέσσερις φορές μεγαλύτερη. Κάπως διαφοροποιημένη δείχνει η κατάσταση όσον αφορά στις επενδύσεις σε σταθερό κεφάλαιο (κτίρια, μηχανήματα κτλ), που φαίνονται στον Πίνακα 2. Με εξαίρεση το 2003 (χρονιά μεγάλης οικονομικής κρίσης στη Βενεζουέλα), ο ιδιωτικός τομέας υπερέρχει του δημόσιου, όχι όμως τόσο πολύ όσο στο παραγόμενο προϊόν.

Ο ίδιος ο Τσάβες έχει δηλώσει τη θέση του σχετικά με το ρόλο των καπι-

ταλιστικών επιχειρήσεων στο δικό του «σοσιαλισμό», από την εκπομπή του «Αλό Πρεζιντέντε», στην οποία εκλαϊκεύει την πολιτική του στις πλατιές λαϊκές μάζες: «Ο δικός μας σοσιαλισμός αποδέχεται την ιδιωτική ιδιοκτησία, αλλά αυτή θα πρέπει να είναι στα νόμιμα πλαίσια και να λειτουργεί για τα κοινωνικά συμφέροντα. Επίσης, αποδέχεται την παρουσία ξένων ιδιωτικών επιχειρήσεων προερχόμενων από οποιαδήποτε χώρα, αρκεί αυτές να αποδέχονται την εθνική ακεραιότητα της Βενεζουέλας» (Ιούλιος 2007).

Τα όρια, επομένως, της «μπολιβαριανής επανάστασης», οχτώ χρόνια τώρα, δεν ξεπέρασαν την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων στη χώρα κι ούτε φαίνεται να είναι αυτός ο στόχος του Τσάβες, ο οποίος θυμίζει περισσότερο ένα νέο Αλιέντε ή Νάσερ, παρά ένα νέο... Λένιν. Ας μην ξεχνάμε ακόμα, ότι εθνικοποιήσεις δε σημαίνει αυτόματα και σοσιαλισμός. Γι' αυτά, όμως, θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές:

[1] «Η οικονομία της Βενεζουέλας στα χρόνια του Τσάβες», Ιούλιος 2007. Εκθεση του αμερικανικού «Κέντρου Οικονομικών και Πολιτικών Ερευνών», το οποίο επιχειρεί μια πιο αντικειμενική παρουσίαση της κατάστασης της οικονομίας της Βενεζουέλας, επικαλούμενο τα στοιχεία του «Εθνικού Ινστιτούτου Στατιστικής της Βενεζουέλας» και της «Κεντρικής Τράπεζας της Βενεζουέλας».

Στο επόμενο: Η κοινωνική ανισότητα και η διαφθορά. Οι κοπερατίβες και η λαϊκή κινητοποίηση.

■ Βολιβία

Δύσκολες μέρες για τον Μοράλες

Σοβαρή πολιτική κρίση έχει προκαλέσει στη Βολιβία η σφοδρή αντιπαράθεση που έχει ξεσπάσει ανάμεσα στον Εβο Μοράλες και τους συμμάχους του από τη μια και τους αντιπάλους τους από την άλλη, με επίκεντρο τη σύνταξη και την έγκριση ενός νέου συντάγματος. Ο Μοράλες υποστηρίζει ότι με το νέο σύνταγμα θα βελτιωθεί η κατάσταση των Ινδιάνων, που αποτελούν και την πλειοψηφία του πληθυσμού, θα ενισχυθεί ο ρόλος τους στη διακυβέρνηση της χώρας και ανοίγει ο δρόμος για την εθνικοποίηση των πλουτοπαραγωγικών πηγών και την αγροτική μεταρρύθμιση. Πρόκειται για βασικές δεσμεύσεις του εκλογικού προγράμματος του «Κινήματος προς το Σοσιαλισμό» (MAS) με το οποίο κέρδισε τις εκλογές. Από την άλλη, οι αντίπαλοί του υποστηρίζουν ότι θέλει να ευνοήσει τους Ινδιάνους και αγνοεί τους υπόλοιπους Βολιβιανούς.

Η εντολή της Συντακτικής Συνέλευσης που εκλέχτηκε για να συζητήσει και να εγκρίνει το νέο σύνταγμα εκπνέει στις 14 Δεκεμβρίου, γι' αυτό πρέπει να ολοκληρώσει και να παρουσιάσει μέχρι την ημέρα εκείνη το νέο σύνταγμα στην τελική του μορφή.

Βάση των δεξιών κομμάτων της αντιπολίτευσης είναι τα πέντε πλουσιότερα ανατολικά πεδινά διαμερίσματα της χώρας, στα οποία ελέγχουν και τις τοπικές κυβερνήσεις. Εκτός από το εύφορο έδαφος, τα διαμερίσματα αυτά διαθέτουν τα πλουσιότερα κοιτάσματα φυσικού αερίου, ενώ απέναντί η εκλογική βάση του MAS βρίσκεται στα ορεινά διαμερίσματα των Άνδεων με Ινδιάνικο στη συντριπτική πλειοψηφία πληθυσμό. Η εκστρατεία της αντιπολίτευσης για να παρεμποδίσει τις εργασίες της Συντακτικής Συνέλευσης, στην οποία το κυβερνητικό κόμμα, το MAS, και οι σύμμαχοί του διαθέτουν το 60% των αντιπροσώπων, ξεκίνησε πριν από ένα χρόνο περίπου, με βάση την Σάντα Κρουζ, την πρωτεύουσα του πλουσιότερου διαμερίσματος της Βολιβίας. Αρχικά, τα δεξιά κόμματα στη Συντακτική Συνέλευση, επέμεναν ότι απαιτείται πλειοψηφία δύο τρίτων ακόμη και στις επιτροπές που επρόκειτο να συζητήσουν και να εγκρίνουν το

νέο σύνταγμα, με στόχο να μπλοκάρουν εξαρχής τις διαδικασίες της Συντακτικής Συνέλευσης. Όταν απέτυχαν να επιβάλουν τη θέση τους, μπήκαν στο παιχνίδι οι δυνάμεις της αντιπολίτευσης στην πόλη Σούκρε, όπου επρόκειτο να γίνουν οι συνεδριάσεις της Συντακτικής Συνέλευσης, απαιτώντας να μεταφερθεί η πρωτεύουσα από τη Λα Παζ εκεί. Η Σούκρε ήταν πρωτεύουσα της χώρας μέχρι τα τέλη του 19ου αιώνα και παραμένει η έδρα της Συντακτικής Συνέλευσης και του Ανώτατου Δικαστηρίου. Η Λα Παζ έγινε πρωτεύουσα όταν η χώρα απέκτησε την ανεξαρτησία της από την ισπανική αποικιοκρατία και βρίσκεται μαζί με τη γειτονική Ελ Άλτο στην καρδιά της πλειοψηφίας του Ινδιάνικου πληθυσμού, που υποστηρίζει τον Έβο Μοράλες και το MAS.

Στη Σούκρε, τους τελευταίους μήνες, αντιπρόσωποι του MAS δέχτηκαν επανειλημμένα απειλές και επιθέσεις και η Συντακτική Συνέλευση εμποδίστηκε ουσιαστικά να λειτουργήσει από τις 15 Αυγούστου.

Η αντιπαράθεση κυβέρνησης και αντιπολίτευσης κλιμακώθηκε όταν στα μέσα Οκτώβρη ο Μοράλες ανακοίνωσε ότι θα δοθεί σύνταξη ίση με τον κατώτερο μισθό σε όλους τους Βολιβιανούς από ένα ειδικό ταμείο υδρογονανθράκων και ότι παράλληλα θα περικοπούν τα ποσά που δίνονται από το ταμείο αυτό στις τοπικές κυβερνήσεις, όπως της Σάντα Κρουζ, χωρίς καμία εποπτεία από το κογκρέσο. Η ανακοίνωση αυτή προκάλεσε μεγάλες αντιδράσεις από τους κυβερνήτες της Σάντα Κρουζ και των υπόλοιπων πλουσίων ανατολικών διαμερισμάτων, που ζητούν περισσότερη αυτονομία και μεγαλύτερο μερίδιο των κρατικών εσόδων, ενώ από επιχειρηματικούς κύκλους εκτοξεύθηκαν απειλές ότι θα προκαλέσουν ελλείψεις σε βασικά αγαθά και οικονομικό χάος, αποσύροντας τα προϊόντα τους από την αγορά.

Οι αντικυβερνητικές αντιδράσεις και διαδηλώσεις ανάγκασαν τον Έβο Μοράλες να μεταφέρει το χώρο σύγκλησης της Συντακτικής Συνέλευσης από τη Σούκρε σε ένα παλιό κάστρο στα περίχωρα της πόλης, που χρησιμοποιεί-

ται σήμερα ως στρατιωτική σχολή και στρατώνας, γεγονός που προκάλεσε ακόμη μεγαλύτερες αντιδράσεις. Στις 24 και 25 Νοεμβρίου έγιναν στη Σούκρε βίαιες διαδηλώσεις και συγκρούσεις με την αστυνομία. Οι διαδηλωτές, πετώντας δυναμίτη και μολότοφ κατά της αστυνομίας, κατέλαβαν πολλά κυβερνητικά κτίρια, απαιτώντας την παραίτηση του Μοράλες. Τρεις άνθρωποι σκοτώθηκαν, μεταξύ των οποίων ένας αστυνομικός, και εκατοντάδες τραυματίστηκαν, ενώ η αστυνομία, για να αποφευχθεί περισσότερη αιματοχυσία, αναγκάστηκε να αποσυρθεί στην πόλη Ποτόσι. Παράλληλα ο κυβερνήτης της Σάντα Κρουζ και των υπόλοιπων ανατολικών διαμερισμάτων κάλεσαν τον πληθυσμό σε «πολιτική αυταπάτη» και μαζί με διάφορες καπιταλιστικές οργανώσεις απειλούν να κηρύξουν αυτονομία ή ακόμη και απόσχιση.

Στις 28 Νοεμβρίου, οι τοπικοί κυβερνήτες και τα κόμματα της αντιπολίτευσης κήρυξαν απεργία στα έξι από τα εννιά διαμερίσματα της χώρας, ενώ την ίδια μέρα χιλιάδες Ινδιάνοι διαδήλωναν στη Λα Παζ υπέρ του Μοράλες και του νέου συντάγματος. Την ίδια μέρα επίσης ο Βολιβιανός πρόεδρος υπέγραψε ένα διάταγμα με το οποίο απαλλοτριώνονται 180.000 εκτάρια γης στο διαμέρισμα Chuquisaca για να δοθεί στους Ινδιάνους Γκουαράνι, οι οποίοι, όπως είπε, ζουν σε «κατάσταση αιχμαλωσίας», εξοργίζοντας ακόμη περισσότερο τους

μεγάλους γαιοκτήμονες.

Στις 30 Νοεμβρίου, 139 από τα 255 μέλη της Συντακτικής Συνέλευσης ψήφισαν τις βασικές αρχές του σχεδίου συντάγματος, ενώ τα δεξιά κόμματα απείχαν από τη διαδικασία και κήρυξαν τη Συντακτική Συνέλευση «παράνομη». Θα ακολουθήσει η κατ' άρθρο ψήφισμα και στη συνέχεια η τελική έγκρισή του με δημοψήφισμα. Την ίδια μέρα το κογκρέσο ενέκρινε πρόταση που επιτρέπει τη σύγκληση της Συντακτικής Συνέλευσης σε οποιοδήποτε μέρος της χώρας και όχι μόνο στη Σούκρε, προκειμένου να ολοκληρωθούν, χωρίς περαιτέρω εμπόδια και καθυστερήσεις, οι εργασίες της Συντακτικής Συνέλευσης, προτού εκπνεύσει η εντολή της στις 14 Δεκεμβρίου, γεγονός που εξοργίζει ακόμη περισσότερο τους αντιπάλους του Μοράλες, που επιμένουν στη μεταφορά της πρωτεύουσας στη Σούκρε.

Συν τοις άλλοις, ο Μοράλες κατηγορεί τη Γερουσία, η οποία ελέγχεται από την αντιπολίτευση ότι εμποδίζει τη λειτουργία και το έργο της κυβέρνησης έχοντας μπλοκάρει γύρω στα 100 νομοσχέδια, τα οποία έχουν ψηφιστεί από το κογκρέσο.

Σε μια προσπάθεια να αντιμετωπίσει την αυξανόμενη πολιτική κρίση, ο Έβο Μοράλες ανακοίνωσε στις 6 Δεκεμβρίου ότι θα ζητήσει από το κογκρέσο να εγκρίνει την πραγματοποίηση δημοψηφίσματος που θα κρίνει αν ο ίδιος και οι κυβερνήτες των εννιά διαμερισμάτων της Βολιβίας θα παραμείνουν στις θέσεις

τους. «Αν ο λαός – είπε – αποφασίσει να φύγει ο Έβο, δεν έχω κανένα πρόβλημα. Είμαι δημοκράτης».

Ο Έβο Μοράλες ούτε σοσιαλιστής είναι ούτε το καπιταλιστικό σύστημα αμφισβητεί και πολύ περισσότερο δε θέλει να ανατρέψει. Ενας κλασικός σοσιαλδημοκράτης είναι ο άνθρωπος και μάλιστα πολύ χαμηλότερων τόνων από το φίλο του τον Ούγο Τάβες, ο οποίος προσπαθεί να πάρει κάποια ρεφορμιστικά μέτρα υπέρ του εξαθλιωμένου Ινδιάνικου πληθυσμού, που τα τελευταία χρόνια με τις δυναμικές κινητοποιήσεις του δηλώνει ότι δεν πάει άλλο. Μέτρα τα οποία σε τελευταία ανάλυση θα εκτονώσουν σε κάποιο βαθμό την κοινωνική ένταση και τη λαϊκή οργή. Γι' αυτό και προκάλει πραγματικά εντύπωση η λυσσαλέα αντίδραση της δεξιάς αντιπολίτευσης και μεγάλων τμημάτων της αστικής τάξης. Το γεγονός ότι αρνούνται να πετάξουν ακόμη και κάποια ξεροκόμματα στους εξαθλιωμένους. Το γεγονός ότι επιμένουν να κρατούν στην καθυστέρηση, στην εξαθλίωση και στο περιθώριο τον αυτόχθονα πληθυσμό. Το γεγονός της απροκαλύπτου συμπτώσεώς τους με το Λευκό Οίκο. Το γεγονός ότι ουσιαστικά λειτουργούν ως απόγονοι και κληρονόμοι της αποικιοκρατίας, γιατί δεν θέλουν, όπως και οι Αμερικάνοι πάτρωνές τους, να γίνουν οι χώρες τους το «κακό παράδειγμα» για τους λαούς της Λατινικής Αμερικής.

Νέα εκατόμβη σε κινέζικο ανθρακωρυχείο

Τουλάχιστον 40 εργάτες σκοτώθηκαν και 74 αγνοούνται και πιστεύεται ότι έχουν παγιδευτεί από νέα έκρηξη τα ξημερώματα της 6ης Δεκεμβρίου σε ανθρακωρυχείο στην πόλη Λινφέν, σε μια περιοχή με τεράστια κοιτάσματα άνθρακα της επαρχίας Σανζί στη βόρεια Κίνα.

Η Κρατική Διεύθυνση Ασφάλειας των Ορυχείων ανακοίνωσε ότι ερευνώνται οι συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε το ατύχημα και ότι οι ιδιοκτήτες του ανθρακωρυχείου κρατούνται, τα γραφεία της εταιρείας έκλεισαν και οι τραπέζικοί τους λογαριασμοί πάγωσαν.

Μόνο που όλα αυτά γίνονται για τα μάτια του κόσμου, γιατί η ίδια υπηρεσία παραδέχεται ότι υπάρχει μεγάλη διαφθορά στην ανθρακοβιομηχανία και συνεργασία ανάμεσα στις τοπικές αρχές και τους ιδιοκτήτες των ορυχείων. Οι τελευταίοι δεν παίρνουν μέτρα ασφαλείας των εργατών, δεν επενδύουν σε κατάλληλο εξοπλισμό

και επιβάλλουν υπερεντατικοποίηση της εργασίας σε ανειδίκευτους, άπειρους και κακοπληρωμένους εργάτες, αποκομίζοντας τεράστια κέρδη, που τους εξασφαλίζει η συνεχώς αυξανόμενη ζήτηση ενέργειας από την ταχέως αναπτυσσόμενη κινέζικη βιομηχανία.

Η κινέζικη ανθρακοβιομηχανία είναι η πιο επικίνδυνη στον κόσμο, με 13 κατά μέσο όρο θανάτους την ημέρα από πυρκαγιές, εκρήξεις και πλημμύρες. Μόνο τον Αύγουστο, έχασαν τη ζωή τους 181 ανθρακωρύχοι από τις βροχές που πλημμύρισαν δύο ορυχεία στην ανατολική επαρχία Σαντόνγκ.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, περισσότεροι από 4.700 ανθρακωρύχοι έχασαν τη ζωή τους το 2006 στην Κίνα, όμως ανεξάρτητες πηγές έρευνας ανεβάζουν τον αριθμό στους 20.000 περίπου και καταγγέλλουν ότι πολλά περιστατικά συγκαλύπτονται.

■ Ιράκ: 950 παιδιά σε αμερικάνικη φυλακή

950 παιδιά κρατούνται από τον αμερικάνικο στρατό σε στρατιωτική φυλακή σε βάση της Βαγδάτης. Μερικά απ' αυτά είναι μόλις 10 χρονών και τα περισσότερα 15 – 17 χρονών. Πολλά είναι αγράμματα και κατηγορούνται ότι τοποθετούσαν βόμβες στο δρόμο ή είχαν όπλα και πυροβολούσαν, με άλλα λόγια, «έχουν εμπλακεί σε ενέργειες που απειλούν την ασφάλεια του Ιράκ και των συμμαχικών δυνάμεων», όπως δήλωσε ο αμερικάνος ταξίαρχος Μάικλ Νέβιν σε δημοσιογράφους του Γαλλικού Πρακτορείου που επισκέφτηκαν τη βάση Κρόπτερ, κοντά στο αεροδρόμιο της Βαγδάτης, όπου κρατούνται τα παιδιά. Και πρόσθεσε ότι τα παιδιά αυτά και άλλοι κρατούμενοι στην αμερικάνικη στρατιωτική φυλακή που υπάρχει στη βάση Κρόπτερ παρακολουθούν τώρα ένα πρόγραμμα «αναμόρφωσης», με στόχο «να γίνουν από απειλές μη απειλές», γιατί τα παιδιά αυτά και γενικά ένα σημαντικό κομμάτι της νεολαίας επηρεάζονται εύκολα από την ιδεολογία της Αλ Κάιντα.

Συνολικά, στις δύο αμερικάνικες στρατιωτικές φυλακές που υπάρχουν στο Ιράκ κρατούνται 26.000 άνθρωποι. Απ' αυτούς, 4.000 κρατούνται στη βάση Κρόπτερ και οι υπόλοιποι στη βάση Μπούκα στο νότιο Ιράκ, κοντά στη Βασόρα. Αξίζει να σημειωθεί ότι το 82% στο σύνολο των κρατούμενων στις αμερικάνικες φυλακές στο Ιράκ είναι Σουνίτες.

■ Ιράκ: Τα νοσοκομεία έρμαια των αποσπασμάτων θανάτου

Δuo ανώτατοι αξιωματούχοι του υπουργείου Υγείας, ένας πρώην αναπληρωτής υπουργός Υγείας και ο επικεφαλής της ασφαλείας του, κατηγορούνται ότι μετέτρεψαν τα νοσοκομεία σε πεδία δίωξης και εξόντωσης των Σουνιτών, ότι, με εντολή τους, ασθενοφόρα χρησιμοποιούνταν για τη μεταφορά όπλων, εργαζόμενοι στα νεκροτομεία πιέζονταν να παραποιούν πιστοποιητικά θανάτου και να συγκαλύπτουν εκτελέσεις και Σουνίτες ασθενείς σέρνονταν από τα κρεβάτια των νοσοκομείων και δολοφονούνταν.

«Υπάρχουν ανατριχιαστικές περιγραφές άγριων ξυλοδαρμών και εκτελέσεων Σουνιτών, με εντολή τους, στο υπόγειο του υπουργείου Υγείας», δήλωσε ο αμερικάνος συνταγματάρχης και στρατιωτικός νομικός Μαρκ Μάρτινς.

Είναι η πρώτη φορά που αποδίδονται τέτοιες κατηγορίες σε ανώτατους Ιρακινούς κυβερνητικούς αξιωματούχους, χωρίς όμως να είναι βέβαιο ότι η υπόθεση θα φτάσει στο δικαστήριο, γιατί απαιτείται η έγκριση του σημερινού υπουργού Αμυνας για να ασκηθεί δίωξη εναντίον τους.

Στο μεταξύ, η κατάσταση στα νοσοκομεία που βρίσκονται υπό τον έλεγχο του υπουργείου Υγείας δεν έχει αλλάξει, παρά τις θριαμβολογίες των Αμερικάνων ότι έχει βελτιωθεί η ασφάλεια στη Βαγδάτη. Οι Σουνίτες ασθενείς εξακολουθούν να φοβούνται να πάνε σ' αυτά τα νοσοκομεία και καταφεύγουν σε πρόχειρες αυτοσχέδιες κλινικές με σουνίτες γιατρούς, όπου φυσικά οι ελλείψεις σε φάρμακα, εξοπλισμό και νοσηλευτικό προσωπικό είναι τεράστιες. Το ίδιο συμβαίνει και με τους σουνίτες γιατρούς, πολλοί από τους οποίους δολοφονήθηκαν και πολλοί περισσότεροι εγκατέλειψαν τις θέσεις τους στα νοσοκομεία ή έφυγαν από το Ιράκ για να γλιτώσουν.

ρούσαν να μιλήσουν για χαμηλούς μισθούς, οπότε κατέφυγαν στις «δύσκολες συνθήκες εργασίας» και στις «ελλείψεις της υλικοτεχνικής υποδομής». Για την κατασταλτική μανία των εισαγγελέων δε βρήκαν τίποτα να πουν. Για τις εγκυκλίους του παρευρισκόμενου Σανιδά, για τις αγορεύσεις εισαγγελέων σε αγροτοδικεία, εργατοδικεία και φοιτητοδικεία, για τη συμπεριφορά απέναντι σε μετανάστες και τοξικοεξαρτημένους κ.λπ. κ.λπ. Συμπεριφέρθηκαν όπως πρέπει να συμπεριφέρεται κάθε λακές της αστικής εξουσίας, που κατά τα άλλα παραμυθιάζει τμήματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας με σοσιαλιστικές διακηρύξεις.

ΥΓ: Είναι τόσος ο λακεδισμός τους, που διαμαρτυρήθηκαν μέσω του «Ριζοσπάστη», γιατί τα ΜΜΕ αποσιώπησαν την παρουσία της Νικολαΐδου και τα όσα είπε στη συνέλευση των εισαγγελέων!

■ Συντεχνία του κερατά

ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ψήφισαν χέρι-χέρι στην ΕΣΗΕΑ απόφαση που κάνει πράξη το δόγμα «αφήστε ήσυχο το δικό μας Ταμείο και γαμήστε τα υπόλοιπα». Όσο για το... αγωνιστικό πρόγραμμα, αυτό θα περιλαμβάνει «ευέλικτες μορφές δράσης που δεν θα αποκλείουν την ενημέρωση της κοινής γνώμης»! Θα βγει εγκύκλιος που θα καλεά τα μέλη της ΕΣΗΕΑ «να αξιοποιούν στα κείμενα και τις εκπομπές τους τις θέσεις του κλάδου», θα δοθεί «διεθνής συνέντευξη Τύπου σε Αθήνα και Βρυξέλλες» και θα γίνει «αποστολή σε καθημερινή βάση ηλεκτρονικών μηνυμάτων SMS προς δημοσιογράφους, πολιτικούς και προσωπικότητες που επηρεάζουν την κοινή γνώμη»!

Παιδιά, είναι μια ευκαιρία να φύγουν γιαούρτια την Τετάρτη, στην απεργιακή συγκέντρωση.

■ Δεκανίκι

Έχετε παρακολουθήσει τη δέση του ΛΑΟΣ για το Ασφαλιστικό; Η δέση του είναι ότι... δεν έχει δέση. Και δεν καταλαβαίνει -λένε οι εκπρόσωποί του- πού το πάει η κυβέρνηση! Είναι οι μόνοι σ' αυτή τη χώρα που δεν καταλαβαίνουν πού το πάει η κυβέρνηση. Μπορεί να πετάνε δεξιά κι αριστερά λαϊκίστικες μπαρούφες και ασφαιρο αντικαπιταλισμό, όταν όμως φτάνουμε σ' ένα κρίσιμο θέμα συμπεριφέρονται ως μια υπεύθυνη ακροδεξιά, που λειτουργεί σαν δεκανίκι του συστήματος. Γιατί μόνο έτσι μπορεί να κερδίσουν την εύνοια κάποιων κύκλων της πλουτοκρατίας.

■ Ηλιθία παπαγαλάκια

Η κ. Σοφία Βούλτεψη πασχίζει να εκλεγεί βουλευτής της ΝΔ και επειδή τον περασμένο Σεπτέμβριο δεν τα κατάφερε, τα δίνει όλα διά της δημοσιογραφικής γραφίδας. Στην... έγκυρη «Απογευματινή» έχει αναλάβει εργολαβικά την υπεράσπιση του νεοφιλελευθερισμού, ο οποίος -βεβαίως, βεβαίως- απαιτεί την καταγγελία των εργατικών «ρετιρέ», τα οποία... καταδυναστεύουν τον τόπο. Φρικάρει, λοιπόν, η καλή κυρία διότι -άκουσον, άκουσον!- η ΔΕΗ είναι «ο μεγαλύτερος εργοδότης της χώρας με 30.000 εργαζόμενους, μέση μηνιαία δαπάνη μισθοδοσίας 3.076 ευρώ».

Ξέχασε, βέβαια, μια λεπτομέρεια. Να μας πει ποιες είναι οι δικές της αποδοχές, για να μπορούμε να κάνουμε και μια σύγκριση, βρε αδερφέ. Να δούμε αν το τόσο σημαντικό επάγγελμα του «παπαγαλακίου» πληρώνεται λιγότερο ή περισσότερο από το εντελώς ασήμαντο επάγγελμα του εναερίτη ή του λιγνιτωρύχου. Το σημαντικότερο, όμως, είναι πως δεν κατάλαβε πόσο ηλιθιος είναι ο τρόπος με τον οποίο ασκεί τα καθήκοντα του γκεμπελίσκου. Στο μέσο όρο των τριών χιλιάρων της ΔΕΗ περιλαμβάνονται και οι παχυλότατες αμοιβές του Αθανασόπουλου, των υπόλοιπων στελεχών της διοίκησης και της διοικητικής γραφειοκρατίας σε όλη την πυραμίδα της ΔΕΗ (πόσες εκατοντάδες διευθυντές και παραδιευθυντές να έχει άραγε η μεγαλύτερη επιχείρηση της χώρας;). Στη δαπάνη μισθοδοσίας περιλαμβάνονται και οι «εργοδοτικές» ασφαλιστικές εισφορές. Αν τις αφαιρέσουμε, ο μέσος όρος κατεβαίνει στα δύο χιλιάρα. Κι αν βγάλουμε από το μέσο όρο τα αντιπαραγωγικά στελέχη, θα διαπιστώσουμε ότι ο μέσος μισθός των εργατών και εργαζόμενων της ΔΕΗ δεν ξεπερνά το ενάμισι χιλιάρα. Σας φαίνονται πολλά;

✓ Το ΠΑΣΟΚ έχει πολιτογραφηθεί ως το κόμμα των «θω». Η ΝΔ πρέπει να πολιτογραφηθεί ως το κόμμα των «δεν». Το επικοινωνιακό επιτελείο του Μαξίμου έχει εκσυγχρονιστεί και κάνει πολιτική αναγγέλλοντας τι δεν θα κάνει, ώστε ο λαουτζίκος να αισθάνεται καλύτερα και να μην ασχολείται και τόσο μ' αυτά που θα πάθει, μεταξύ των οποίων είναι και πολλά από τα «δεν».

Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε τον διευθύνοντα σύμβουλο της ΔΕΗ Τ. Αθανασόπουλο για την πληρωμένη ανακοίνωση που δημοσίευσε σε όλο τον Τύπο στα μέσα της εβδομάδας, υπό τον τίτλο «Η αλήθεια για τις αυξήσεις του ηλεκτρικού ρεύματος». Προερχόμενος από τον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα (για χρόνια ήταν στέλεχος της Τογυτο στην Ιαπωνία) δεν κατέχει την τέχνη των πολιτικών που έως τώρα διηθύνουν τις μεγάλες κρατικές επιχειρήσεις. Γι' αυτό και τα επιχειρήματα που παρουσιάζει είναι πολιτικά γελοία (για την ακρίβεια δεν έχουν τίποτα το πολιτικό), ταυτόχρονα όμως είναι κοινωνικά χρησιμότερα, γιατί μας επιτρέπουν να βγάλουμε γενικότερα συμπεράσματα.

Στην ενδεκάχρονη διαδρομή της η στήλη έχει ασχοληθεί κατ' επανάληψη με το τέλος του αστικού κράτους πρόνοιας, που έρχεται ως αποτέλεσμα της συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού. Τι ήταν το κράτος πρόνοιας; Ήταν ένα σύνολο παραχωρήσεων των αστικών κρατών προς τους εργαζόμενους πολίτες τους, προκειμένου να εξασφαλίζουν την ταξική ειρήνη.

σύμβαση: οι επιχειρήσεις κοινής ωφελείας στο κράτος, οι καπιταλιστές σε ρόλο προμηθευτή και εργολάβου, το κράτος ασκεί οριστική κοινωνική πολιτική με τα αγαθά και τις υπηρεσίες που παράγουν και προσφέρουν αυτές οι επιχειρήσεις. Όσες αλλαγές κι αν γίνονταν, αυτή η βασική σύμβαση δεν αμφισβητούνταν. Μέχρι που ήρθε μια στιγμή και η σύμβαση αυτή καταργήθηκε. Για λόγους οικονομικούς και κοινωνικοπολιτικούς. Η κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου απαιτούσε την επέκτασή του ακόμα και στον πυρήνα της κρατικής οικονομικής δραστηριότητας, την κοινή ωφελεία. Οικονομικά αυτό ήταν εφικτό πλέον, γιατί οι επιχειρήσεις αυτές ήταν πλέον ώριμες (είχαν γίνει οι βασικές επενδύσεις, δεν βρίσκονταν στη φάση της ανάπτυξης). Κοινωνικοπολιτικά έπρεπε να δοθεί μάχη. Το περιβάλλον θεωρήθηκε καταρχήν ευνοϊκό, λόγω της κυριαρχίας των θεωριών της «αγοράς» τη δεκαετία του '90. Ακόμη, όμως, διανύουμε τη φάση της μετάβασης, διότι και τα εργασιακά καθεστώτα είναι διαφορετικά απ' ό,τι στον ιδιωτικό καπιταλιστικό τομέα και οι τιμολογιακές πολιτικές

κριμένες επιχειρήσεις δεν ενδιέφερε τόσο η κερδοφορία, όσο η εξυπηρέτηση πολιτικών αναγκών.

♦ «Λόγω των καθηλωμένων για χρόνια τιμολογίων, σε επίπεδα κατά πολύ κάτω του κόστους, κανένας ιδιώτης δεν έχει μπει στην εμπορία ηλεκτρικού ρεύματος. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δεν αναπτύχθηκε μέχρι σήμερα ανταγωνισμός στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας».

Εδώ ο μάντζερ λέει ψέματα και μάλιστα χοντρά. Ο Μυτιληναίος (πρώην Πεσινέ) και οι Λάτσηδες (ΕΛΠΕ) έχουν ήδη μπει στην παραγωγή και μάλιστα η ΔΕΗ τους αγοράζει το ρεύμα 75 ευρώ τη ΜWh, όταν στις βιομηχανίες τους πουλάει με 43 ευρώ τη ΜWh. Αρα, δεν είναι αυτός ο λόγος που δεν έχουν προχωρήσει τόσο πολύ (ετοιμάζονται, όπως ο Κοπελούζος και άλλοι). Υστερα, σε ποια εμπορία θα μπουν; Θα

Κοινή ωφέλεια και κράτος πρόνοιας

Βασικό συστατικό του αστικού κράτους πρόνοιας ήταν η λεγόμενη κοινή ωφέλεια, δηλαδή μια σειρά προϊόντα και υπηρεσίες που σ' ένα βαθμό έβγαιναν έξω από την τυπική λειτουργία της καπιταλιστικής αγοράς και προσφέρονταν σε τιμές σχετικά χαμηλές (όχι πάντως κάτω από την αξία τους), καθοριζόμενες και ελεγχόμενες από το κράτος. Το ηλεκτρικό ρεύμα, το φυσικό αέριο, το νερό, οι τηλεπικοινωνίες και τα ταχυδρομεία, οι αστικές συγκοινωνίες ανήκαν στην κοινή ωφέλεια.

Πέρα από την πλευρά του αστικού ρεφορμισμού (κοινωνική δημοκρατία), η οποία ήδη επισημάνθηκε, πρέπει να σημειωθεί και άλλη μία πλευρά, αμιγώς οικονομική, η οποία έπαιξε σημαντικό ρόλο σ' αυτή την τακτική επιλογή των αστικών κρατών, που γνώρισε ιδιαίτερη άνθιση μετά το τέλος του Β' παγκόσμιου πολέμου. Οι επιχειρήσεις αυτές ήταν στη συντηρητική τους πλειοψηφία επιχειρήσεις υψηλής οργανικής σύνθεσης κεφαλαίου. Δηλαδή, απαιτούσαν τεράστιες επενδύσεις σε κτίρια, μηχανήματα και υποδομές, οι οποίες πρώτον αποσβένυνται σε βάθος χρόνου και όχι σχετικά γρήγορα και δεύτερο ενισχύουν την πτωχική τάση του ποσοστού του κέρδους. Το θέμα αυτό εκφεύγει των ορίων του σημερινού σημειώματος, γι' αυτό περιοριζόμαστε να τονίσουμε ότι το ιδιωτικό κεφάλαιο ήταν πάντοτε παρόν και στις επιχειρήσεις κοινής ωφελείας, όχι ως άμεσος επενδυτής (που θα έπαιρνε και τα ρίσκα), αλλά ως προμηθευτής και εργολάβος. Και μάλιστα, όχι με όρους «καθαρού» ανταγωνισμού, αλλά με όρους αρπαγής. Είναι γνωστό ότι οι περιβόητες ΔΕΚΟ χτίστηκαν συνοδευόμενες από μια μακρά ιστορία σκανδάλων, με την άμεση εμπλοκή πολιτικών και διοικητικών στελεχών.

Επί δεκαετίες, λοιπόν, λειτουργούσε μια

άπτονται κοινωνικών παραγόντων και το κράτος είναι υποχρεωμένο να παρεμβαίνει στη διαμόρφωσή τους για να τηρήσει κάποιες ισορροπίες, για τις οποίες οι «λυσασαμένοι» μάντζερ τύπου Αθανασόπουλου αδιαφορούν.

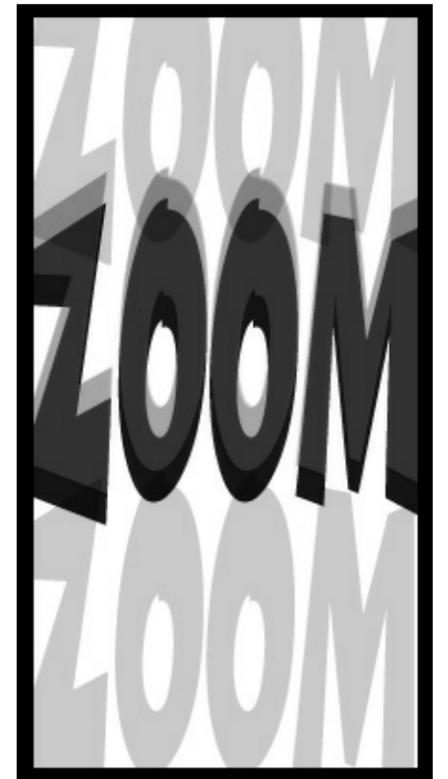
Όλα τούτα τα θεωρητικά, λοιπόν, επιβεβαιώνονται πλήρως από την ανακοίνωση της ΔΕΗ διά χειρός Αθανασόπουλου. Ας την παρακολουθήσουμε:

♦ «Οι εγκριθείσες ποσοστιαίες αυξήσεις, οι οποίες είναι πράγματι μεγάλες, δεν είναι τόσο μεγάλες σε απόλυτα ποσά ανά πελάτη. Είναι, όμως, οι μικρότερες δυνατές και δεν καλύπτουν τα συνολικά κόστη παραγωγής, μεταφοράς, διανομής και διάθεσης ηλεκτρικού ρεύματος».

Ας αφήσουμε τη γελοιοτητα περί αυξήσεων που είναι μεγάλες, αλλά δεν είναι... τόσο μεγάλες και ας πάμε στο δεύτερο σκέλος: «δεν καλύπτουν τα συνολικά κόστη». Το Σεπτέμβριο η ΔΕΗ ανακοίνωσε κέρδη ενναμμήνου 60 εκατ. ευρώ. Πώς, λοιπόν, «δεν καλύπτουν τα κόστη» ακόμα και μ' αυτές τις «πράγματι μεγάλες» αυξήσεις στα τιμολόγια; Η πρόθεση του Αθανασόπουλου δεν είναι να πει ψέματα (δεν πιστεύουμε ότι είναι τόσο ανόητος). Απλώς, όταν οι μάντζερ μιλούν για κόστη δεν έχουν στο μυαλό τους τα κόστη καθεαυτά, αλλά το κέρδος που επιτρέπουν. Μπορεί η ΔΕΗ να είχε κέρδη και με τα παλιά τιμολόγια, όμως αυτά δεν ανταποκρίνονταν στο πρότυπο του μέγιστου κέρδους που έχει κατά νου ο μάντζερ. Το λέει ευθέως λίγο παρακάτω:

♦ «Οι παρεχόμενες από τη ΔΕΗ Υπηρεσίες Κοινής Ωφελείας έχουν ένα πολύ μεγάλο κόστος για την Επιχείρηση και μειώνουν την κερδοφορία της».

Αρα, τέρμα η ίδια η λογική της κοινής ωφελείας, σύμφωνα με την οποία, στο πλαίσιο του κράτους πρόνοιας, σε συγκε-

φτιάξουν δικά τους δίκτυα διανομής; Κορόδα είναι; Θα χρησιμοποιήσουν το δίκτυο της ΔΕΗ, που το 'χει χρυσοπληρώσει ο ελληνικός λαός. Τέλος, γιατί θα 'πρεπε να μας ενδιαφέρει ο ανταγωνισμός, όταν τόσο χοντρά ο Αθανασόπουλος μας πετάει στη μούρη που να προστύβωση του ανταγωνισμού είναι η αύξηση των τιμολογίων; Και να μην το 'λεγε, όμως, έχουμε ήδη γευτεί τα καλά του ανταγωνισμού στον τομέα των τηλεπικοινωνιών (αλήθεια, έχετε υπολογίσει πόσο κοστίζει ένα τηλεφώνημα στις πληροφορίες καταλόγου, που πριν μερικά χρόνια ήταν δωρεάν;).

♦ «Ο μη εξορθολογισμός των τιμολογίων συνιστά σοβαρή απειλή για το ενεργειακό μέλλον της χώρας. Γιατί εάν δεν γίνουν επενδύσεις -από τη ΔΕΗ ή (και) τους ιδιώτες- θα παρακμάσει ο Τομέας Ηλεκτρισμού της χώρας μας και αναπόφευκτα θα εξαρτώμεθα όλοι από τις εισαγωγές και τη διεθνή ενεργειακή συγκυρία».

Εδώ ο παρασημοφορημένος από τους Ιάπωνες μάντζερ ξεπέφτει στο επίπεδο του γελοίου βλαχοδήμαρχου της δεκαετίας του '60. Η γελοία επιχειρηματολογία του καταρρέει όταν τίθεται απέναντι σε ένα απλό ερώτημα: αυτός ο γίγαντας που λέγεται ΔΕΗ, η μεγαλύτερη επιχείρηση της χώρας, ισχυρή και κραταιά, πώς χτίστηκε από το μηδέν μέσα σε μισό αιώνα, ακολουθώντας μια τιμολογιακή πολιτική που δεν ήταν μεν φιλανθρωπική, δεν ήταν όμως και αγοραία;

Πέτρος Γιώτης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Να διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν

Ενάντια στα αφεντικά και το κράτος

Να πάρουμε τον αγώνα στα χέρια μας

Όλος ο κυβερνητικός θίασος και τα αφεντικά, επί σκηνης, κλαίει και οδύρεται: «Δεν πρέπει να καθυστερήσουμε άλλο. Τα Ταμεία καταρρέουν! Οι εργαζόμενοι πρέπει να συνειδητοποιήσουν, πως οι αλλαγές, αν και επώδυνες, είναι αναγκαίες».

Τόσα χρόνια η ίδια κινδυνολογία. Οι κυβερνήσεις και οι υπουργοί αλλάζουν, όμως ο στόχος παραμένει πάντα ο ίδιος. Προσπαθούν να χτυπήσουν την κοινωνική ασφάλιση και κάθε κοινωνικό δικαίωμα που έχει κερδίσει η εργατική τάξη με σκληρούς αγώνες και βαρύ φόρο αίματος.

Φαίνεται ξεκάθαρα που το πάνε. Χτύπημα των Βαρέων Ανθυγιεινών Επαγγελματιών (ΒΑΕ), αύξηση των ηλιακών ορίων για συνταξιοδότηση, μείωση συντάξεων, αύξηση ασφαλιστικών εισφορών κλπ.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, συμμετέχουν σ' αυτή την προσπάθεια ψάχνοντας για «ρεαλιστικές» λύσεις, πάντοτε μέσα στα όρια του συστήματος. Στην κρίσιμη στιγμή, θα φέρουν πίσω πάλι το χτύπημα στους εργαζόμενους, ώστε να υποταχτούν στο «ρεαλισμό» των κυρίαρχων, ή να αναζητήσουν τη λύση στις επόμενες εκλογές. Αυτό, άλλωστε, δεν κάνουν τόσα χρόνια;

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ: ΜΥΘΟΙ...

● Ποιος φταίει που δεν έχουν λεφτά τα Ταμεία;

Φταίνει μήπως οι εργαζόμενοι; Ή φταίει η καταλήστευση των Ταμείων, επί δεκαετίες, από το κεφάλαιο με τις πλάτες του κράτους; Ήταν ή δεν ήταν ληστεία η υποχρεωτική δέσμευση των αποθεματικών στην Τράπεζα της Ελλάδας επί δεκαετίες, με εξευτελιστικά επιτόκια (ίσσα με το ένα πέμπτο των επιτοκίων της αγοράς); Κι όταν άρχισαν τα ελλείμματα, ποιος ανάγκασε τα Ταμεία να δανειζονται με το ακριβότερο επιτόκιο της αγοράς από τις Τράπεζες;

Ποιος αποφάσισε τις εισφοροαλλαγές των καπιταλιστών που σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούν να φτάσουν μέχρι και στο 50% των εργοδοτικών εισφορών; (7,5 δισ. ευρώ χρωστάνε οι εργοδότες στα Ταμεία). Για να μη μιλήσουμε για τα τεράστια ποσά που έπρεπε να δώσει το κράτος σε αυτά (σύμφωνα με εκτιμήσεις φτάνουν στα 7,8 δισ. ευρώ), αλλά και για τα τεράστια ποσά που χάνουν τα Ταμεία από την ελαστική και «μαύρη» εργασία.

Τα δυο τελευταία χρόνια, οι καπιταλιστές τσέπωσαν πολλά από τη μείωση κατά 10% του συντελεστή φορολόγησης των κερδών τους. Ο κρατικός προϋπολογισμός αντέχει τέτοιες μειώσεις (;!!). Γιατί αυτά τα χρήματα να μην πήγαιναν στα ασφαλιστικά Ταμεία;

● Γιατί πρέπει να καταργηθούν τα ΒΑΕ;

Είναι αλήθεια «προνομιούχοι» οι 700.000 εργαζόμενοι στα ΒΑΕ (40% των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ); Δεν είναι αυτός ο θεσμός μια ελάχιστη προστασία των εργαζομένων απέναντι στη φυσική φθορά της δουλειάς, που με την ανάπτυξη της τεχνολογίας εντατικοποιείται όλο και περισσότερο; Και γιατί δεν πρέπει απεναντίας να διευρυνθεί ο θεσμός των ΒΑΕ;

Δεν πρέπει να είναι στα ΒΑΕ ο αποθηκάριος ενός σούπερ-μάρκετ που τσακίζεται από την ένταση της δουλειάς ή ο κούριερ που συμπαραλάζει τα νεύρα του στην κίνηση ρισκάροντας ταυτόχρονα τη σωματική του ακεραιότητα καθημερινά ή ο τεχνικός μιας εταιρείας κινητής τηλεφωνίας που δέχεται «με τους τόνους» την ακτινοβολία από τις κεραίες; Κι όμως δεν ανήκουν στα ΒΑΕ! Ας φανταστούμε αυτούς τους ανθρώπους, πώς θα δουλεύουν στα 65 τους σ' αυτά τα επαγγέλματα και σε τόσα άλλα!

Έχει ασχοληθεί κανείς στα σοβαρά με αυτά τα πράγματα; Μάλλον όχι. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι ο μόνος «εμπειρογνώμονας» της πρώτης επιτροπής επανακαθορισμού των ΒΑΕ που συγκροτήθηκε με το νόμο Ρέππα, ήταν ο εκπρόσωπος του ΣΕΒ, Κυριακόγγονας! (Εβαλαν το λύκο, να φυλάξει τα πρόβατα).

● Θα εναποθέσουμε τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα στους ιδιώτες;

Λησμονήσαμε πώς τα λεηλάτησαν στο Χρηματιστήριο; Αγνοούμε τι έγινε με τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες στο εξωτερικό (με πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα την αμερικανική ENRON, που φαλίρισε εν μιά νυχτί με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι να χάσουν τις συντάξεις τους);

Θα αυτοπαρριζωθούμε στη λογική της ανταποδοτικότητας και θα πληρώσουμε απο-

κλειστικά εμείς για την κοινωνική μας ασφάλιση, ξεχνώντας ότι εμείς οι εργαζόμενοι παράγουμε τον κοινωνικό πλούτο και ότι οι καπιταλιστές μας ληστεύουν καθημερινά με την απλήρωτη δουλειά, την ακρίβεια και τη δυσβάστακτη φορολογία;

● Θα περιμένουμε, άραγε, τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να οργανώσει τον αγώνα; Δεν τους μάθαμε τόσα χρόνια;

Αυτοί δεν ήταν που αποδέχτηκαν το πρώτο αντιασφαλιστικό έκτρομα της κυβέρνησης Μητσοτάκη, συμφωνώντας να πληρώσουν και οι εργαζόμενοι (3 μεροκάματα έκαστος) για τα χρέη των Ταμείων; Η περιβόητη «εθνική συμφωνία για την κοινωνική ασφάλιση» (17/9/90) που πρότεινε η ΓΣΕΕ.

Αυτοί δεν συμμετείχαν στην «επιστημονική επιτροπή» που θέσπισε ο αντιασφαλιστικός νόμος 1902/90, η οποία κατέληξε στο ομόφωνο συμπέρασμα ότι ο θεσμός των ΒΑΕ είναι ξεπερασμένος; (Σ' αυτό είχε συμφωνήσει ακόμα και ο Σ. Λαιμός, συνδικαλιστικό στέλεχος του ενιαίου τότε Συνασπισμού, που συμμετείχε στην επιτροπή)!

Αυτοί δεν πλάσασαν την «τριμερή χρηματοδότηση» σαν το φάρμακο «διά πάσαν νόσον», με στόχο να περάσει η ανταποδοτικότητα; Μήπως απέρριψε ποτέ η ΓΣΕΕ την ανταποδοτικότητα;

Αυτοί δεν ήταν που περιόριζαν τους αγώνες σε άσφαιρες απεργιακές τουφεκίες χωρίζοντας τη δύναμη των εργαζομένων; Αποφασίζοντας να περάσει η απόφαση για κλιμάκωσή τους, πέρα από τις καθιερωμένες 24ωρες απεργίες; Αποφασίζοντας να περάσει η απόφαση «οργάνωσαν τον αγώνα» ενάντια στη μεγάλη αντιασφαλιστική επίθεση 1990-1992. Ήταν όλοι τους χωμένοι ως τα μπούνια στη διαδικασία του «διαλόγου». Ακόμα και αυτοί που σήμερα «καταγγέλλουν τον διάλογο» (ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ-ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΣΑΚ-ΠΑΜΕ). Μέχρι και σε πρωτόκολλο συναντίληψης με την κυβέρνηση κατέληξαν τον Ιούλη του 1992!

Μα μήπως δεν ήταν η ΓΣΕΕ που πριν μερικά χρόνια χειροκροτούσε το νόμο Ρέππα, κλιμακώνοντας αυταπάτες στην εργατική τάξη ότι το Ασφαλιστικό λύθηκε για τα επόμενα 30 χρόνια; Εκρυβε έτσι, ότι το κράτος έσβησε με μια μονοκονδυλιά καταγεγραμμένα χρέη του προς το ΙΚΑ της τάξης των 2,4 δισ. ευρώ (για τα χρόνια 1999-2002).

Ή μήπως οι άλλοι, που εντάσσουν τον αγώνα ενάντια στην αντιασφαλιστική επίθεση μέσα στα ασφυκτικά πλαίσια της ενίσχυσης του κομματικού τους μηχανισμού (βλέπε ΠΑΜΕ), είναι καλύτεροι; Δεν δηλητηριάζουν τον αγώνα υποστηρίζοντας πότε ανοιχτά πότε καλυμμένα, ότι οι αγώνες δεν μπορούν να νικήσουν, ότι αυτό που χρειάζεται είναι να «αλλάξουν οι συσχετισμοί» και να ενισχυθούν τα ψηφοδέλτια «του κόμματος» της εργατικής τάξης;

...και πραγματικότητα

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ δεν είναι λογιστικό ζήτημα. Το δικαίωμα για μια αξιοπρεπή σύνταξη, το δικαίωμα για δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, σύμφωνη με τις ανάγκες μας είναι κομμάτι του μισθού του κάθε εργαζόμενου. ΕΙΝΑΙ ΜΙΣΘΟΣ ΜΑΣ.

Όταν πουλάμε την εργατική μας δύναμη στους εργοδότες, αμειβόμαστε όχι μόνο με κάποια φράγκα στο χέρι, αλλά και με ορισμένες παροχές και πρόνοιες που το κράτος και τα αφεντικά πρέπει να μας παρέχουν. Τέτοια είναι: οι άδειες (ασθενείας, ξεκούρασης κ.ά.), η χορήγηση φτηνών φαρμάκων από τα ασφαλιστικά ταμεία, η αμοιβή κατά την περίοδο ασθενείας ή εργατικού ατυχήματος, η πρόσβαση σε ιατρικές εξετάσεις, το επίδομα ανεργίας αν μείνουμε άνεργοι, η κατοχύρωση δικαιώματος για συνταξιοδότηση...

Όλα αυτά είναι ο «έμμεσος» μισθός -είναι μέσα στα δεδουλευμένα μας-, γι' αυτό δεν μπορούμε να αδιαφορούμε. Όπως αντιδρούμε, αν ο «άμεσος» μισθός (τα φράγκα που παίρνουμε στο χέρι) είναι λίγα, έτσι πρέπει να αντιδράσουμε, αν ο «έμμεσος» μισθός (θεσμικές κατακτήσεις, παροχές, πρόνοιες) είναι χαμηλές ή περικοπτονται.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ είναι ζήτημα μάχης ανάμεσα στους εργοδότες - καπιταλιστές και στους εργάτες. Και κατ' επέκταση, είναι ζήτημα μάχης ανάμεσα στο κράτος των καπιταλιστών και στους εργάτες.

Είναι μια μάχη που θα δοθεί στους δρόμους με μέτωπο ενάντια στα αντεργατικά μέτρα της κυβέρνησης, αλλά θα δοθεί, πρώτα και κύρια, στους χώρους δουλειάς.

Κάθε επιχείρηση που εισφοροδιαφεύγει πρέπει να μπει στο στόχαστρό μας. Κάθε επιχείρηση που δεν κολάει ή τρώει ένσημα πρέπει να της επιβάλλουμε να σταματήσει το αίσχος της «μαύρης» εργασίας.

Πρέπει να τους υποχρεώσουμε, να πάψει το ΙΚΑ να κάνει τα στραβά μάτια και να λει-

ΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΥΠΟΧΩΡΟΥΜΕ;

- Αυτοί που έκλεψαν τα ταμεία
- Αυτοί που κλέβουν τα μεροκάματα και τα ένσημα
- Αυτοί που πλουτίζουν από την εργασία μας

ΜΑΣ ΖΗΤΑΝΕ

να δουλεύουμε ακόμα περισσότερο
να ζούμε με ακόμα λιγότερα

ΑΥΤΟΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ στους χώρους δουλειάς
ΑΓΩΝΑΣ ενάντια σε αφεντικά και κράτος

Καμιά εμπιστοσύνη
στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία
Να πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας

Κάλεσμα για τη συγκρότηση
ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ - ΑΝΕΡΓΩΝ
ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 11 π.μ.
ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ (κτίριο Γκίνη)

τουργεί σαν μηχανισμός των εργοδοτών.

Η ληστεία των μεταναστών, που εξαναγκάζονται να αγοράσουν ένσημα για να φτιάξουν τα χαρτιά τους, την ώρα που δουλεύουν και οι εργοδότες τους έχουν ανασφάλιστους, πρέπει να σταματήσει.

Η αθλιότητα της υγειονομικής περίθαλψης που προσφέρει το ΙΚΑ, πρέπει να αντιμετωπιστεί με διαμαρτυρίες από εργαζόμενους και συνταξιούχους.

Να προβάλλουμε τα δικά μας αιτήματα

1. Πλήρης ασφάλιση για όλους τους εργάτες και τους ανέργους, Έλληνες και μετανάστες. Κανένας χωρίς ένσημα, κανένας ανασφάλιστος. Κατάργηση όλων των μορφών της «μαύρης» και ελαστικής εργασίας (ωρομίσθιο, δελτίο παροχής, STAGE.).
2. Οχι στην απάτη της τριμερούς χρηματοδότησης. Να πληρώσουν μόνο οι εργοδότες και το κράτος για την ασφάλιση. Κατάργηση της ασφαλιστικής εισφοράς των εργαζομένων.
3. Να επιστραφούν τα κλεμμένα στα Ασφαλιστικά Ταμεία, με έκτακτη φορολόγηση αυτών που τα καρπώθηκαν, των καπιταλιστών. Καμιά ρύθμιση χρεών στις επιχειρήσεις, αντίθετα υψηλά πρόστιμα για την εισφοροδιαφυγή. Να καταβάλει το κράτος στα Ταμεία όσα τους χρωστά.
4. Ενιαία ασφαλιστικά δικαιώματα. Οχι στο διαχωρισμό παλιών – νέων ασφαλισμένων. Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων Σιούφα (Ν.Δ.) και Ρέππα (ΠΑΣΟΚ).
5. Κανένας χωρίς σύνταξη στα 55 χρόνια (χωρίς προϋποθέσεις). Διατήρηση των υπαρχόντων και ένταξη νέων επαγγελματιών στα ΒΑΕ. Να επαναλειτουργήσουν οι επιτροπές κρίσης.
6. Σύνταξη όσο ο μισθός εξόδου. Καμιά σύνταξη μικρότερη από 1400 Ευρώ.
7. Δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους συνταξιούχους.

Στους δρόμους θα κριθεί το δίκιο!

Ξέρουμε ότι όλα αυτά δε μπορούν να γίνουν εύκολα, ούτε μπορούν να γίνουν χωρίς εμάς για μας. Δεν αρκεί η συμμετοχή σε μία απεργία και μία διαδήλωση.

Σ' αυτό το πλαίσιο αξίζει να γίνει προσπάθεια για μια ανοιχτή συνέλευση εργαζομένων και ανέργων, χωρίς καπελώματα και χωρίς συνδιαλλαγές κάτω από το τραπέζι, με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Συνέλευση που θα είναι η αρχή, όχι για να καταλήξουμε σε διαπιστώσεις για την υπάρχουσα ζοφερή κατάσταση της κοινωνίας, αλλά για να οργανώσουμε τον αγώνα μας.

Αυτοί οι δρόμοι δεν περνάνε μέσα από παζάρια με τους καπιταλιστές και το κράτος τους, ούτε μέσα από την ανάθεση του αγώνα στα χέρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (κάθε απόχρωσης και βαθμίδας).

Ο αντίπαλος δεν περιμένει, η επίθεση έχει ήδη αρχίσει.

Το λάθος μιας δικής μας αδράνειας, ή ανάθεσης του αγώνα σε άλλους για λογαριασμό μας, θα είναι ολέθριο όχι μόνο για μας αλλά και για τις επόμενες γενιές, ένα λάθος που δε διορθώνεται στα γεράματα!

Γι' αυτό καλούμε για τη συγκρότηση ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΡΓΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

όπου όλοι οι εργαζόμενοι θα μπορούμε να συ-
ντονίσουμε τον συνολικό αγώνα ενάντια στις ρυθμί-
σεις για το ασφαλιστικό και ενάντια στους εργοδότες
που τις υπαγορεύουν. Οπου θα αποφασίζουμε εμείς
για εμάς, χωρίς σωτήρες μικρούς ή μεγάλους.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 11 π.μ.
στο Πολυτεχνείο (αίθουσα Γκίνη)

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Το δικό μας ραντεβού 10 π.μ. στο Μουσείο
(Πατισίων)

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ αυτά που μας ανήκουν

ΟΡΓΑΝΩΣΗ στους χώρους δουλειάς

ΜΕΤΩΠΟ ενάντια σε αφεντικά και κράτος

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ανάμεσα στους διάφορους εργασιακούς χώρους
και κλάδους

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ του αγώνα από τα κάτω

ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία

ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ο αγώνας και οι αποφάσεις

Σημείωση «Κ»: Η πρωτοβουλία για τη σύγκληση ανοιχτής συνέλευσης εργαζομένων και ανέργων για το Ασφαλιστικό πάρθηκε από εργαζόμενους και εργαζόμενες διάφορων κλάδων, που τους ενώνει όχι μόνο η κοινή διάθεση αντίστασης στην αντιασφαλιστική λαίλαπα, αλλά και η βάση στην οποία τοποθετούν το Ασφαλιστικό.

Διαφορές, φυσικά, υπάρχουν. Και στον προγραμματικό τομέα και στον τομέα της τακτικής. Ομως, πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε ανθρώπους που ξεκινούν από κοινή ταξική αφηρη-
ρία. Γι' αυτό το λόγο η «Κόντρα» συμμετέχει και στηρίζει αυτή την πρωτοβουλία.

Η προσπάθεια σύγκλησης μιας ανοιχτής συνέλευσης εργαζομένων και ανέργων για το Ασφα-
λιστικό είναι ασφαλώς φιλόδοξη. Είναι, όμως, ένα έμπρακτο βήμα αποδέσμευσης από τη φθο-
ροποιοί και αδιέξοδη τακτική της «αριστερής αντιπολίτευσης» στη συνδικαλιστική γραφειοκρα-
τία. Γι' αυτό και πρέπει να στηριχτεί η ιδέα και να προπαγανδιστεί πλατιά.

Ποσοστά ανεργίας - μαϊμού

Στις 3 Δεκέμβρη του 2007 η Αντιπροσωπεία της Κομισιόν στην Ελλάδα δημοσιοποίησε στην ιστοσελίδα της τα στοιχεία της Eurostat για την ανεργία του Οκτώβρη στις 27 χώρες της ΕΕ και στις 13 χώρες του Euro. Σύμφωνα με τη Eurostat, η ανεργία στην Ελλάδα τους μήνες Απρίλη, Μάη, Ιούνιο ήταν σταθερή στο 8,4%. Με βάση αυτά τα μηνιαία στοιχεία, στο ίδιο ποσοστό (8,4%) ανήλθε η ανεργία στο δεύτερο τρίμηνο του 2007 στα 8,4%.

Η Eurostat παίρνει τα στοιχεία από την ΕΣΥΕ, η οποία έχει δώσει ήδη τα μηνιαία ποσοστά για την ανεργία και των μηνών Ιούλη, Αυγούστου, ενώ την επόμενη βδομάδα θα δώσει και την ανεργία του Σεπτεμβρίου. Δεν γνωρίζουμε γιατί η Eurostat σταμάτησε στον Ιούνιο, όμως στο θέμα που εξετάζουμε δεν έχει και τόσο σημασία η κατά δύο μήνες καθυστέρηση της Eurostat. Εκείνο που έχει σημασία είναι γιατί αποκλίνουν τα στοιχεία της μ' αυτά της ΕΣΥΕ, η οποία εμφάνισε ως ποσοστά ανεργίας για τους μήνες Απρίλη, Μάη, Ιούνιο 8,4%, 7,7% και 8,2% αντίστοιχα (8,1% στο β' τρίμηνο του 2007), με αποτέλεσμα να παρατηρείται μια απόκλιση της τάξης του 3,7%. Ανάλογες αποκλίσεις βρίσκουμε και στις προηγούμενες χρονιές. Για παράδειγμα, σύμφωνα με πρόχειρα στοιχεία μας, τον Οκτώβρη του 2006 η ΕΣΥΕ έδινε 7,7%, ενώ η Eurostat έδωσε 8,6%. Ετσι η απόκλιση γι' αυτό το μήνα ήταν 11,69%.

Επικοινωνήσαμε με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες της ΕΣΥΕ και τους ζητήσαμε καταρχάς να μας επιβεβαιώσουν αν η Eurostat βασίζεται στα στοιχεία που στέλνει η ΕΣΥΕ. Η απάντηση ήταν καταφατική. Ζητήσαμε, λοιπόν, να μας δώσουν μια εξήγηση για την απόκλιση στα ποσοστά ανεργίας των μηνών Απρίλη, Μάη και Ιούνιο μεταξύ ΕΣΥΕ και Eurostat. Φάνηκε να εκπλήσσονται και μας ζήτησαν να τους πούμε πού είναι δημοσιευμένα τα στοιχεία της Eurostat, οπότε τους παραπέμφαμε στην ιστοσελίδα της Ελληνικής Αντιπροσωπείας της Κομισιόν. Μετά από λίγα λεπτά είχαμε νέα επικοινωνία και μας απάντησαν ότι η απόκλιση οφείλεται στις διαφορετικές μεθοδολογίες που χρησιμοποιούν η Eurostat και η ΕΣΥΕ, επιμένοντας ότι η δική τους μέθοδος είναι η μόνη που καταγράφει πιστά την ανεργία! Φυσικά, πρόκειται για μια φτηνιάρικη δικαιολογία, προκειμένου να δικαιολογήσουν την απόκλιση και να καλύψουν την πρακτική όλων των κυβερνήσεων να υποεκτιμούν την ανεργία για να εμφανίζουν έτσι ως πετυχημένη την πολιτική απασχόλησης. Το μόνο που αποκαλύπτεται είναι το «μαϊμούδισμα» των στοιχείων για την ανεργία που κάνει η ΕΣΥΕ.

Διπλή αφαίμαξη των Ταμείων

Από το 1992 οι πράσινες και μπλε κυβερνήσεις αξιοποιούν τον αντιασφαλιστικό νόμο Σιούφα (2084/92) και αρπάζουν ένα μέρος των λεγόμενων κοινωνικών πόρων δεκάδων Ταμείων, με σκοπό να μειώνουν τη θεσμοθετημένη συμμετοχή του κρατικού προϋπολογισμού. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 67 δημιουργήθηκε ο περιβόητος Λογαριασμός Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (ΛΑΦΚΑ), ενώ με το άρθρο 59 καθορίστηκαν οι κοινωνικοί πόροι των Ταμείων από τους οποίους ένα μέρος θα πηγαίνει στο ΛΑΦΚΑ, τον οποίο χειρίζεται αποκλειστικά ο εκάστοτε υπουργός Εργασίας, προκειμένου, όπως προαναφέραμε, να ανακουφίζεται ο κρατικός προϋπολογισμός με

τη μειωμένη καταβολή των θεσμοθετημένων πόρων για τα ασφαλιστικά ταμεία. Δε φτάνει που οι πράσινοι και μπλε υπουργοί Εργασίας έδιναν λιγότερα από τον κρατικό προϋπολογισμό, από πάνω πούλαγαν και εκδούλευση κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας, κάνοντας μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα.

Ακόμη, με το άρθρο 20 παρ. 3 του ίδιου νόμου υποχρέωσαν τους συνταξιούχους για 11,5 χρόνια να συνδράμουν το ΛΑΦΚΑ. Με το άρθρο 1 του νόμου 3245/2004 η κυβέρνηση της ΝΔ κατήργησε με την εισφορά των συνταξιούχων για το ΛΑΦΚΑ (ύστερα από δικαστικές προσφυγές συνταξιούχων) και την επιστρέφει

σταδιακά και δραχμικά, όμως διατήρησε τόσο το ΛΑΦΚΑ όσο και την ακραία δεκάδων ασφαλιστικών ταμείων και λογαριασμών. Μέσα σ' αυτά τα Ταμεία είναι και των μηχανικών, των δικηγόρων και των γιατρών. Επειδή δε προβλεπόταν η δυνατότητα διεύρυνσης των κοινωνικών πόρων, με κοινή υπουργική απόφαση των υπουργών Οικονομίας και Εργασίας, δεν γνωρίζουμε εάν συμπεριελάβαν και τους δημοσιογράφους.

Ερχεται τώρα ο υπουργός Εργασίας και ανακοινώνει, ότι με την ενοποίηση των Ταμείων των δικηγόρων, των μηχανικών, των δημοσιογράφων, των γιατρών και των φαρμακοποιών θα παίρνει το 10% των κοινωνικών

πόρων και θα δημιουργήσει έναν ειδικό λογαριασμό για την ενίσχυση του ασφαλιστικού συστήματος. Από τη στιγμή όμως που δεν συσχετίζει αυτό το 10% με τα ποσά των κοινωνικών πόρων που πάνε στον ΛΑΦΚΑ, έχουμε τα δικαίωμα να υποστηρίξουμε ότι το 10% θα είναι επιπλέον των ήδη καταβαλλόμενων από τους κοινωνικούς πόρους κι ότι τελικά και αυτό το 10% θα πάει στο ΛΑΦΚΑ.

Η κυβέρνηση της ΝΔ με τη νέα αυτή αφαίμαξη επιδιώκει να «ανακουφίσει» κι άλλο τον κρατικό προϋπολογισμό, για να μπορεί να δίνει πρόσθετη χρηματοδότηση στο κεφάλαιο με τη μορφή δωρεάν επιδοτήσεων, φοροαπαλλαγών κ.λπ.

■ Βιολογική γεωργία

Ανίκανοι στο μπαλαμούτι

Δεν είχαμε σκοπό να γράψουμε αυτή τη βδομάδα σχόλιο για το μπάχαλο που επικρατεί στο σύστημα της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας. Όμως η δήλωση του πολυπράγμονα υπουργού Κ. Κιλτίδη, ότι η Πολιτεία εμπιστεύθηκε στους πιστοποιητικούς φορείς την υψηλή αποστολή του ελέγχου και της πιστοποίησης προϊόντων με ποιοτικά χαρακτηριστικά, μας ερέθισε να κάνουμε ένα μικρό σχόλιο.

Δεν είναι η πρώτη φορά που αναφερόμαστε στο μπάχαλο που επικρατεί στο σύστημα της βιολογικής γεωργίας και κτηνοτροφίας. Είχαμε προγραμματίσει να επανέλθουμε από την άλλη βδομάδα, γιατί τα τελευταία χρόνια έγιναν πολλά και από τους Κομισάριους που άναψαν το πράσινο φως για την αθρόα εισαγωγή στο σύστημα αυτό της χημικής βιομηχανίας και των συμβατικών προϊόντων, κάνοντας θρύψαλα την περιβόητη φιλοσοφία της ως μιας εναλλακτικής παραγωγής, συμβατής με το περιβάλλον, που εξασφαλίζει την υγιεινή διατροφή κ.λπ.

Τα λεγόμενα από τον Κ. Κιλτίδη για την ανάθεση υψηλής αποστολής στους πιστοποιητικούς οργανισμούς μπορούν να εκληφθούν μόνο σαν καλαμπουρί, που γίνεται όμως επικίνδυνο για τους καταναλωτές που θα το πάρουν στα σοβαρά και θα σπεύσουν στην αγορά να προμηθευτούν «βιολογικά προϊόντα». Ο Α. Κοντός, για λόγους αυτοπροστασίας, απέφευγε να εκστομίσει τέτοια καλαμπουρία και συνήθως περιοριζόταν στην προβολή της αύξησης των καλλιεργούμενων εκτάσεων με φυτικά «βιολογικά προϊόντα», σαν απόδειξη της πετυχημένης πολιτικής του σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Ο Πίνακας που δημοσιεύουμε στηρίζεται στα στατιστικά στοιχεία για τις καλλιεργηθείσες εκτάσεις από την ιστοσελίδα της Διεύθυνσης Βιολογικής Γεωργίας. Στο σημερινό σχόλιο θα περιοριστούμε σ' αυτόν καθαυτόν τον αριθμό των καλλιεργούμενων εκτάσεων και δεν θα εξετάσουμε ούτε την κατηγορία του λεγόμενου μετα-

Βιολογικές καλλιέργειες (σε στρεμ.)			
	Μεταβατ. στάδιο	Πλήρες στάδιο	Σύνολο
2003	250.525	139.426	389.951
2004	262.930	446.320	709.250
2005	192.070	846.170	1.038.240
2006	1.189.777	512.089	1.701.866

βατικού σταδίου ούτε άλλα ζητήματα, όπως για παράδειγμα το μπάχαλο που επικρατεί στους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Εμείς από την πρώτη στιγμή είχαμε αμφισβητήσει τα νούμερα που παρουσίαζε ο Α. Κοντός, αλλά δεν είχαμε μπει στον κόπο να βρούμε στοιχεία απ' άλλες πηγές για να ξεσκεπάσουμε την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Δεν το κάναμε γιατί έτσι κι αλλιώς τα παραγόμενα προϊόντα ήταν απ' αυτά που παράγει και η συμβατική γεωργία. Ούτε τώρα μπήκαμε στον κόπο να ψάξουμε να βρούμε στοιχεία. Απλά, διαβάζοντας το εγκληματικό από την Κομισιόν «Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013» πέσαμε πάνω σε στοιχεία για την «βιολογική» καλλιέργεια έκταση. Παραθέτουμε τα σχετικά αποστάσματα:

«Όσον αφορά στη βιολογική γεωργία, το έτος 2003 οι

βιολογικά καλλιεργούμενες εκτάσεις ανέρχονταν σε 389.950 στρέμματα και αποτελούσαν το 1% της συνολικά καλλιεργούμενης γης στην Ελλάδα ενώ το 2004, η βιολογικά καλλιεργούμενη έκταση έφτασε τα 543.420 στρέμματα» (σελ. 6).

«Τέθηκε ένας στόχος 999.970 στρεμμάτων συνολικών εκτάσεων να έχουν καλλιεργηθεί μέχρι το 2012 σύμφωνα με τις αρχές της βιολογικής γεωργίας. Λαμβάνοντας υπόψη τη συνολική έκταση των βιολογικά καλλιεργούμενων εκτάσεων που εντάχθηκαν από το 1994, δηλαδή 610.002

στρεμμάτων νέων εκτάσεων βιολογικής γεωργίας την περίοδο 2004-2012 (μέσος ρυθμός αύξησης των εκτάσεων ανά έτος 67.780 στρέμματα μετά το 2003» (σελ. 14).

Σύμφωνα με το δεύτερο απόσπασμα, μέχρι το 2003 είχαν καλλιεργηθεί 389.968 στρέμματα και μπαίνει ο στόχος να καλλιεργηθούν κι άλλα 610.002 στρέμματα μέχρι το 2012 (μέσα σε 9 χρόνια, κατά μέσο όρο 67.780 στρέμματα το χρόνο). Στα στρέμματα αυτά συμπεριλαμβάνονται και εκείνα που βρίσκονται σε μεταβατικό στάδιο που για να ενταχθούν σε πλήρες βιολογικό στάδιο απαιτούνται από ένα έως

τρία χρόνια, εάν δεν ενεργοποιηθούν οι διατάξεις των παρεκκλίσεων που προβλέπονται από την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία.

Εάν συγκρίνουμε τα στοιχεία του πίνακα με τα στοιχεία του δεύτερου αποσπάσματος, το μόνο στοιχείο που συμφωνεί είναι αυτό που αναφέρεται στη καλλιεργηθείσα έκταση του 2003. Τ' άλλα στοιχεία απέχουν παρσάγκας και επιβεβαιώνεται η άποψή μας, ότι παραφούσκωσαν τα νούμερα για την καλλιεργηθείσα έκταση την περίοδο 2004-2006 για να βγαίνουν και να λένε για τη δήθεν πετυχημένη πολιτική τους στη βιολογική γεωργία.

Κυνική ομολογία

Στο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013 «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ» δίνεται από τους συντάκτες του μια ερμηνεία για την πτώση της παραγωγής του αύστρου βαμβακιού από την πρώτη κιόλας χρονιά εφαρμογής της νέας Κοινής Οργάνωσης Αγοράς (ΚΟΑ). Παραθέτουμε το σχετικό απόσπασμα:

«Όμως αισθητή ήταν η μεταβολή στη συνολική παραγωγή σύσπορου βαμβακιού (μειωμένη κατά 20-25% περίπου σε σχέση με το 2005), κάτι που αποδίδεται, εκτός των αντιξοών και ριζικών συνθηκών που επικράτησαν, και στο γεγονός, ότι οι καλλιεργητές βαμβακιού ακολουθήσαν λιγότερο εντατικές πρακτικές καλλιέργειας αφού ούτως ή άλλως το αυξημένο κόστος δεν τους επέτρεπε μεγαλύτερο κέρδος από τυχόν μεγαλύτερη παραγωγή».

Για πρώτη φορά ομολογείται ότι η μειωμένη κατά 20-25% παραγωγή σύσπορου βαμβακιού δεν οφείλεται μόνο στις κακές καιρικές συνθήκες, κάτι που μέχρι τώρα ισχυριζόταν κάποιος από τους υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Γεωργίας. Δεύτερο, παραδέχονται, ότι οι αγρότες δεν θα έβγαζαν μεγαλύτερο κέρδος εάν πετύχαιναν μεγαλύτερες στρεμματικές αποδόσεις μέσω εντατικών καλλιεργειών. Ας κά-

νουμε τον κόπο να αναλύσουμε λίγο περισσότερο αυτά που είναι αναγνώσιμα μόνο απ' όσους γνωρίζουν τα της καλλιέργειας του σύσπορου βαμβακιού.

Οι συντάκτες του κειμένου γνωρίζουν ότι τα καλλιεργητικά έξοδα ανά στρέμμα είναι γύρω στα 200 ευρώ και για να εισπράξουν οι αγρότες τουλάχιστον αυτή τη δαπάνη από την πούληση του βαμβακιού θα πρέπει να πετύχουν μεγάλες αποδόσεις (κάτι που είναι πολύ δύσκολο για τους φτωχούς βαμβακοπαραγωγούς που διαθέτουν μικρό κλήρο), ενώ ταυτόχρονα θα πρέπει να είναι πολύ καλές οι διεθνείς τιμές του βαμβακιού. Το τελευταίο όμως είναι πολύ δύσκολο, δεδομένου ότι εξαρτάται από την πολιτική που εφαρμόζει η αμερικάνικη κυβέρνηση. Ο κανόνας λοιπόν είναι να είναι πολύ χαμηλές οι διεθνείς τιμές. Γι' αυτό και λένε ότι δεν θα αυξηθεί το κέρδος από τυχόν μεγαλύτερη παραγωγή. Εννοούν, προφανώς, ότι οι μικροί αγρότες δε θα μπορούσαν να καλύψουν τα καλλιεργητικά έξοδα για τους λόγους που προαναφέραμε. Τέλος, όταν αναφέρονται στο κέρδος των βαμβακοπαραγωγών, εννοούν τα 150 ευρώ το στρέμμα που παίρνουν αθροιστικά οι βαμβακοπαραγωγοί με την απουσινδεμένη και συνδεμένη στρεμματική ενίσχυση.

Εμπρός για πολλές... αμαυρώσεις

Είχε μεγάλη πλάκα ο βασι-
κός ραδιοαστέρας του
ΣΚΑΙ καθώς συγκρατώντας
με κόπο τη λύσσα του έβγα-
ζε κραυγές ενάντια σε εκεί-
νους που «αμαύρωσαν τη δη-
μοκρατική διαδικασία». Ο λό-
γος για την εκλογή αντιπρύ-
τανη που επιχειρήθηκε στο
Πάντειο με τους κανόνες του
νέου νόμου-πλασιού. Φοιτη-
τές του μπλοκ των καταλή-
ψεων μπούκαραν στο χώρο,
πήραν κάλπες, σφραγίδες και
εκλογικό υλικό και τα παρέ-
δωσαν εκεί που ανήκουν:
στην πυρά.

Κι ενώ η πρυτανεία του

Παντείου εξέδωσε μια σχετι-
κά μετρημένη ανακοίνωση
(«στις 13.50 ομάδες φοιτητών
(κατά δήλωσή τους) εισέβα-
λαν στους χώρους της ψη-
φοφορίας και ασκώντας λε-
κτική και σωματική βία, απέ-
σπασαν κάλπες και υλικό της
ψηφοφορίας το οποίο και
στη συνέχεια κατέστρεψαν,
με αποτέλεσμα να σταματή-
σει η εκλογική διαδικασία. Στη
συνέχεια εισήλθαν στο χώρο
της Αντιπρυτανείας όπου δη-
μιουργήθηκε προσωρινή
ένταση, κατέθεσαν ψηφί-
σματα και αποχώρησαν), η
έκπληξη ήρθε από την ΚΝΕ-

ΠΚΣ. Αντιγράφουμε από το
«Ριζοσπάστη» (5.12.07):

«Οι εκλογές δεν ολοκληρώ-
θηκαν, καθώς αριστερικές
ομάδες έκαψαν τις κάλπες.
Το γεγονός καταδικάζει η
ΠΚΣ, ως πρακτική που υπο-
νομεύει τον αγώνα και προ-
σπαθεί να αποπροσανατολί-
σει την πάλη από τα πραγ-
ματικά προβλήματα και την
ουσία των αιτημάτων των
φοιτητών. Και ξεκαθαρίζει ό-
τι τέτοιες πρακτικές είναι μα-
κριά και έξω από τον αγώνα,
τις μορφές και τα αιτήματα
του συλλόγου των φοιτη-
τών».

Να, λοιπόν, οι νέοι... προ-
βοκάτορες! Οι φοιτητές που
υλοποιούν τις αποφάσεις του
κινήματος μετά την ψήφιση
του νόμου-πλασιού και την
αποτυχία του κινήματος να
την αποτρέψει: **θα τον κα-
ταργήσουμε στην πράξη**. Αυ-
τοί που υλοποίησαν αυτή την
απόφαση-δέσμευση και που
όλοι θα έπρεπε να τους πού-
με μπράβο χαρακτηρίζονται
υπονομευτές. Προφανώς,
έπρεπε να ακολουθήσουν το
παράδειγμα των Κνιτών, που
στέκονταν έξω από την αί-
θουσα της ψηφοφορίας και
καλούσαν τους φοιτητές να

μην πάνε να ψηφίσουν, αφή-
νοντας ανενόχλητα μέλη του
ΔΕΠ και του λοιπού προσω-
πικού να προσέρχονται να
ψηφίσουν. Βέβαια, αυτοί που
δεν δίστασαν να χαρακτηρί-
σουν έργο προβοκατόρων
την εξέγερση του Πολυτε-
χνείου το 1973, δεν θα δίστα-
ζαν να χαρακτηρίσουν υπο-
νομευτική μια αγωνιστική
πράξη του 2007. Την έννοια
της ντροπής την έχουν χάσει
από παλιά.

Εμείς ένα έχουμε να πούμε.
Η αγωνιστική παρέμβαση
στο Πάντειο δείχνει το δρόμο
σε όλο το φοιτητικό κίνημα.

Συντεχνία

Όταν διακυβεύεται το μέλλον των
Δημοσίων Πανεπιστημίων και των
πανεπιστημιακών σπουδών και η μόρ-
φωση θεωρείται και με τη βούλα εμπό-
ρευμα, δεν έχεις το δικαίωμα να σω-
πάσεις και να προτάξεις τα δικά σου
συντεχνιακά συμφέροντα. Ο λόγος για
την Ομοσπονδία Συλλόγων Εκπαιδευ-
τικού Προσωπικού των ΤΕΙ (ΟΣΕΠ-ΤΕΙ),
που κήρυξε 48ωρη αναστολή της λει-
τουργίας των ΤΕΙ με κυρίαρχο αίτημα
την εξομοίωση των οικονομικών απο-
λαβών του Επιστημονικού Προσωπι-
κού με τα μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ, που ακο-
λουθείται από το αίτημα για «ολοκλή-
ρωση των ακαδημαϊκών χαρακτηρι-
στικών των ΤΕΙ», ενώ σαν τσόντα (πε-
ρισσότερο για ξεκάρφωμα) μπαίνει και
η επισήμανση του κινδύνου που δια-
τρέχουν τα ιδρύματα από την ενσω-
μάτωση της κοινοτικής οδηγίας 36/05
για την αναγνώριση των «πτυχιών»
των κολεγίων, που συνεργάζονται με
πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Η ομόφωνη απόφαση της Ομο-
σπονδίας περιέχει τρία φάουλ.

Πρώτον, πατά σε μια σαθρή βάση.
Γιατί η Ομοσπονδία συναίνεσε (αν όχι
υπερθεμάτισε) στην ψευδεπίγραφη
«ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ, που κινού-
σαν στην κατεύθυνση που χάραζε η
Μπολόνια, για τριετή προπτυχιακό κύ-
κλο σπουδών και επομένως στην υπο-
βάθμιση των πανεπιστημιακών σπου-
δών στη χώρα μας (που είναι τουλά-
χιστον τετραετείς, ενώ στα ΤΕΙ είναι
τριετείς). Από την άποψη αυτή η «ανω-
τατοποίηση» των ΤΕΙ αποτέλεσε και
πρόδρομο φαινόμενο της κοινοτικής
οδηγίας (τα «κολέγια» έχουν τριετείς
σπουδές) για την οποία τώρα διαμαρ-
τύρεται τάχα η Ομοσπονδία. Συνεπώς,
η διαμαρτυρία της δε γίνεται για ου-
σιαστικούς λόγους, αλλά για λόγους κα-
θαρά συντεχνιακούς, που έχουν να κά-
νουν αποκλειστικά με τα συμφέροντα
της κάστας αυτού του Επιστημονικού
Προσωπικού.

Δεύτερον, η Ομοσπονδία «εσχά-
» παντελώς την προσπάθεια που γίνε-
ται από την κυβέρνηση, συναινούντος
του ΠΑΣΟΚ, για την αναθεώρηση του
άρθρου 16 του Συντάγματος, που θα
ανοίξει διάπλατα το δρόμο σε κάθε εί-
δους ιδιωτική «ανώτατη εκπαίδευση»,
τραβώντας κυριολεκτικά τις πανεπι-
στημιακές σπουδές προς τον πάτο του
πηγαδιού. Η Ομοσπονδία θεωρεί πρέ-
πον (επειδή βολεύει πάλι τα συντε-
χνιακά της συμφέροντα: το άρθρο 16
διατηρεί το διαχωρισμό της τριτοβάθ-
μιας εκπαίδευσης σε ανώτερη, διάρ-
κειας τριών ετών, και σε ανώτατη,
διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων
ετών) την αποσιώπηση αυτού του με-
γάλου ζητήματος, για το οποίο πάλε-
ψαν μαζί με τους φοιτητές και οι σπου-
δαστές των ΤΕΙ.

Τρίτον, συνεχίζει το χαβά της, επι-
μένοντας στην ολοκλήρωση της «ανω-
τατοποίησης», με την απόδοση του δι-
καιώματος στα ΤΕΙ διεξαγωγής αυτο-
νομων μεταπτυχιακών και έρευνας.
Θέλει να ολοκληρωθεί δηλαδή το έγκλη-
μα σε βάρος της ανώτατης Παιδείας
και δεν προσπαίζεται τα μοναδικά δι-
καια αιτήματα που την αναβαθμίζουν
πραγματικά, δηλαδή τα αιτήματα για
κατάργηση των ΤΕΙ και Ενισία Ανώτα-
τη Παιδεία, Μόρφωση και Δουλειά για
όλους, ΟΧΙ στην αναθεώρηση του άρ-
θρου 16, ΟΧΙ στην ενσωμάτωση της
κοινοτικής οδηγίας.

Ο αυταρχισμός ξεχύνεται από
κάθε πόρο του σχολείου. Αυ-
ταρχισμός είναι ο στραγγαλισμός
της προσωπικότητας του νέου αν-
θρώπου γιατί έτσι συμφέρει την
αστική τάξη, ο περιορισμός των δυ-
νατοτήτων που του προσφέρονται
για να αναπτυχθεί και να ανακα-
λύψει ιδιαίτερες κλίσεις και χαρί-
σματα, η μετάδοση γνώσεων ανή-
μπορων να οδηγήσουν σε βαθιά και
πλατιά γνώση του κόσμου, του πο-
λιτισμού και στην κριτική σκέψη και
στάση, οι συνεχείς αξιολογικές κρί-
σεις και εξετάσεις στο έδαφος ενός
σκληρού ανταγωνισμού και δια-
γκωνισμού για το βαθμό και μια θέ-
ση στον ήλιο, ποδοπατώντας αξιο-
πρέπεια, φιλία, αλληλεγγύη, η καλ-
λιέργεια προτύπων και αξιών ξέ-
νων προς τις πανανθρώπινες
αξίες, η μη αμφισβήτηση της αυ-
θεντίας του δασκάλου, η επιβολή
κυρώσεων και ποινών για κάθε
«απρεπτή» και «παραβατική» συ-

μπεριφορά του νεολαίου, τα ψήγ-
ματα παιδαγωγικής ελευθερίας στο
σχολείο, που σε περιόδους αρπα-
γής δικαιωμάτων και ελευθεριών
συρρικνώνονται ακόμη περισσό-
τερο κ.λπ.

Τον αυταρχισμό τον βιώνουν οι
μαθητές και αντιδρούν σε αυτόν με
τρόπο πολλές φορές σπασμωδικό
και «ανεξήγητο». Αλλά και οι εκ-
παιδευτικοί, που στη συνέχεια γί-
νονται γρανάζια επιβολής του
στους πρώτους, ιδιαίτερα σε πε-
ριόδους υποχώρησης του κινήμα-
τος. Πολλοί επιλέγουν την αδια-
φορία, την ενσωμάτωση στο σύ-
στημα και τους μηχανισμούς του
και λίγοι, είναι αλήθεια, προσπα-
θούν να ξεφύγουν από αυτόν τον
θανάσιμο εναγκαλισμό και να

βρουν τρόπους να αγγίξουν τις
παιδικές ψυχές και τα όνειρα, δι-
δάσκοντας με το παράδειγμά τους
κάθε μέρα στο σχολείο και την τά-
ξη, πόνο για αληθινή γνώση, εν-
διαφέρον για τον αδύναμο, τον
«διαφορετικό», πάθος για αξιο-
πρέπεια και λεύτερη σκέψη. Αυ-
τούς τους δασκάλους πάντα θυ-
μόμαστε όλοι με ευγνωμοσύνη, σαν
τις νησίδες που πάνω τους πιανό-
μασταν στα ζόρια της νιότης μας.

Ασφαλώς, στην αντίπερα όχθη,
μακράν ακόμη και από τους αδιά-
φορους ή τους ενσωματωμένους
είναι οι «εκπαιδευτικοί» που έδρα-
σαν σαν κουκουλοφόροι των κα-
τοχικών μπλόκων, στο σχολείο του
Παγκράτιου, υποδεικνύοντας μα-
θητές «τους» στους μηχανισμούς

καταστολής. Παρέδωσαν νέα παι-
διά, αδιαφορώντας για τα μύρια
όσα προβλήματα κουβαλούν, στην
πιο άγρια καταστολή, τα έθεσαν
υπό διωγμόν. Γιατί αλήθεια; Για να
τα «συνετίσουν», ξεχνώντας αυ-
τό που φωνάζουν ακόμη κι οι ψευ-
τοφιλελεύθεροι πως όταν κλείνει
ένα σχολείο, ανοίγει μια φυλακή;

Ο δάσκαλος ακυρώνει τον παι-
δαγωγικό του ρόλο, ακόμη και αν
αποβάλει από την τάξη του για μια
ώρα τον μαθητή, ελεγαν οι φωτι-
σμένοι παιδαγωγοί των λαμπρών
χρόνων του Εκπαιδευτικού Ομίλου.

Αλλά έτσι είναι. Όταν δεν μας συ-
νεγείρει ο παλλαϊκός ξεσηκωμός
για πανανθρώπινες αξίες και ιδαι-
νικά, ανηθικά φασίζουσες και φρα-
σιστικές συμπεριφορές και οι υπό-
λοιποι ανέχονται το φαινόμενο μοι-
ρολατρικά, απλά σαν κάτι το κα-
τακριτέο.

Γιούλα Γκεσούλη

Ντροπή

Ο ΣΕΒ επιμένει, ο Γιωργάκης αβαντάρει

Ξέσπασε πάλι ο πρόε-
δρος των βιομηχάνων
στην εκδήλωση του ΙΟΒΕ για
την επιχειρηματικότητα
στην Ελλάδα. Τα 'βαλε με τη
«συντηρητική» ελληνική κοι-
νωνία που αντιμετωπίζει
«με καχυποψία την ηθική
βάση της επιχειρηματικής
δράσης»!

Και θεώρησε σπουδαίο
μέσο για να αλλάξουν αυτές
οι «νοοτροπίες και συμπε-
ριφορές» την εκπαίδευση.
Που πρέπει να πιάνει τα
παιδιά από νωρίς και να
τους εμφυσά όλα τα «προ-
τερήματα» του πειθήνιου
εργαζόμενου, που το κεφάλαιο
θα τον εκμεταλλεύεται
άγρια, εφαρμόζοντας επά-
νω του όλα τα μοντέρνα συ-
στήματα αύξησης της κερ-
δοφορίας του, χωρίς αυτός
να γογγύζει και να διαμαρ-
τύρεται.

Στην ομιλία του, ο Δα-
σκαλόπουλος, αναφέρθηκε
στα πιλοτικά προγράμμα-

τα, που έχει αναλάβει επί-
τούτου ο ΣΕΒ να εφαρμόσει
στα σχολεία, σε συνεργασία
με το Παιδαγωγικό Ινστι-
τούτο (τρομάρα του!) και
τον διεθνή οργανισμό Junior
Achievement International,
στο πλαίσιο του Επιχειρη-
σιακού Προγράμματος για
την Εκπαίδευση και την

■ Πιέζουν για την αναγνώριση των αμερικανικών κολεγίων

Το 'βωλαν το χεράκι τους οι Αμερικάνοι και για την αναγνώριση των αμερικανικών «κο-
λεγίων» που κατοικοεδρεύουν στην Ελλάδα.

Μέλη του αμερικανικού κογκρέσου, μαζί με τον επιτετραμμένο των ΗΠΑ στην Ελλά-
δα Thomas M. Countryman και στελέχη της πρεσβείας επισκέφτηκαν τον Στυλιανίδη
και του τα είπαν από την καλή. Ο Στυλιανίδης, μιλώντας στους δημοσιογράφους, απέ-
κρουσε καταρχήν την ουσία της επίσκεψης, μιλώντας για «καινοτομίες» που εφαρμόζουν
στο Αμερική στο χώρο της εκπαίδευσης, από τις οποίες πρέπει να διδαχθεί η Ελλάδα
(Αλήθεια ποιες; Την εφαρμογή της ανταποδοτικής λειτουργίας σε όλα τα επίπεδα, την
πλήρεια υποταγή στην αγορά, την χωρίς παρεκκλίσεις εφαρμογή του αξιώματος: η μόρ-
φωση-εμπόρευμα κ.λπ.).

Και μόνο όταν ρωτήθηκε από τους δημοσιογράφους, ανέφερε και τη «συζήτηση»
που είχε με τους αμερικανούς φίλους και συμμάχους για τα κολέγια, υπογραμμίζοντας
και πάλι τη διαδικασία της αναθεώρησης του άρθρου 16 που συνεχίζεται και την πρό-
θεση της κυβέρνησης να ενσωματώσει την κοινοτική οδηγία 36/05 για να «ρυθμίσει το χά-
ος» που επικρατεί σ' αυτό το χώρο.

Αρχική Επαγγελματική Κα-
τάρτιση. Τα πιλοτικά προ-
γράμματα, με την ονομασία
«Επιχειρηματικότητα Νέ-
ων», έχουν εφαρμοστεί σε
150 σχολεία, ενώ ο ΣΕΒ σε
συνάντηση με τον υπουργό
Παιδείας Στυλιανίδη, ζήτη-
σε να γενικευτούν πάραυτα
σε πρωτοβάθμια και δευτε-

ροβάθμια εκπαίδευση.

Από τη συγχορδία των
οπαδών της επιχειρηματι-
κότητας και της μετατρο-
πής της εκπαίδευσης σε πα-
ράρτημα των επιχειρήσεων
της καπιταλιστικής αγοράς
δε μπορούσε να λείπει ο
Γιωργάκης. Υστερα από μια
περίοδο εσωστρέφειας και

περισυλλογής (έπρεπε να
χαρεί σε στενό οικογενειακό
κύκλο την -έστω και πύρ-
ρειο- νίκη του), αποφάσισε
να... μιλήσει. Επέλεξε, λοι-
πόν, το βήμα του ετήσιου
συνεδρίου του Ελληνοαμε-
ρικανικού Επιμελητηρίου για
να δώσει νέους όρκους πί-
στης στο κεφάλαιο και τους
ιδιοκτήτες και διαχειριστές
του.

Αφού δεσμεύτηκε να «ενι-
σχύσει την επιχειρηματικό-
τητα», υποσχέθηκε και «το-
μές» που θα αλλάξουν εντε-
λώς το τοπίο, «δίνοντας ευ-
ελιξία στο δημόσιο εκπαι-
δευτικό μας σύστημα, για να
μπορεί να ανταποκριθεί στις
τρέχουσες, αλλά και στις μα-
κροπρόθεσμες ανάγκες της
οικονομίας για να διαμορ-
φώνονται στην περιφέρεια,
κοντά στην επιχείρηση,
προγράμματα, τα οποία θα
στηρίξουν την καινοτομία
και την αναβάθμιση του ερ-
γατικού δυναμικού»!

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Μπορεί να ειρωνεύεται το «Ποντίκι» τα γερμανικά δημοσιεύματα, σχολιάζοντάς τα με τον ατυχή παραλληλισμό Πικάσο και Χριστόδουλου (συνειρμός συνοικιακού κομμωτηρίου), αλλά οι γερμανοί έγραψαν για την έκθεση, όπως έγραψαν κι εδώ κάποιιοι για τη RAF. Καμιά φορά λες, έστω, υπάρχει κι αυτή η μανία να γράφουμε τα μακρινά και να μην κοιτάμε τα δικά μας. Κάποιοι από μακριά κάνουν το ίδιο κι έτσι κλείνει ο κύκλος. Όμως είπα Χριστόδουλος και θυμήθηκα και τον άλλον, τον εκτός Ικαριακής πολιτείας. Τελικά δεν είναι το ίδιο να ταλαιπωρείται ένας αλλά επώνυμος λέων, με το να ταλαιπωρούνται εκατό αλλά ανώνυμα σκυλιά. Τώρα θα μου τραγουδήσετε το γνωστό ρεμπέτικο «μωρή τρελή, μωρή ζουρλή, μωρή ξεμυαλισμένη» Κοκκινোসκουφίτσα, τώωωωώρα το κατάλαβες; Όχι τραγουδία παρακαλώ, το κλίμα είναι βαρύ αν και μεσογειακό (και στραβό).

«Νύχτα των Ζωνιανών νεκρών Νο 3». Καταπληκτικό αστειονομικό θρίλερ για γερά νεύρα. Πάνε οι βιοκαλλιέργειες, πάει η οικονομία (οίκο πο μία), πάει το πράσινο νησί. Ο θερμασμός έφερε νέες ημέρες Θερίσσου. Το Ρέθυμνο ήταν ο μόνος νομός που ήταν μπλε στον εκλογικό χάρτη; Τώρα όλα θα γίνουν μπλε μαρέν.

Πολύ ενδιαφέρον –αν και μικρό– το κείμενο «τζαζ = ελευθερία» στη Βαβυλωνία αυτού του μήνα. Ακόμη πιο ενδιαφέρον το κείμενο «πλήθος & μητρόπολη στο σύγχρονο καπιταλισμό».

Δάμαλε, ο Κάστρο παίρνει 44 ευρώ τον μήνα! Θα μου πεις τώρα, Μέρκελ και Σαρκοζί παίρνουν από δεκαεννιά χιλιάδικα. Τι προτείνεις, πες μας, για να σου αντιπροτείνουμε και να τα βρούμε.

Τι μου λεν'; Μου λεν' ρουζ! Ο Αλεξ Τσίπρας θα γίνει ο νέος μίστερ Αλαβένος; Oh, that's why... έτσι εξηγούνται οι αντοχές και το χιούμορ του αρχιεπίσκοπου... Τώρα –μετά τον Αλέκο που γίνεται Αλέξης– μένει να μάθουμε ποιος θα γίνει η νέα Αλέκα. Παιδιά, αφήστε τις λαμακίες και πάρτε πασατέμπο, ζυγώνει ο καιρός του ξεσηκωμού. Αφήστε τις πίπες της ειρήνης, μην μιλάτε τη γλώσσα του φιδιού, πιείτε νερό της φωτιάς, βαφτείτε και ξεθάψτε το τσεκούρι του πολέμου, πάρτε καλάμια που βροντάνε και καβάλα στα σιδερένια άλογα πάμε να πάρουμε τα σκαλη των χλωμών προσώπων. Κόκκινη σκουφίτσα μίλησε, ουγκ.

Εκτακτα! Μόλις τώρα μας ήρθε μια έκτακτη ανακοίνωση: Γενική πρόδη την Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου. Υπογραφή: Καθιστός Ταύρος.

Το ένα φέρνει το άλλο (όπως το 'να κόμμα δέρνει τ' άλλο και τα δυο το κίνημα): Πήγα τις προάλλες σε μια συνέλευση της ΑΔΕΔΥ –όχι, δεν κατάφερα ακόμη να εισέλθω στο δημόσιο, περιμένω να βγει το δικό μου κόμμα για να τακτοποιηθώ κι εγώ, αλλά όλο εκλογές κάνουμε– και χωρίς να πληρώσω μία, διασκέδασα όσο όλοι όσοι νοίκιασαν κωμωδίες εκείνο το βράδυ από το dvd (πρώην video) club της γειτονιάς. Θα πάω να το ξαναδώ, θα ψάλλω και τους νέους χαιρετισμούς: Χαίρε συνδικαλισμέ, χαίρε δημοκρατία, χαίρε ω χαίρε ελευθερία, χαίρετε χαριεντιζόμενες αχαίρειρες νύμφες και προνύμφες ανύμφευτες».

«Η εικόνα του ανθρώπου στον Μαρξ» του Εριχ Φρομ. Παλιό, με κάποιες ενστάσεις, αλλά πάντα καλό κι επίκαιρο. Δεν χάνουμε τίποτα να το ξαναδούμε. Κι ακόμα περισσότερο το σπουδαίο «Εθνικισμός και πολιτισμός» του Ρούντολφ Ρόκερ.

Η κότα έκανε το αβγό ή το αβγό την κότα; Προσώνιο ερώτημα με απάντηση δίχως σημασία, αλλά στην περίπτωση της Εγνατίας (ποιας national road χωρίς άκρη για κατούρημα ρε; Για της Θεσσαλονίκης λέω, που αρχή και τέλος της ορίζονται από δύο χώρους πληρωμένου έρωτα, το Βαρδάρη και τη ΔΕΘ) έχει ήδη εμπράκτως πλην μεταφορικός απαντηθεί: Πρώτα ήρθαν οι φαλλοφόροι διακορευτές (πολύτιμα απάρτια του κατά Σουφλιά εθνικού μας πλούτου) και μετά η Εγνατία κατέστη αιδοιοσχημος. Αιδώ και τώρα.

Ρε παιδιά, τι τεχνολογικά προηγμένο κι άρτιο silancier έχει εγκαταστήσει ο Βουλγαράκης! Τίποτα δεν ακούγεται από το κολοσσικό παραγόμενο έργο!

Ακόμα και η Eurostat τους τράβηξε χαστούκι για το ασφαλιστικό, με τα στοιχεία που δημοσιοποίησε, αλλά αυτοί εκεί. Και, άντε, αυτοί έχουν κάθε λόγο να τραβάνε το σχοινί. Εμείς οι ιδιώτες (idiots) τι κάνουμε; Ξέρω, ξέρω, πάω να βαφτώ για την απεργία της Τετάρτης. Να που η Δεκεμβριανή (ποιος Σκόμπι ρε;) εθιμοτυπία αποκτά αντικείμενο!

Ηπεις τις ήπιες μεταρρυθμίσεις; Ποιες; Πιες! Εις έτη πολλά και σε περιμένουν εισέτι πολλά... Μια κυνική προσφορά της στήλης (άλατος) με την ευγενική χορηγία της ΓΣΕΕ (Γενικής Συσκευασίας Εκδημών Εργατών).

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Ολυμπιακή

Επειδή αυτό απαιτεί το μονοπωλιακό κεφάλαιο

Ουδείς δικαιούται να δηλώσει έκπληκτος με τις ανακοινώσεις του υπουργού Μεταφορών Κ. Χατζηδάκη για κλείσιμο της «Ολυμπιακής». Όχι τόσο γιατί ο συγκεκριμένος πολιτικός ήταν γνωστός για τον επί σειρά ετών πόλεμό του κατά του κρατικού αερομεταφορέα στο ευρωκοινοβούλιο, αλλά κυρίως γιατί το κλείσιμο της «Ολυμπιακής» είναι ειλημμένη απόφαση εδώ και χρόνια και ο Χατζηδάκης τοποθετήθηκε στο συγκεκριμένο υπουργείο για να τολμήσει να κάνει αυτό που δεν τολμούσε ο Λιάπης. Ήταν ζήτημα χρόνου πότε θα ξεκινούσε. Ξεκίνησε νωρίς, στο πλαίσιο του σχεδιασμού του μεγάλου Μαξίμου για κλείσιμο των μεγάλων μετώπων τον πρώτο χρόνο της θητείας της νέας κυβέρνησης Καραμανλή.

Όπως κάθε αντιλαϊκή πράξη, έτσι και το κλείσιμο της «Ολυμπιακής» χρειάζεται την προπαγάνδα. Την προπαγάνδα τη στηριγμένη στο ψέμα. Ποιο είναι το ψέμα; Τα 250 εκατ. ευρώ που η «Ολυμπιακή» υποτίθεται ότι κάθε χρόνο «κοστίζει στον Έλληνα φορολογούμενο». Πρόκειται για ψέμα με ουρά, διότι η «Ολυμπιακή» δεν έχει κοστίσει τίποτα στον κρατικό προϋπολογισμό. Το αντίθετο συμβαίνει. Κοιτάζοντας το ζήτημα καθαρά λογιστικά, βλέπουμε το κράτος να χρωστάει στην «Ολυμπιακή» 14 δισ. ευρώ. Το ποσό προκύπτει από μελέτη που έχουν κάνει οι διορισμένες διοικήσεις της εταιρίας

και όχι κάποιος άλλος. Η «Ολυμπιακή» είναι μια εταιρία **τεχνητά** ελλειμματική. Όσο για τη δήθεν «επιβάρυνση του φορολογούμενου», για την οποία κόπτεται η κυβέρνηση, πέρα από το ψέμα, θα θέλαμε να θυμίσουμε μερικά ακόμη πράγματα: η κυβέρνηση έχει αναλάβει την υποχρέωση να εγγυάται τα κέρδη της γερμανικής «λόχτιφ», σύμφωνα με την αποικιοκρατική σύμβαση κατασκευής και λειτουργίας του αεροδρόμιου των Σπάτων. Με μια άλλη αποικιοκρατική σύμβαση έχει αναλάβει να εγγυάται συγκεκριμένα κέρδη της ρωσικής «Γκαζπρόμ» και του ομίλου Κοπελουζου. Γιατί, λοιπόν, θεωρείται έγκλημα καλοσώσεως η στήριξη τυχόν ελλειμματικών κρατικών επιχειρήσεων;

Πάνω σ' αυτό το ψέμα, λοιπόν, οικοδομείται μια ακόμα

ιδιωτικοποίηση, η οποία προωθείται εδώ και χρόνια. Ας αναλογιστούμε μόνο πως μέσα από τη συνεχή απαξίωση της «Ολυμπιακής» στήθηκε η ιδιωτική Aegean. Κι ως πάρουμε υπόψη μας ότι με την ιδιωτική Ryanair, που προσέφυγε κατά της «Ολυμπιακής» (και της Air France) στα κοινοτικά όργανα, συναντήθηκε προ ημερών στο Λονδίνο ο Αρούλης ο Σπηλιωτόπουλος, συζητώντας για μπίζνες! Η συνέχεια είναι γνωστή: η μεν Air France, με τη στήριξη της κυβέρνησης Σαρκοζί, πέρασε στην αντεπίθεση, υποβάλλοντας αγωγή κατά της Ryanair, η δε «Ολυμπιακή» οδηγείται σε κλείσιμο από την κυβέρνηση Καραμανλή. Αλλά, όμως, γαλλικός ιμπεριαλισμός (ή γερμανικός, που η Μέρκελ βάζει όριο συμμετοχής του γερμανικού κεφάλαιου σε κάθε

ιδιωτικοποίηση) και άλλο ο καπιταλισμός της ψωροκόστα να ναι.

Η κατεύθυνση στις ευρωπαϊκές αερομεταφορές είναι να παραδοθεί η «πίτα» στα χέρια των τεσσάρων κολοσσών και οι υπολοίποις εταιρίες να έχουν περιφερειακό ρόλο. Η «Ολυμπιακή» ήταν μια εταιρία με καλό όνομα τα slots της οποίας στα μεγαλύτερα αεροδρόμια του κόσμου εποφθαλιούν οι ανταγωνιστές της. Αυτή τη στιγμή και παρά την πολυχρονη απαξίωσή της από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, μόνο το πτητικό της έργο έχει ένα τζίρο 1,2 δισ. ευρώ το χρόνο. Χώρια οι τζίροι από την τεχνική βάση, το handling (επίγεια εξυπηρέτηση, τις εμπορευματικές μεταφορές κλπ. Αυτούς τους τζίρους εποφθαλιμά η κάθε Lufthansa και η κάθε Ryanair.

Για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία τα έχουμε γράψει και άλλες φορές. Έχει επιλέξει την τακτική των παζαριών με τις κυβερνήσεις και των «καλών τρόπων». Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο έσπευσε να «μαζέψει» τις απειλές για κλείσιμο των αεροδρομίων και μέσα στις γιορτές, που ακούστηκαν από την πλευρά των συμβασιούχων. Αντί για σκληρές αγωνιστικές κινητοποιήσεις (θυμηθείτε τι είχε γίνει πριν μερικά χρόνια στην Air France) επιλέγονται τα τηλεοπτικά πάνελ και τα χάρτενινγκ.

■ Verba

Αντιγράφουμε από ρεπορτάζ του φιλοπασοκικού «Εθνους» (5.12.07):

«Εναν απρόσμενο σύμμαχο στο πρόσωπο της Άνας Διαμαντοπούλου βρήκε χθες ο υπουργός Μεταφορών Κ. Χατζηδάκης καθώς εμμέσως πλην σαφώς η βουλευτής του ΠΑΣΟΚ άφησε ανοικτό ακόμη και το κλείσιμο της Ολυμπιακής. Το μέλος του Πολιτικού Συντονιστικού Οργάνου σε ραδιοφωνική συνέντευξη στη NET τόνισε μεταξύ άλλων πως "το ΠΑΣΟΚ λέει ότι πρέπει σε αυτήν την εταιρεία να υπάρξει στρατηγική εταιρική σχέση και βεβαίως με διεθνή αερομεταφορέα και για να γίνει αυτό πιθανόν πρέπει να κλείσει, πιθανόν να μετεξελιχθεί".

Όταν η κυβέρνηση έχει τέτοια αντιπολίτευση, τι να την κάνει τη συμπολίτευση;

■ Μπιζνες παρκ

Υπήρχε κάποτε σχέδιο (στα χαρτιά) για τη δημιουργία ενός μητροπολιτικού πάρκου στο Ελληνικό. Πρώτος ο Λαλιώτης έκοψε μερικά μεγάλα «φιλέτα» προς οικοπεδοποίηση και τσιμεντοποίηση. Ηρθε ο Σουφλιάς και ανέλαβε να δώσει σάρκα και οστά στο σχέδιο Λαλιώτη. Μετά τα «φιλέτα» ανακοίνωσε ότι θα παραχωρήσει ένα άλλο κομμάτι του πάρκου στους Γουλανδρήδες για να φτιάξουν εκεί Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης. Προχθές ανακοίνωσε ότι σε άλλο ένα «φιλέτο» του πάρκου θα φυτευθεί και το κτίριο του ΥΠΕΧΩΔΕ. Περιμένοντας ανακοινώσεις και για νέα κτίρια, σημειώνουμε πως αυτό που πάνε να κατασκευάσουν θα είναι ένα τεράστιο μπιζνες παρκ, όπου το πράσινο θα περιβάλλει κάθε είδους επιχειρηματικές δραστηριότητες.

Τώρα κρύβεται ο Σουφλιάς

Πριν τρεις εβδομάδες, αγνοώντας την πλημμυρισμένη Ροδόπη και τις τεράστιες καταστροφές στην ορεινή Αρκαδία, ο Γ. Σουφλιάς δήλωνε, αναφερόμενος μόνο στην Ηλεία: «Πάμε πάρα πολύ καλά. Καλά απέδωσαν και τα αντιπλημμυρικά έργα που κάναμε με τις μεγάλες εταιρίες». Η δήλωση αυτή, αβάντα στον Μπόμπολα και τους άλλους μεγαλοεργολάβους, που δεν έκαναν αντιπλημμυρικά έργα, αλλά βάφτισαν αντιπλημμυρικά έργα τις εργασίες εξασφάλισης φερτών υλικών (άμμος, χαλίκι) που χρειάζονται για την κατασκευή των έργων οδοποιίας, διατυμπανιζόταν επί δύο συνεχή 24ωρα από το ΜΕΓΑλο κανάλι των εργολάβων.

Στις αρχές τούτης της εβδομάδας, περιοχές

της Ηλείας που τις γνωρίσαμε από τις καταστροφικές πυρκαγιές του καλοκαιριού πνίγηκαν από τις πρώτες πλημμύρες. Κι είμαστε ακόμα στην αρχή του χειμώνα. Λάσπες και φερτά υλικά έφτασαν μέχρι τις αυλές των σπιτιών, δρόμοι κόπηκαν στη μέση, ολόκληρα τρανή καταλίθησαν. Όλα αυτά μετά από μία μόνο βροχή κι ενώ βρισκόμαστε -το ξαναλέμε- μόλις στην αρχή του χειμώνα. Δεν είδαμε, όμως, τον λαλίστατο Γ. Σουφλιά να βγει και να κάνει δηλώσεις. Ειδικό στην περιοχή με τους οποίους επικοινωνήσαμε μας είπαν ότι δεν έχει γίνει κανένα ουσιαστικό αντιπλημμυρικό έργο και πως ο Αλφειός, που κάθε χειμώνα φουσκώνει, συνιστά μια εφιαλτική απειλή για τους κατοίκους.

<http://freesavvasxiros.webs.com>

Η παραπάνω ιστοσελίδα δημιουργήθηκε για να στηρίξει την καμπάνια για την αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού. Σ' αυτή υπάρχει και ειδική φόρμα στην οποία μπορούν να υπογράψουν ηλεκτρονικά όσοι δεν έχουν άλλη δυνατότητα. Εμείς πάντως επιμένουμε. Τυπώστε το σχετικό κείμενο (μπορείτε να το κατεβάσετε από την ιστοσελίδα ή από την ιστοσελίδα της «Κ») και μαζέψτε υπογραφές. Μην αρκεστείτε μόνο στη δική σας.

Το αυγό του φιδιού επωάστηκε

Για τρίτη φορά τους τελευταίους μήνες οργανωμένες ομάδες νεοναζι εισβάλλουν σε σπίτια που κατοικούν μεταναστες, σπλισμένοι με λουστους, αλυσίδες, σιδηρογροθιές, ακόμα και όπλα και τους κακοποιούν ανελέητα. Αυτά που συνέβησαν το βράδυ της Παρασκευής 30 Νοέμβρη στο Αιγάλεω είναι γνωστά. Όπως είναι γνωστά τα ανάλογα κρούσματα που έγιναν στο Ρέντη πριν λίγο καιρό. Δεν έχει νόημα, λοιπόν, να επαναλάβουμε και μεις τις λεπτομέρειες για το πως έγινε η επιδρομή και πως ξυλοκοπήθηκαν άγρια οι πέντε Πακιστανόι την ώρα που κοιμόνταν (ο ένας νοσηλεύεται ακόμα).

Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε είναι πως τα κρούσματα αυτά δεν είναι τυχαία. Δεν αφεύονται σε κάποιον προηγούμενο καυγά ανάμεσα σε αλλοδαπούς και ντόπιους νεαρούς. Πρόκειται για οργανωμένες νεοναζιστικές επιχειρήσεις τύπου «νύχτας των κρυστάλλων». Οι περιγραφές για τους δράστες και στο Ρέντη και στο Αιγάλεω είναι ίδιες: μαύρα ρούχα, άρβυλα, ξυρισμένα κεφάλια. Η «χρυσή Αυγή» επισήμως δεν λειτουργεί, όμως οι συμμορίες της δεν εξαφανίστηκαν. Ο «φύρερ» της καλείται στα κανάλια με διάφορες ευκαιρίες, απέναντί του κάθονται ακόμα και εκπρόσωποι της «ριζοσπαστικής αριστεράς», ενώ οι ομο-

γάλακτοι των άλλων τάσεων του εγχώριου εθνικοφασισμού φόρεσαν γραβάτες, μπήκαν στο κοινοβούλιο και νομιμοποίησαν την παρουσία τους παντού. Από την άλλη, το επίσημο κράτος έχει αναγορευσει τη «λαθρομετανάστευση» σε υπ' αριθμόν ένα κρατικό κίνδυνο, υπουργοί κάνουν συνεχώς δηλώσεις και ζητούν κονδύλια από την ΕΕ για να δημιουργήσουν ειδικές συνοριακές μονάδες σε στεριά και θάλασσα. Συνοριοφύλακας πυροβολεί εν ψυχρώ και σκοτώνει Αλβανό στα σύνορα και κατηγορείται για ανθρωποκτονία από αμελεία. Το επίσημο κράτος διαψεύδει μετά βδελυγμίας καταγγελίες ξένων αν-

θρωπιστικών οργανώσεων για βασανιστήρια σε «λαθρομετανάστες» από τις ειδικές δυνάμεις του Λιμενικού. Και ο υπερυπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Μπάτσων εγκαινιάζει με καμάρι σύγχρονο στρατόπεδο συγκέντρωσης στη Σάμο, διαφημιζοντάς το ως δείγμα της ευαισθησίας του ελληνικού κράτους. Οι συλλαμβανόμενοι δεν θα στοιβάζονται πλέον σε αποθήκες ο ένας πάνω στον άλλο, αλλά θα κρατούνται σ' ένα καθαρό στρατόπεδο συγκέντρωσης, που έχει ακόμα και παιδική χαρά για τα παιδιά τους!

Ταυτόχρονα, το «νοικοκυρλικό», που άλλοτε έβγαине

στους δρόμους κραδαίνοντας καραμπίνες και φωνάζοντας «έξω οι ξένοι κλέφτες», το έχει γυρίσει τώρα στο κυριλέ. Οι μετανάστες που σταλίζουν στις πιπίτσες για κάποιο μεροκάματο τούς χαλάνε τη διάθεση, τους χαλάνε τη μόστρα της γειτονιάς (τρομάρα τους). Τους είδαμε στο Αιγάλεω πριν λίγο καιρό, σε απευθείας σύνδεση με τα πρωινάδικα. Τους είδαμε στο λιμάνι της Πάτρας τις τελευταίες μέρες. (Εννοείται πως τα κανάλια δεν έκαναν καμιά απευθείας σύνδεση με τους ξυλοκοπηθέντες Πακιστανούς, ούτε οι εφημερίδες έδωσαν καμιά ιδιαίτερη δημοσιότητα στο θέμα).

Σ' αυτές τις συνθήκες, λοιπόν, το αυγό του φιδιού επωάστηκε γρήγορα και τα φιδιά ξεπετάχτηκαν. Οι νεοναζιστικές συμμορίες αισθάνονται ότι μπορούν να δρουν ως ριζοσπαστική εμπροσθοφυλακή του κράτους και της αποχωνωμένης κοινωνίας. Να κάνουν αυτό που δε μπορούν εύκολα να κάνουν οι μπάτσοι (θυμηθείτε τα συνεχή βασανιστήρια Αφγανών από ασφαλίτες μέσα στο ίδιο τους το σπίτι) κι αυτό που δεν τολμούν να κάνουν οι «νοικοκυραίοι». Ενεργούν οργανωμένα και έχουν πλάτες στην Αστυνομία. Αλλιώς δεν θα τολμούσε μια μάζα 25 ατόμων να οργανώσει πογκρόμ σ' ένα σπίτι. Ξέρουν ότι το κράτος δεν θα τους κυνηγήσει.

■ Καμεροχαφιέδες: Η λύση στα χέρια του λαού

Δεν μας εξέπληξε η τροπολογία που κατέθεσε ο υπουργός Δικαιοσύνης Σ. Χατζηγάκης, νομιμοποιώντας τη χρήση των καμερών-χαφιέδων, υπό την εποπτεία εισαγγελέων. Εκεί που είχαν φτάσει τα πράγματα, η κυβέρνηση δεν θα καθόταν να περιμένει να ισορροπήσουν μεταξύ τους τα διάφορα θεσμικά όργανα. Κατέφυγε στη σίγουρη λύση της διατεταγμένης κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Όσο για την εγγύηση των εισαγγελέων, ας γελάσουμε. Τα μεγαλύτερα αστυνομικά εγκλήματα έγιναν υπό την εποπτεία εισαγγελέων. Έχουν αποδείξει ότι είναι χειρότεροι από τους μπάτσους.

Δεν έχουμε να προσθέσουμε πολλά σ' αυτό το σχόλιο. Καλές είναι οι καταγγελίες κατά της κυβέρνησης, αλλά όταν κανείς μένει σ' αυτές και κατά τα άλλα σέβεται τη λειτουργία του συστήματος, λειτουργούν αποπροσανατολιστικά. Οι κάμερες είναι καταδικασμένες στη συνείδηση του ελληνικού λαού, οι λαϊκές δυνάμεις ας επιβάλλουν το δίκιο.

Απόψε σας περιμένουμε

Η τριλογία του πολέμου
Ρομπέρτο Ροσελίνι

07/12: Ρώμη ανακάλυψη πόλη (1945)
14/12: Πομπό (1946)
21/12: Γερμανία έτος μηδέν (1949)

Βασισμένο στο έργο του Ροσελίνι, η ΚΟΝΤΡΑ οργανώνει σε 3 παραστάσεις την τριλογία του πολέμου.

λαϊκό-ρεμπέτικο γλέντι
με ζωντανή μουσική

Σάββατο 8/12
ώρα 21:00

είσοδος ελεύθερη

KONTRA
Αναλιουπόλεως 65,
1η παράλληλη Αγ. Μελετίου
πληθυσίου Αχαρνών

Κάποια πράγματα πήραν την ανηφόρα και δεν σταματάνε με τίποτα. Τα κέρδη, ας πούμε, των τραπεζιτών και βιομηχάνων, οι παπαριές που λένε οι πολιτικάνηδες, όπως και η εξαθλίωση της εργαζόμενης κοινωνίας. Μια ματιά στις οικονομικές στήλες των φυλλάδων σε κάνει να παραμιλάς. Στο ιστορικά υψηλό επίπεδο των 1.313 εκατ. ευρώ ανήλθαν τα καθαρά κέρδη του Ομίλου της Εθνικής Τράπεζας στο εννιάμηνο του 2007, αυξημένα κατά 66% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2006. Ο όμιλος της ΑΤΕbank στους πρώτους εννιά μήνες του 2007 αύξησε τα κέρδη του κατά 93,9% συγκριτικά με πέρυσι. Κατά 111,91% είδε φέτος να αυξάνονται τα κέρδη της εταιρία Νηρέυς και ο κατάλογος αυτός δεν έχει τελειωμό. Με την ευκαιρία, ας θυμηθούμε τι έγραφε σε μια προκήρυξη της η 17 Νοέμβρη: «Σε μια κοινωνία με εκρηκτικές ταξικές αντιθέσεις και πελώρια οικονομικά σκάνδαλα, τύπου μπανάνας, όπου οι μεγαλύτεροι έλληνες καπιταλιστές εκτός από συγγνοί εκμεταλλευτές – κι αφήνοντας κατά μέρος την ευθύνη τους για τους χιλιάδες δολοφονημένους και σακατεμένους στα λεγόμενα "εργατικά ατυχήματα" – είναι οι μεγαλύτεροι απατεώνες της χώρας και μ' αυτά ακόμα τη κριτήρια του αστικού νόμου. Κλέβουν τα δάνεια, δηλαδή την εργασία τον λαού, για να χτίσουν δεκάδες πολυτελείς βίλες εδώ και στο εξωτερικό, για να φουσκώνουν τις καταθέσεις τους στις ξένες τράπεζες».

Την ίδια στιγμή που η ανεργία θερίζει την εργατική τάξη και ενώ η ακρίβεια στην αγορά σου φέρνει πυρετό, κάποιοι στυλοβάτες της καπιταλιστικής βαρβαρότητας που βιώνουμε μιλάντες και απευδύνονται σε χαχόλους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, Γκαργκάνας. Και τι δεν δήλωσε! Πρότεινε ενοποιήσεις ταμείων και περικοπές στις πρώτες συντάξεις, αύξηση ορίων ηλικίας και εισφορών, μείωση του ποσοστού αναπλήρωσης της σύνταξης επί του βασικού μισθού... Για να καταλάβετε τι επαφή έχει αυτός ο τύπος με την πραγματικότητα αρκεί να σας αναφέρει κάποιος παλαιότερες διαπιστώσεις του. «Επειδή κάποιοι έμποροι αύξησαν την τιμή στα ραπανάκια δε σημαίνει ότι υπάρχει ακρίβεια στην αγορά», είχε πει ο γίγαντας. Και μετά έριξε την κοτρόνα και μας καράφλισε εντελώς: «Οι συνταξιούχοι πηγαίνουν και διακοπές και περνούν ωραία και έτσι δεν προσφέρουν στην κοινωνία και την οικονομία».

Εδώ που τα λέμε, όμως, πολλοί στην θέση του θα έλεγαν τις ίδιες μαλακίες. Ξέρεις τι είναι να τσεπώνεις το χρόνο 770.000 ευρώπουλα, να διαθέτεις βίλα στο Κουφονήσι, πολυκατοικία στα Βριλησσια, διατηρητέο στη Φιλοθέη και τεράστιους τραπεζικούς λογαριασμούς; Ενας άλλος τραπεζίτης, ο Τ. Αράπογλου της Εθνικής Τράπεζας, είναι πιο κυνικός στις δηλώσεις του, αφού αυτός θεωρεί δεδομένο ότι πρέπει να δουλεύουμε πάνω από 40 ώρες τη βδομάδα και συμφωνεί απόλυτα με τις απόψεις Γκαργκάνα. Φτωχαδάκι κι αυτός. Μόνο 607.835 ευρώ δαγκώνει το χρόνο από τους μισθούς του και καλά που τον τσοντάρουν κάτι έξτρα μπακίρια από παραστάσεις στα ΔΣ θυγατρικών, δωρεάν χρήση αυτοκινήτων, οι πιστωτικές κάρτες κ.α και μπορεί και τα φέρνει βόλτα. Μπροστά σ' αυτούς ο Μητσοτάκης που παντελονιάζει 10.000 ευρώ σύνταξη το μήνα είναι φουκαράς. Οπότε δείχνω κατανόηση στις παρόμοιες δηλώσεις του επίτιμου και δεν τις σχολιάζω καθόλου.

Σ' αυτή την αντεργατική λαίλαπα της κυβέρνησης ποια είναι η στάση του λεγόμενου συνδικαλιστικού εργατικού κινήματος; Απάντηση σ' αυτό πήρε όποιος παρακολούθησε την τηλεοπτική εκπομπή του Πρετεντέρη, που είχε καλεσμένο τον πρόεδρο της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλο. Πραγματικά, ήταν να λυπάσαι τον εργατοπατέρα που ψέλλιζε κάτι κοινοτοπίες αφήνοντας ουσιαστικά αδιάφορους τους άλλους καλεσμένους της εκπομπής. Ειδικά τη στιγμή που ο Δανίκας (έχει περάσει ένα φεγγάρι απ' το κόμμα του Περισσού και διατηρεί ακόμα μια τζούρα ρεφορμιστικής αγωνιστικότητας) είπε ότι δεν είναι δυνατόν κάποιοι ατσάλωτοι γραβατωμένοι να αντιληφθούν πόσο αρνητικά θα επηρεάσει το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων αν υλοποιηθούν τα αντισφαλιστικά μέτρα που σχεδιάζει η κυβέρνηση. Ο εργατοπατέρας στα λεγόμενα του δημοσιογράφου αναγνώρισε τον εαυτό του, κοκκίνισε και μπροστά στην κάμερα έβγαλε τη γραβάτα του! Τη μάσκα του αγωνιστή συνδικαλιστή που φοράει θα τολμήσει ποτέ να τη βγάλει;

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

Ντου και κατάληψη

Η αγωνιστική δράση στο πρωτάθλημα το προηγούμενο Σαββατοκύριακο, επισκιάστηκε από τα όσα διαδραματίστηκαν στις εξέδρες του Χαριλάου και του γηπέδου του Αστέρα Τρίπολης. Η εκτός έδρας νίκη της ΑΕΚ στο ντέρμπι με τον Αρη, η πρώτη εκτός έδρας νίκη του γαύρου στο Περιστέρι, η νίκη του Αστέρα Τρίπολης επί του ΠΑΟΚ, που τον έφερε στην 4η θέση του βαθμολογικού πίνακα, και η γκέλα του Παναθηναϊκού (0-0) με την Ξάνθη στη Λεωφόρο πέρασαν σε δεύτερη μοίρα, αφού πρώτη είδηση ήταν η εκκένωση της εξέδρας των οπαδών της ΑΕΚ στο Χαριλάου και η κατάληψη της εξέδρας των επίσημων στην Τρίτολη από οπαδούς του ΠΑΟΚ. Αξίζει να σχολιάσουμε αυτά που διαδραματίστηκαν στις εξέδρες των δυο γηπέδων, γιατί συνδέονται άμεσα μεταξύ τους και αποτελούν τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Πριν όμως αρχίσουμε το σχολιασμό, ας θυμηθούμε επί τροχάδην τα γεγονότα.

Στο Χαριλάου, κάποιοι από τους 800 οπαδούς της ΑΕΚ, κατά τη διάρκεια του πρώτου ημιχρόνου (από το 3ο έως το 41ο λεπτό), εκτόξευσαν με το γνωστό πιστόλι-στυλό 5-6 φωτοβολίδες προς τους οπαδούς του Αρη. Ο διαιτητής διέκοψε προσωρινά το παιχνίδι και ανακοινώθηκε πως αν συνεχιζόταν η ρίψη των κροτίδων θα διέκοπτε τον αγώνα. Δυο λεπτά αργότερα έπεσαν δυο ακόμη κροτίδες από τους οπαδούς της ΑΕΚ, όμως το παιχνίδι συνεχίστηκε κανονικά. Με τη λήξη του πρώτου ημιχρόνου έγινε σύσκεψη και αποφασίστηκε, με τη σύμφωνη γνώμη και του Νικολαΐδη, να εκκενωθεί η εξέδρα των οπαδών της ΑΕΚ. Τα ηγετικά στελέχη της Original βγήκαν πρώτα από το γήπεδο, όμως στη συζητητική τους πλειοψηφία οι οπαδοί της ΑΕΚ δεν έδειξαν διατεθειμένοι να βγουν από το γήπεδο. Η διαδικασία εκκένωσης κράτησε περισσότερο από μια ώρα και οι κιτρινομαυροί οπαδοί άρχισαν να αποχωρούν μόνο όταν στην εξέδρα μπήκαν δυο διμοιρίες των ΜΑΤ.

Στην Τρίτολη, το σκηνικό ήταν διαφορετικό. Η ΠΑΕ ΠΑΟΚ είχε προμηθευτεί 550 εισιτήρια, όμως οι οπαδοί της ομάδας που βρέθηκαν στην πρωτεύουσα του υπό σύσταση πελοποννησιακού κράτους ήταν περισσότεροι από 1.000. Η αστυνομία προσπάθησε αρχικά να τους στριμώξει στο πέταλο που προορίζεται για τους φιλοξενοούμενους οπαδούς, όμως αυτοί δε χωρούσαν εκεί (η χωρητικότητα της συγκεκριμένης εξέδρας δεν ξεπερνά τις 600 θέσεις) και με ντου κατέλαβαν τη γειτονική εξέδρα, στην οποία κάθονταν οι κάτοχοι των διαρκείας της πελοποννησιακής ομάδας. Η διοίκηση του Αστέρα απαίτησε από την αστυνομία την εκκένωσή της, από τα megafona ανακοινώθηκε ότι αν δεν αποχωρήσουν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ δε θα ξεκινούσε ο αγώνας, ο αστυνομι-

κός διευθυντής ξεκαθάρισε ότι δε μπορεί να εγγυηθεί την ομαλή διεξαγωγή του αγώνα και μπροστά στο αδιέξοδο τη λύση έδωσε ο διαιτητής Γερμανάκος που αποφάσισε να ξεκινήσει τον αγώνα.

Τα γεγονότα στα δυο γήπεδα μπορεί να φαίνονται με μια πρώτη ματιά εκ διαμέτρου αντίθετα, όμως όπως είπαμε και παραπάνω αποτελούν τις δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Και στις δυο περιπτώσεις οι διαιτητές λειτούργησαν όχι με βάση την αντικειμενική αξιολόγηση της κατάστασης, αλλά με βάση τα συμφέροντα των προέδρων της ΑΕΚ και του ΠΑΟΚ, αντίστοιχα. Στη Θεσσαλονίκη, ο διαιτητής θα ήταν αδύνατο να επιμείνει στην εκκένωση του γηπέδου, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του προέδρου της ΑΕΚ. Τα όσα διαδραματίστηκαν στο Χαριλάου στο συγκεκριμένο αγώνα είναι πταίσματα μπροστά στα απίστευτα που έχουν γίνει στα γήπεδα της Θεσσαλονίκης. Οι παλιότεροι θα θυμούνται ότι κάποιοι αγώνες έληξαν στο 80ό ή στο 85ο λεπτό, προκειμένου να μη τιμωρηθούν οι ομάδες, ενώ σχεδόν πάντα οι αθηναϊκές ομάδες έπαιζαν σε κλίμα τρομοκρατίας.

Ο Κουκουλάκης έγινε μάγκας, για τον απλούστατο λόγο ότι με την εκκένωση της εξέδρας των οπαδών της ΑΕΚ ο Νικολαΐδης βρήκε την ευκαιρία που έψαχνε πολύ καιρό, για να πετύχει μια μεγάλη νίκη σε βάρος των οργανωμένων οπαδών της ομάδας του. Η κόντρα ανάμεσα στη διοίκηση της ΠΑΕ και την Original βαστάει εδώ και πολύ καιρό. Η έναρξη του πρωταθλήματος βρήκε τις δυο πλευρές στα χαρακώματα και οι οργανωμένοι οπαδοί απαιτούσαν από την ΠΑΕ να τους εξασφαλίζει εισιτήρια για τους εκτός έδρας αγώνες. Η καλή πορεία της ομάδας, το όραμα της κατάκτησης του πρωταθλήματος, αλλά και η άψογη συμπεριφορά των κιτρινομαυρών οπαδών στα εκτός έδρας παιχνίδια ανάγκασαν την ΠΑΕ να αλλάξει ρότα και να συναινέσει στις μετακινήσεις τους. Η «εκεχειρία» ανάμεσα στις δυο πλευρές (σοβαρές υποχωρήσεις είχαν κάνει και οι ηγέτες της Original, αφού η πολύ καλή πορεία της ομάδας δικαιώνει την πολιτική του Νικολαΐδη, ο οποίος είχε πλέον την πλειοψηφία του κόσμου της ΑΕΚ στο πλευρό του) ήταν κάτι περισσότερο από εύθραυστη. Και οι δυο πλευρές έψαχναν την ευκαιρία που θα τους έδινε το πλεονέκτημα σε βάρος του αντίπαλου. Οι ενέργειες των οπαδών της ΑΕΚ στις εξέδρες του Χαριλάου ήταν η χρυσή ευκαιρία για τον Νικολαΐδη. Συμφώνησε, για να μην πούμε υπερθεμάτισε, στην απόφαση για εκκένωση της σόου στη συνέντευξη Τύπου, ζη-

τώντας συγνώμη από τον κόσμο του Αρη, ανακοίνωσε ότι δε θα ξαναδώσει εισιτήρια για τους εκτός έδρας αγώνες της ομάδας και ανάγκασε την ηγεσία της Original να του ζητήσει συγνώμη και να βάλει την ουρά στα σκέλια. Ο Νικολαΐδης εκμεταλλεύτηκε τους οργανωμένους οπαδούς για να πάρει τσάμπα την ΑΕΚ και να διαλύσει κάθε αντιπολίτευση, τους χρησιμοποίησε σαν μοχλό πίεσης για να αναγκάσει την κυβέρνηση να τη βάλει στο άρθρο 44, παρά το γεγονός ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις, όμως μετά οι οπαδοί ήταν άχρηστοι γι' αυτό και έπρεπε να τους ξεφορτωθεί. Τα τελευταία χρόνια η Original είχε εκμεταλλευτεί τη διοικητική αστάθεια στην ΑΕΚ και αποτελούσε πόλο εξουσίας. Οι οργανωμένοι οπαδοί έπαιζαν σημαντικό ρόλο στις εξελίξεις και μπορούσαν να ανεβοκατεβάζουν διοικήσεις. Ο Νικολαΐδης απέδειξε στην πράξη, ότι διαθέτει όλα τα προσόντα ενός πολύ καλού επιχειρηματία, είναι «αδίστακτος» και χρησιμοποιώντας θεμιτά και αθέμιτα μέσα διευθύνει με επιτυχία το μαγαζί που λέγεται ΑΕΚ.

Και ας πάμε στην άλλη όψη του νομίσματος. Η διοίκηση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ ακολουθεί διαφορετική πολιτική. Στην προσπάθειά της να εξασφαλίσει την επιβίωση της ομάδας, συνεπώς και τη δική της, έχει ταυτιστεί απόλυτα με τους οργανωμένους οπαδούς. Ο Ζαγοράκης πριν λίγο καιρό απαγόρευσε στον επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης στην Τούμπα να κατεβάσει το πανό που τα έχουν στον Καραμανλή, συμμετείχε στο συλλαλητήριο που οργάνωσαν οι οπαδοί του ΠΑΟΚ με αίτημα να χαριστούν όλα τα χρέη και να δοθεί κρατική χορηγία στην ομάδα, κάνει ό,τι είναι δυνατό για να εξασφαλίσει εισιτήρια για τους εκτός έδρας αγώνες και προσπαθεί με κάθε τρόπο να τα έχει καλά μαζί τους. Για τους παραπάνω λόγους, από την ΠΑΕ ΠΑΟΚ όχι μόνο δεν βγήκε καταδικαστική ανακοίνωση για τη συμπεριφορά των οπαδών, αλλά ούτε λίγο ούτε πολύ φόρτωσε στους μπάτσους τα ντράβαια που έγιναν στην Τρίτολη. Μάλιστα, ορισμένοι από την ΠΑΟΚτζιδική οικογένεια υποστήριξαν ότι το ντου και η κατάληψη της εξέδρας ήταν αναγκαία προκειμένου να μη θρηνήσουμε θύματα, υποστηρίζοντας ότι όταν 1.000 οπαδοί βρεθούν σε μια εξέδρα χωρητικότητας 500-600 ατόμων, ο κίνδυνος κατάρρευσης είναι πολύ μεγάλος. Η άποψη αυτή έχει βάση, όμως πρώτα θα έπρεπε να απαντήσουν στο ερώτημα γιατί μετέφεραν 1.000 οπαδούς στην Τρίτολη, όταν είχαν πάρει εισιτήρια για 500. Τη δεδομένη χρονική στιγ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

μή ο Ζαγοράκης και η διοίκηση του ΠΑΟΚ χρειάζονται τη βοήθεια των οπαδών της ομάδας, αφού αφενός είναι οι μοναδικοί που μπορούν να πιέσουν καταστάσεις και να πετύχουν παροχές από την κυβέρνηση και αφετέρου αποτελούν ίσως τη βασική πηγή εσόδων για την ΠΑΕ.

Όσο για τους υπεύθυνους της Λίγκας, τα σχόλια περιττεύουν. Η υποκρισία σε όλο το μεγαλείο της. Εκκένωσαν την εξέδρα στο γήπεδο Χαριλάου, όταν όλα έδειχναν ότι οι οπαδοί της ΑΕΚ είχαν ηρεμήσει, και την ίδια στιγμή επέτρεψαν (θεωρώ ότι ο Γερμανάκος ήταν σε συνεννόηση με τη διοίκηση της Λίγκας και δεν ήταν προσωπική του πρωτοβουλία η διεξαγωγή του αγώνα) να γίνει ο αγώνας στην Τρίτολη, παρά την ξεκάθαρη στάση του αστυνομικού διευθυντή ότι δεν εγγυάται την ομαλή διεξαγωγή του, αφού σε διαφορετική περίπτωση ο ΠΑΟΚ θα κινδύνευε με μηδενισμό και αφαίρεση βαθμών. Και στις δυο περιπτώσεις «μέτρησαν» οι ανάγκες των προέδρων. Ο Νικολαΐδης, εκτός από την επικράτησή του στη μάχη με την Original, κατάφερε να εξασφαλίσει και άλλοθι, ενόψει της εκδίκασης της απόφασης από τον αθλητικό δικαστή. Ο Ζαγοράκης έχει ανάγκη τους οπαδούς του ΠΑΟΚ για να πετύχει τα σχέδιά του και γι' αυτό το λόγο κάνει ελαφρώς τα κλειστά μάτια και ταυτίζεται με τα συνθήματα και τα αιτήματά τους, αδιαφορώντας αν με τη στάση του η ομάδα τιμωρηθεί σε κάποιους αγώνες.

Κλείνοντας, θα επαναλάβουμε κάτι που έχει γραφεί αρκετές φορές στη στήλη. Τα σχέδια και τα «οράματα», των προέδρων των ΠΑΕ είναι αντίθετα με τα οράματα και τις επιθυμίες των οπαδών τους. Οι καταλαλιότες που «επενδύουν» στο ποδόσφαιρο έχουν σαν πρώτο και κυριότερο στόχο να αυξάνονται συνεχώς τα κέρδη τους, ενώ ο απλός οπαδός θέλει να δει την ομάδα του στην κορυφή. Ακόμη και στις περιπτώσεις που οι επιδιώξεις των προέδρων ταυτίζονται πρόσκαιρα με τις επιθυμίες των οπαδών, πρέπει να είναι ξεκάθαρο ότι η φιλία με τους οπαδούς διαρκεί για το χρονικό διάστημα που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους και μετά ο «υπερήφανος λαός» της ομάδας γίνεται «τσούρμιο από κακοποιούς και εγκληματίες που πρέπει να τιμωρηθούν παραδειγματικά».

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΡΑΜΙΝ ΜΠΑΧΡΑΝΙ Man push cart

Ενας Ιρανός που γεννήθηκε και ζει στη Νέα Υόρκη, που θεωρεί ότι είναι διεθνής, που έχει επαφή με τη λαϊκή κουλτούρα των ΗΠΑ, ένας σκηνοθέτης που πιστεύει πως το σινεμά και εθνική ταυτότητα έχει και δε μπορεί να απευθύνεται εξίσου σε οποιοδήποτε ανά τον κόσμο και που θέλει να παρουσιάσει την αγνοημένη πλευρά της Νέας Υόρκης, γυρίζει μια ταινία σαν αυτές που σπάνια βλέπουμε. Λιτή, ανεπιτήδευτη και προπάντων αληθινή. Η εικόνα ενός πακιστανού μετανάστη που βγάζει με κόπο ένα μεροκάματο σέρνοντας το καρότσι-καντίνα του στους δρόμους της Ν. Υόρκης, που συνθλίβεται από τους ρυθμούς μιας αφιλόξενης μεγαλούπολης, που διεκδικεί απεγνωσμένα το δικαίωμα στην προσωπική του ζωή, φέρνει συνειρμούς για όλους αυτούς τους εργαζόμενους του ποδαριού που συναντούμε κάθε μέρα σε κάθε γωνιά της πόλης, τους ανώνυμους, τους διαφορετικούς, τους ξένους, τους απόκληρους.

Ο Μπαχρανί παραμερίζει την κουρτίνα της άγνοιας και δείχνει την καθημερινότητα του ήρωά του, τα άγχη, το κυνηγητό, την αποξένωση, την προσπάθεια να ξεφύγει από τη μοίρα του, την προσπάθεια να διατηρήσει την ανθρώπινη υπόστασή του. Ο Αχμάντ δεν είναι ηθοποιός, είναι ο άνθρωπος που ζει σέρνοντας ένα καρότσι και είναι αληθινός. Στην ουσία, παρακολουθούμε ένα ντοκιμαντέρ, παρότι υπάρχουν και μερικοί επαγγελματίες ηθοποιοί. Δεν είναι το είδος του κινηματογράφου που δίνει γροθιά στο στομάχι του θεατή, που δείχνει τον κύριο ένοχο που πολλοί από μας ξέρουμε ποιος είναι, όμως, κατά τον Μπαχρανί, «πηγάει από την πραγματικότητα και όχι από κάποιο ψηφιακό επεξεργασμένο κόσμο» και, το κυριότερο, δείχνει καταστάσεις που το σινεμά αγνοεί. Αυτό από μόνο του είναι ήδη σημαντικό.

■ ΣΕΚΑΡ ΚΑΠΟΥΡ Ελίζαμπεθ - Η χρυσή εποχή

Επιτυχημένος σκηνοθέτης του Μπόλγουντ και κατόπιν του Χόλιγουντ, ο Σ. Καπούρ μετά την «Elizabeth» του 1998, που αναφερόταν στην πρώτη περίοδο της βασιλείας της Ελισάβετ της Α', σκηνοθετεί τώρα τη χρυσή περίοδο της διακυβέρνησής της, περίοδο που σηματοδεύτηκε από σημαντικά γεγονότα, όπως η πλήρης ρήξη με τον παπισμό και η ίδρυση της Αγγλικανικής Εκκλησίας, η καθιέρωση κάποιου είδους ελευθερίας συνείδησης για τους υπηκόους της, η πρώιμη βιομηχανική ανάπτυξη, οι πρώτες αποικίες στην Β. Αμερική, η κυριαρχία στις θάλασσες και η νίκη επί της Ισπανίας, η οποία άνοιξε το δρόμο για την παντοκρατορία της βρετανικής αυτοκρατορίας.

Φυσικά, η ταινία, αποβλέποντας στο να προσφέρει στο ευρύ αδαές κοινό ένα εύπεπτο θέαμα, παραβλέπει τις ουσιαστι-

Εμείς τους παρακολουθούμε από τον καναπέ κι αυτοί μας παρακολουθούν από τις κάμερες (μήπως χρειάζεται να σπάσουμε την παρακολούθηση;)

Α(χ)ριστερά

Ασφαλιστικό: πού είναι η ζύμωση, οέο;

Κατά πως φαίνεται οι «bloggers» τόχουν γραμμένο το ασφαλιστικό...

◆ Τελικά στη Ρωσία τσάρ-σε (τους άρεσε) ο Πούτ(σ)ιν (αλλά και 38% η αποχή, ε;).

◆ Επαίνους για την Κομισιόν ο εθνικός Λάκης στο «τσαντίρ» ΤΟΥ (του το αναγνωρίζουμε) της 4-12-07. Γιατί η εκπομπή είναι κυρίως πολιτική...

◆ Σ/σα Κοκκινোসκουφίτσα (η καλύτερα κο(σ)κινোসκουφίτσα...): προσεγγίζει ο καιρός των αλλαγών.

◆ Απλώς (ξανα)δίνουμε τα στοιχεία: «ΕΚΘΕΣΗ ΔΟΚΙΜΩΝ - ΚΩΔΙΚΟΣ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ: 6002/2007, χρώμιο εξασθενές: 24 μg/l - Παραμετρική τιμή (ανώτατη παραδεκτή συγκέντρωση) σύμφωνα με την οδηγία 98/83/ΕΚ περί της ποιότητας νερού ανθρώπινης κατανάλωσης - ΙΓΜΕ, ημερομηνία ανάλυσης: 7-8/1/07, Δείγμα νερού: 4ο γυμνάσιο Θήβας, ημερομηνία παραλαβής από ΕΛΜΕ Βοιωτίας (7-11-07)». Τα ερωτήματα και τα συμπεράσματα δικά σας...

◆ «Give me reason but don't give me choice» - James Blunt.

◆ Διακρίναμε (μεταξύ άλλων): το άρθρο του Σ. Ψύλλου «Εν αρχή (και εν τέλει) ην ο λόγος - σκέψεις για το νέο κύμα αθεϊστών» - περιοδικό COGITO, τ. 7, 10ος '07 και το αφιέρωμα του «Μανδραγόρας» στον Ν. Καρούζο (τ. 37).

◆ ΔΕΗ = Δραματική Επιβάρυνση Ηλεκτροδοτούμενων.

◆ Διαβάστε ή ξαναδιαβάστε τη «Ζούγκλα» (όχι του... Μάκη αλλά) του Αίπτον Σίνκλαρ στην καλή μετάφραση (και καλή τιμή) των εκδόσεων «γράμματα».

◆ Σε αφίσα με την υπογραφή «επιτροπή αγώνα» Ιλίου είδαμε ενδιαφέρουσα «συμπάραξη» του Σωματείου Οικοδόμων με τον Εμπορικό Σύλλογο της περιοχής (γιατί και η «λαϊκή εξουσία» - του Γεωργίου - χρειάζεται τον... καπιταλιστή της). (Και δεν «κράζουμε» μόνο εμείς τον Περισσό:

«Η «αντιμονοπωλιακή» συμμαχία που επιδιώκει να προωθήσει το ΚΚΕ στοχεύει να επιτύχει την κοινωνική συμπάραξη δυο κοινωνικών τάξεων που ανήκουν στους δυο αντιτιθέμενους ταξικούς συνασπισμούς» - από άρθρο του Α. Ταρτάγκου στο περιοδικό «Μανιφέστο» - 12ος 2000).

◆ «Πρόσφατες μελέτες εξέτασαν το θέμα λαμβάνοντας υπόψη τα ευρήματα και των παλαιότερων μελετών και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η κάνναβη δεν αποτελεί ικανό ούτε αναγκαίο αίτιο και ότι μάλλον υπάρχει συνδραστικότητα της με κάποιον άλλον παράγοντα στην αύξηση του κινδύνου ψύχωσης» (από το περιοδικό Current Opinion in Psychiatry 20, σ.σ. 116-120, 2007).

◆ «Το δημόσιο δεν πληρώνει και παράλληλα διευκολύνει τις επιχειρήσεις να μην πληρώνουν ή να διαφεύγουν νομότυπα σημειώνει ο Ν. Γεωργιάδης σε άρθρο του στην ATHENS VOICE και αναφέρει ως παράδειγμα την ALPHA BANK. Εμείς απλώς αναφέρουμε και τα κάτωθι εις επίρρωσιν των (ήδη) γραφέντων: «Μείωση φορολογικών προστίμων έως και 80% στους φορολογούμενους που θα προσέρχονται αυτοβούλως και θα δηλώνουν τις φορολογικές τους παραβάσεις προβλέπει ο νέος νόμος για την πάταξη της φοροδιαφυγής... Ειδικότερα, σύμφωνα με το Άρθρο 4 του νόμου, σε όλους τους φορολογούμενους, φυσικά πρόσωπα, επιχειρηματίες και ελεύθερους επαγγελματίες που θα καλούνται για τακτικό ή προσωρινό φορολογικό έλεγχο... θα δίνεται 10ήμερη προθεσμία ώστε να προσέλθουν οι ίδιοι στην αρμόδια ΔΟΥ και να δηλώσουν τις φορολογικές παραβάσεις που διέπραξαν. Εφόσον προκύπτει απόκρυψη φο-

ρολογητέας ύλης, από όπου δεν έχουν καταβληθεί φόροι στο Δημόσιο, θα παρέχεται η δυνατότητα στον φορολογούμενο να υποβάλλει εκπρόθεσμες φορολογικές δηλώσεις, στις οποίες θα μπορεί να συμπεριλάβει την αποκρυβείσα ύλη, χωρίς να πληρώσει το σύνολο των προβλεπόμενων πρόσθετων φόρων που επιβάλλονται λόγω εκπρόθεσμης καταβολής. Με τον τρόπο αυτό, οι φορολογούμενοι θα μπορούν να τυγχάνουν μειώσεων από 50% έως 80% στις προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής φόρων και κατά 80% στα πρόστιμα του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων, ακόμη και αν οι μειώσεις των προστίμων αφορούν και περιπτώσεις έκδοσης πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων» (εφημ. ΜΕΤΡΟ, 5-12-07).

◆ Ο Πετροπάνος στον πάγο - Peter Pan on Ice.

◆ Κόκκινη κάρτα στις καταλήψεις «βγάζει» γκλόμπ της εφημερίδας «ΤΟ ΠΑΡΟΝ» (φ. 2-12-07). Εντάξει, χωρίς καταλήψεις τώρα μπορείτε να λέτε, ό,τι θέτε...

◆ «Όλοι μαζί μπορούμε να νικήσουμε» σαλπίζει η ΚΟΕ (εφημ. Αριστερά, 30-11-2007). Χέρι-χέρι με την συνδικαλιστική γραφειοκρατία, δηλαδή...

◆ «Μαζικά στην απεργία - όλοι στους δρόμους» (ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΣΗΜΑΙΑ, 1-12-07). Και, κυρίως, όχι μαξιμαλιστικά αιτήματά...

◆ Παρακαλούνται οι κ.κ. συντάκται του ΠΡΙΝ να μην μας «παίρνουν» την ορολογία ελαφρά τη καρδία.

◆ Και η «εκτός των τειχών» αριστερά συζητάει (Πολυτεχνείο) και συζητάει...

◆ Ο εισαγγελέας κ. Καραμάνης δεν γνώρισε αυτό που λένε αστυνομική βία στην Ελλάδα. Μετά τον αρχιεπίσκοπο μας βγήκε κι άλλ-

λος... διαβαστερός.

◆ «Η νεολαία μας είναι του χαβαλέ - Η Ελλάδα θα μπορούσε να είναι παράδεισος με τα πακέτα (ΚΠΣ) που πήρε»: ανοίγει την καρδιά του σε συνέντευξή του στο ΠΑΡΟΝ (2-12-07) ο (κυρ) Λευτέρης Παπαδόπουλος (με τις εκπομπές στην TV και το RADIO). 'Ντάξει, κυρ Λευτέρη, καταλάβαμε...

◆ Όταν αναρωτιέσαι περί της «απειλής μιας νέας τάξης πραγμάτων στην έκδοση βιβλίων για παιδιά και νέους» (Α.Π. Ανδρουτσόπουλου, Η ΑΥΓΗ, 2-12-07, Αναγνώσεις) και με το δίκιο σου πώς επαφίεσαι στην «ελεύθερη Ευρώπη» πρότυπο συμμετοχής στη δημιουργία αυτής της νέας τάξης; Ελα, ντε...

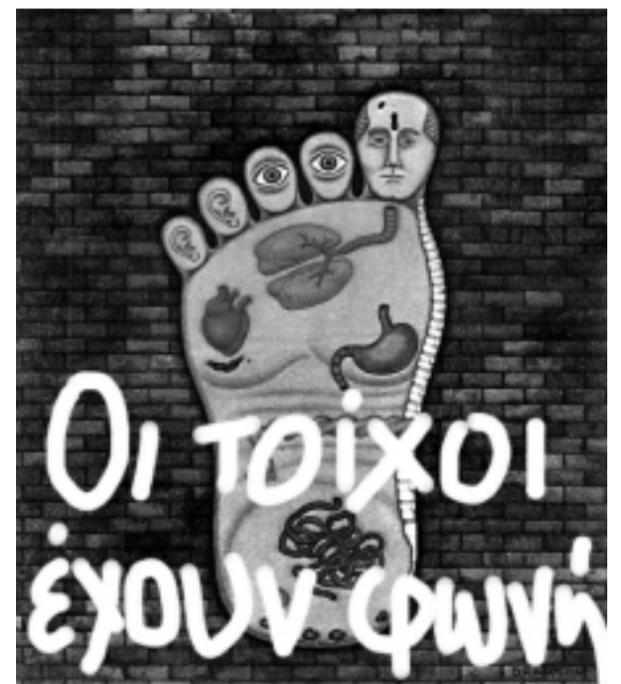
◆ «Το πρόβλημα της ανεργίας είναι ένα από τα μεγάλα ζητήματα που απασχολούν την κάθε οικογένεια. Λύνεται με πολιτικές που αναπτύσσουν την οικονομία». Σωτ. Παντόπουλος, δημοτικός σύμβουλος του Περιούσου στο δήμο Αγ. Αναργύρων (από την εφημερίδα ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ, 11ος 2007). «Ζέσταμα» της οικονομίας, λοιπόν. Εθνική ανάπτυξη. Υπεύθυνη στάση. Γιατί η καλή αριστερά είναι δούλα και κυρά (στον τόπο της).

◆ Στον «Δαίμονα της Οικολογίας» (Η ΑΥΓΗ, 2-12-07) διαβάσαμε δελτίο τύπου του Ομίλου Προβληματισμού για το περιβάλλον και την Αειφόρο Ανάπτυξη («Think tank») και αυτό που μας ξενίζει είναι αυτή η «αιεφόρος ανάπτυξη» που μας βάζει και «ψύλλους στ' αυτιά»...

◆ Τώρα που ο Αλαβείνος είναι Αλαβγίνους σημαίνει πως τσουλάει σιγά-σιγά η «συστήρωση» των κεντροαριστερών δυνάμεων;

◆ 450 (στ') άρματα από Ρωσία: ώρα κάπι ντατζμπάο της ΟΑΚΚΕ!

Βασίλης

◆ Κάτω τα χέρια απ' τα Ταμεία. Φέρτε πίσω τα λεφτά μας. 24ωρη απεργία 12/12 (ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ)

Διαχρονικό το σύνθημα. Και σωστό θα 'λεγε κανείς. Γιατί όλες οι αντιασφαλιστικές επιθέσεις έχουν στόχο να φρενώσουν στην εργατική τάξη το κόστος από την ξεφτιλισμένη σύνταξη και περιθάλψη, απαλλάσσοντας τους καπιταλιστές και το κράτος τους από τεράστια ποσά που ήδη χρωστάνε. Όμως, όλοι όσοι έχουμε μια στοιχειώδη σχέση με τα συνδικαλιστικά θέματα ξέρουμε πολύ καλά ότι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ παραιτήθηκαν από τη διεκδίκηση των τεράστιων αυτών ποσών, που θα ήταν ικανά να διευρύνουν τα ασφαλιστικά δικαιώματα. Παραιτήθηκαν με πολλούς τρόπους. Αρχικά γιατί δεν έκαναν τίποτε για να υποχρεωθούν οι καπιταλιστές και το κράτος να δώσουν όσα όφειλαν και μετά γιατί οι ίδιοι άνοιξαν το δρόμο με τις «εποικοδομητικές προτάσεις» τους στο νόμο του Ρέππα, που νομοθέτησε την απαλλαγή. Από το 2003 που εφαρμόζεται ο νόμος Ρέππα μέχρι σήμερα, τουλάχιστον 1,5 δισ. ευρώ χρωστάει το κράτος στο ΙΚΑ και οι γραφειοκράτες διαμαρτύρονται πολιτισμένα και ήπια. Στα ελληνικά, αλλά και σε όλες τις γλώσσες του κόσμου, αυτή η τακτική των γραφειοκρατών λέγεται ξεπούλημα. Είναι έτσι; Όχι. Διότι το θέμα δεν είναι ποιος είναι πραγματικά η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ, αλλά ποιες...έπρεπε να είναι. Διότι το θέμα δεν είναι τι έκανε για τα κλεμμένα λεφτά των ταμείων η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, αλλά τι... θα έπρεπε να κάνει. Διότι το θέμα δεν είναι ότι οι γραφειοκράτες δεν έχουν ούτε τη δύναμη ούτε τη θέληση να αντιπαλέψουν τη νέα επίθεση, αλλά ότι... θα έπρεπε να την έχουν. Διότι το θέμα δεν είναι ότι η γραφειοκρατία είναι ένα προνομιούχο στρώμα που εξυπηρετεί το κεφάλαιο, αλλά ότι... έπρεπε να είναι σαρξ εκ της σαρκός των εργατών. Ετσι και χειρότερα μεταφράζεται αυτό το «όχι», αυτή η πολιτική ουράς στη γραφειοκρατία. Διότι το θέμα δεν είναι αν αυτοπροσδιορίζεται κάποιος ως ταξικός συνδικαλιστής, ντούρος αριστερός, μαρξιστής ή δεν ξέρω και 'γω τι άλλο. Το θέμα είναι τι είναι πραγματικά.

◆ Ξεσηκωθείτε, απεργία. Όχι στα αντιασφαλιστικά μέτρα. Δικαιώματα με βάση τις ανάγκες μας (ΠΑΜΕ)

Εντελώς λάιτ η αφίσα των ταξικών. Θα την προσυπέγραφαν πολλοί από αυτούς που περιγράψαμε παραπάνω. Και όμως, το ΠΑΜΕ το ταράζουν στην κριτική. Γιατί; Γιατί οι άνθρωποι γνωρίζουν ότι το ΠΑΜΕ κυρίως ενδιαφέρεται για την πολιτική υπεραξία της ψήφου και όχι για την αποτελεσματικότητα του κινήματος. Γιατί το ΠΑΜΕ, όπως όλοι οι γραφειοκρατικοί μηχανισμοί, ενδιαφέρεται να καπελώνει. Γιατί το ΠΑΜΕ έχει αποδείξει ότι δεν είναι κινηματική δύναμη υπεράσπισης των εργατικών συμφερόντων. Και άλλα τόσα δίκαια «γιατί». Δυο μέτρα και δυο σταθμά. Για τη μεν ΓΣΕΕ δικαιολογίες και φαντασιώσεις. Για το δε ΠΑΜΕ κριτική. Και όμως, το ΠΑΜΕ και η ΓΣΕΕ είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Όπως δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, της συμβιβασμένης αριστεράς, είναι το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ. Σ' αυτό το... νόμισμα έχουν χαράξει τον εαυτό τους αρκετές από τις «ουρές» των γραφειοκρατών της ΓΣΕΕ. Η πολιτική τους επιλογή εξηγεί την ηθελημένη φαντασίωσή τους σε σχέση με τη γραφειοκρατία. Διότι πάσχουν από γενικότερη φαντασίωση. Ευτυχισμένη και χαζοχαρούμενη.

κές ιστορικές πτυχές της περιόδου 1573-1603, στην οποία αναφέρεται, και επικεντρώνεται στον πλατωνικό έρωτα της Ελισάβετ και του σερ Ουόλτερ Ράιλι, στη διαμάχη της με τον Φίλιππο της Ισπανίας, στη συνωμοσία του τελευταίου με την Μαρία Στιούαρτ και την εκτέλεσή της το 1577. Πέραν, λοιπόν, μιας εντυπωσιακής υπερπαραγωγής, ο θεατής πραγματικά δεν έχει να κερδίσει τίποτα, βλέποντας μια ταινία που δεν αναπλάθει καν με ακρίβεια και επάρκεια το κοινωνικό και ιστορικό πλαίσιο της εποχής.

■ ΓΚΑΣ ΒΑΝ ΣΑΝΤ

Paranoid park

Ενας έφηβος σκοτώνει κατά λάθος τον φύλακα του σιδηροδρομικού σταθμού του Πάρτλαντ, που βρίσκεται κοντά στο πάρκο για σκληροπυρηνικούς σκέιτερς όπου συχνάζει. Η μέχρι τότε υποτονική ζωή του μετατρέπεται ξαφνικά σε μια προσπάθεια να κρύψει το γεγονός και να ξεπεράσει τις τύψεις του...

Ο Γκας Βαν Σαντ επιχειρεί υποτίθεται μια κατάδυση στα άδυτα της εφηβικής ψυχής, όμως το μόνο που καταφέρνει είναι μια άνευρη, μονοδιάστατη και αδιάφορη ταινία, που αποκόπτει τα πρόσωπα από το κοινωνικό περιβάλλον τους, χωρίς να αναδεικνύει τα κύρια χαρακτηριστικά μιας νεολαίας που δεν ξέρει καν γιατί ζει.

■ ΛΕΪΛΑ ΚΟΝΕΡΣ ΠΙΤΕΡΣΕΝ – ΝΑΝΤΙΑ ΚΟΝΕΡΣ

Η 11η ώρα

«Εμείς ως πολίτες, ηγέτες, καταναλωτές και ψηφοφόροι, έχουμε τη δυνατότητα να βοηθήσουμε να συμπεριληφθεί η οικολογία στις κυβερνητικές πολιτικές και την καθημερινότητά μας». Αυτή είναι η κατακλειδα μιας ταινίας που διανθίζεται από εικόνες περιβαλλοντικών καταστροφών και επιστρατεύει τα απανταχού της γης λαμόγια για να κάνουν εκκλήσεις για τη σωτηρία της γης.

Αφού γίνεται η διαπίστωση ότι είμαστε στο παρά πέντε, ένας συρφετός από καθηγητάδες, μη κυβερνητικές οργανώσεις, οικολόγους, αρμόδιους κάθε λογής, γκουρού, μέχρι τον Γκορμπάτσوف και τον παραγωγό της ταινίας Λεονάρντο Ντι Κάπριο συμφωνούν ότι, αν ενημερωθούμε για το πρόβλημα και δείξουμε στους ηγέτες μας ότι το θέλουμε, τότε μπορούμε να σώσουμε τον πλανήτη!!! Φυσικά, δεν γίνεται πουθενά λόγος για το κυνήγι του κέρδους και για ένα οικονομικό σύστημα που καταστρέφει τα πάντα γύρω του. Αντίθετα, ακόμη όλων των ειδών τις ηθιολογικές βλακειές και χριστιανικές διακηρύξεις σ' αυτό το εξοργιστικό κατασκεύασμα που τους μόνους που δεν αφορά είναι όσοι πραγματικά καίγονται για τη σωτηρία της γης.

Ελένη Σταματίου

ΑΙΣΧΡΟΣ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ

Οι μάσκες έπεσαν στην τελευταία συνεδρίαση της Επιτροπής για τα Βαρέα και Ανθυγιεινά. Στη συνεδρίαση της περασμένης Δευτέρας, ο πρόεδρος της Π. Μπεχράκης, πνευμονολόγος το επάγγελμα, διάβασε στα μέλη της Επιτροπής μια paper με σχέδιο κατάτμησης των ΒΑΕ σε τρεις κατηγορίες. Ένας γιατρός, που εκείνο που θα έπρεπε να κάνει είναι να αναζητήσει επιδημιολογικές και άλλες επιστημονικές μελέτες για καθένα από τα επαγγέλματα που ανήκουν στα ΒΑΕ, παρουσίασε ένα σχέδιο ασφαλιστικής-οργανωτικής δομής. Ένα σχέδιο που προφανώς του ενέχειρσαν από το υπουργείο Εργασίας, για να «ψαρέψει» τις πρώτες αντιδράσεις των μελών της Επιτροπής. Απέδειξε έτσι, ότι εκτελεί διατεταγμένη αποστολή, όπως και άλλα από τα διορισμένα μέλη της Επιτροπής.

Ε, όχι να θέλει και βαρέα...

■ Βαρέα και Ανθυγιεινά: έπεσαν οι μάσκες στην Επιτροπή

Μαζική απένταξη κλάδων

Πέρα όμως από την αναμενόμενη στάση του Μπεχράκη, αισχρός είναι ο ρόλος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ο εκπρόσωπος της ΓΣΕΕ, αντί να σηκωθεί και να φύγει, όχι μόνο έμεινε, αλλά και συμφώνησε να παίξει το παιχνίδι απεντάξεων-εντάξεων, που θα ξεκινήσει στην επόμενη συνεδρίαση της Επιτροπής την προσεχή Τρίτη. Όχι μόνο δεν αποχώρησε από τη σκέ Επιτροπή η ΓΣΕΕ, αλλά δεν προχώρησε καν σε καταγγελία των κυβερνητικών μεθοδεύσεων και κράτησε στο σκοτάδι τους εργαζόμενους. Δεν έβγαλε ούτε ένα δελτίο τύπου!

Όπως έχουμε ξαναγράψει, η κυβέρνηση Καραμανλή έχει αλλάξει το νόμο Ρέππα ως προς το χαρακτήρα της συγκεκριμένης Επιτροπής, η οποία έχει καθαρά γνωμοδοτικό ρόλο, χωρίς το όποιο πόρισμά της να είναι υποχρεωτικό για τους συναρμόδιους υπουργούς (Οικονομίας και Απασχόλησης). Στη 12μελή σύνθεση της Επιτροπής φρόντισε να βάλει 5 με 6 μέλη απόλυτα ελεγχόμενα από την ίδια και για πρώτη φορά στην ιστορία παρόμοιων επιτροπών τρία μέλη από τις εργοδοτικές οργανώσεις, έναντι μόλις ενός από τη ΓΣΕΕ. Έτσι, η κυβέρνηση διαθέτει μια άνετη πλειοψηφία και το μόνο που της χρειάζεται είναι να πείσει την πλειοψηφία να φτιάξει ένα σχέδιο, έστω και χωρίς να διαθέτει το παραμύ-

κρό επιστημονικοφανές στοιχείο.

Πριν παρουσιάσουμε το κυβερνητικό σχέδιο, πρέπει να σημειώσουμε άλλη μια ανατροπή που ετοιμάζεται. Οι νέες διατάξεις για τα ΒΑΕ δεν θα ισχύσουν μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους, αλλά και για τους ήδη ασφαλισμένους, εκτός φυσικά από εκείνους που βρίσκονται στην τελευταία πενταετία πριν τη συνταξιοδότηση. Επιβεβαιώνεται έτσι αυτό που «φρονάζουμε» τόσο καιρό τώρα. Ότι δε μπορεί να υπάρξει τέτοιου είδους διαχωρισμός σε νέους και παλιούς, αλλά θα επιχειρηθεί η εξίσωση όλων, άσχετα αν αυτό θα γίνει άμεσα ή θα επιχειρηθεί σε επόμενη φάση.

Το σχέδιο Μαγγίνα (και όχι Μπεχράκη, βέβαια) προβλέπει τριχοτόμηση των ΒΑΕ. Στο κανονικό καθεστώς θα μείνουν μόνο καμιά πενήνταριά επαγγέλματα (η σειρά αυτών θα έρθει σε επόμενη φάση). Θα δημιουργηθεί μια δεύτερη κατηγορία, οι ασφαλισμένοι της οποίας θα τυχαίνουν προστασίας (μειωμένο ωράριο και υπερωρίες). Πέρα από το ασάφες του πράγματος αναρωτιέται κανείς πως ένα επάγγελμα κρίνεται ως επιβαρυντικό ώστε οι εργαζόμενοι σ' αυτό να εργάζονται λιγότερες ώρες, αλλά αυτό δεν κρίνεται επαρκές ώστε να οδηγήσει σε πρόωρη συνταξιοδότηση. Η απάντηση είναι απλή. Αυτό που

τους ενδιαφέρει τώρα είναι η απένταξη από το καθεστώς ΒΑΕ. Τα υπολοιπα θα τα ρυθμίσει η αγορά εργασίας. Κι αν δεν τα ρυθμίσει γρήγορα, θα παρεμβεί το κράτος σε επόμενη φάση. Τέλος, μια τρίτη κατηγορία θα περιλαμβάνει επαγγέλματα που απλώς... θα παρακολουθούνται!

Η Επιτροπή έβαλε προς στο παρόν στη μπάντα το paper του Μπεχράκη, δεν χάλασαν όμως τις καρδιές τους. Αποφάσισαν από την επόμενη συνεδρίαση (Τρίτη, 11 Δεκέμβρη) να εξετάσουν επαγγέλματα. Με τι κριτήρια; Αγνώστο. Για να ισορροπήσουν εσωτερικά (έχει σημασία να μείνει όσο γίνεται περισσότερο η ΓΣΕΕ), αλλά και προπαγανδιστικά, αποφάσισαν να εξετάσουν μια δεκάδα επαγγελμάτων από τη λίστα των 120 που πρότεινε η ΓΣΕΕ για ένταξη και μια δεκάδα για απένταξη. Μιλάμε για ανωτάτη μπακαλική.

Φυσικά, η προσοχή εστιάζεται κυρίως στα επαγγέλματα που θα απενταχθούν και όχι στα λίγα που θα ενταχθούν για ξεκάθαρο. Αλλωστε, και να αποφασίσουν τώρα ότι πρέπει να εντάξουν κάποια επαγγέλματα, μπορούν κάλλιστα να τα βάλουν στην τρίτη κατηγορία, στα υπό... παρακολούθηση, οπότε δεν θα έχει καμιά σημασία η ένταξη. Ιδού, λοιπόν, ορισμένα υποψηφία για απένταξη επαγγέλματα με τα οποία ξεκινούν:

– **Ψήστες:** Το βάλουμε πρώτο, διότι αποκαλύπτει τις προθέσεις των κυβερνητικών υπαλλήλων. Πρόκειται για επάγγελμα εξοντωτικό, οι συνθήκες εργασίας του οποίου όχι μόνο δεν έχουν αλλάξει, αλλά έχουν γίνει χειρότερες, αν αναλογιστούμε την αύξηση της μέσης θερμοκρασίας και την εντατικοποίηση της δουλειάς.

– **Κομμώτριες:** Είμαστε περίεργοι να μας πουν πόσες εργαζόμενες είναι ασφαλισμένες στο συγκεκριμένο επάγγελμα. Αμφιβάλλουμε αν ξεπερνούν τα μερικές εκατοντάδες άτομα πανελλαδικά, γιατί η μεν πλειοψηφία των κομμωτριών είναι απασχολούμενες, η δε πλειοψηφία των βοηθών τη βγάζουν με τα πουρμπουάρ, αφού θεωρούνται μαθητευόμενες. Όσο για τη βαρύτητα και ανθυγιεινότητα του επαγγέλματος, αρκεί να αναφέρουμε την ορθοστασία για ώρες και τη συνεχή επαφή με χημικά που έχουν γίνει πολύ περισσότερα από τότε που πρωτομπήκε στα ΒΑΕ το επάγγελμα.

– **Πλύντες πιατηριών βενζίνης:** Όλοι έχουμε δει σε τι εξοντωτικές συνθήκες εργάζονται οι εργάτες σ' αυτή τη δουλειά. Νεαροί στην πλειοψηφία τους και πλέον μετανάστες, αμείβονται με εξευτελιστικά μεροκάματα κι είναι όλη μέρα μέσα στο νερό και τα χημικά καθαριστικά.

Οξυνση της ταξικής πάλης

Ρουφιάνους ψάχνει στα παρισινά προάστια η κυβέρνηση Σαρκοζί. Υπόσχεται αμοιβή σε όποιους καταθέσουν μαρτυρίες και καρφώσουν ανθρώπους που χρησιμοποιούσαν όπλα στις πρόσφατες συγκρούσεις της νεολαίας του γκέτο με την Αστυνομία στο Βιλιέ Λε Μπελ. Δεν ξέρουμε αν θα καταφέρει να βρει τους ρουφιάνους που ψάχνει ή αν θα στήσει σκευωρίες. Το ζήτημα, πάντως, την καίει και όχι άδικα.

Η χρήση όπλων (κυρίως κυνηγετικών) ήταν το καινούργιο στοιχείο στις πρόσφατες τριήμερες συγκρούσεις. Αν δεν ήταν αυτά, τότε σίγουρα η κυβέρνηση Σαρκοζί δεν θα έδινε συνέχεια, από τη στιγμή που οι συγκρούσεις σταμάτησαν. Ομως, η χρήση όπλων ήταν ένα καινούργιο δεδομένο, ποιοτικό δεδομένο.

Σίγουρα αυτό δεν συνέβη τυχαία. Δε νομίζουμε πως η νεολαία των εξαθλιωμένων γκέτο περνάει τον καιρό της κουνιώντας, οπότε στη διάθεσή της είχε όπλα και τα χρησιμοποίησε. Αν ήταν έτσι, τότε όπλα θα είχαν χρησιμοποιηθεί στο κύμα των συγκρούσεων προ διετίας, που κράτησε πολλές μέρες και αναπτύχθηκε σε όλα τα προάστια και σε πολλές πόλεις. Όπλα βγήκαν τώρα και σίγουρα δεν βγήκαν τυχαία.

Σε όποιον παρατηρήσει ότι όπλα υπάρχουν στα χέρια ανθρώπων που ασχολούνται με παράνομες δραστηριότητες, οπότε δεν ήταν δύσκολο να βρεθούν στα χέρια των νεαρών που συγκρούονταν με τους μπάτσους, θα απαντήσουμε όπως παραπάνω: και γιατί δε βγήκαν και την προηγούμενη φορά; Είναι φανερό πως βγήκαν τώρα, γιατί η νεολαία των γκέτο έκανε ένα βήμα μπροστά. Δεν δέχτηκε να τρώει αδιαμαρτύρητα τα χημικά, τις χρωμόσφαιρες και τα καουτσουκένια βλήματα της Αστυνομίας. Απάντησε με καραμπίνες στέλνοντας περισσότερους από 40 μπάτσους στο νοσοκομείο (τόσο ήταν από σφαίρες, γιατί οι τραυματίες ήταν συνολικά πάνω από 130).

Όσο για την παραβατικότητα, είναι καθημερινότητα στα γκέτο. Είναι η μόνη «εργασία» που μπορούν να κάνουν αυτοί οι απόκληροι της ιμπεριαλιστικής μπρόπλης, οι αποκομμένοι από κάθε δημιουργικότητα, ακόμα και από τη δυνατότητα να πωλούν την εργατική τους δύναμη. Γι' αυτό και πρέπει να σκεφτούμε τον όρο παραβατικότητα από κοινωνική άποψη. Ποιος είναι παραβατικός, ο νέος που κλέβει γιατί δεν έχει να φάει, ή εκείνος που του στερεί το δικαίωμα στη ζωή; Στα σύγχρονα γκέτο των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων παραβατικοί γίνονται συνήθως οι πιο θαρραλέοι από τους νεολαίους, αυτοί που δεν αντέχουν άλλο τα αδιέξοδα και «βγαίνουν στο δρόμο». Γι' αυτό και δεν αποτελούν ξένο σώμα ανάμεσα στους υπόλοιπους, αλλά είναι κάποιιοι απ' αυτούς.

Η χρήση πυροβόλων όπλων στη διάρκεια των τριήμερων συγκρούσεων στο Βιλιέ Λε Μπελ υποδηλώνει οξυνση της ταξικής πάλης από την πλευρά της νεολαίας των γκέτο. Δείχνει ότι ανάμεσά τους δυναμώνει ένα πνεύμα ανταρσίας, ένα πνεύμα εξέγερσης. Όχι, βέβαια, με την έννοια που φαντάζονται την εξέγερση οι κομμουνιστές. Ομως, η ζωή δε μπαίνει σε καλούπια. Οι εξεγέρσεις δεν αναπτύσσονται σύμφωνα με σχέδια επί χάρτου. Είναι ζωντανές, παλλόμενες διαδικασίες, με τις οποίες οι πραγματικοί επαναστάτες καλούνται να «συγχωνευτούν» (κατά τον ευστοχότατο χαρακτηρισμό του Λένιν), για να μπορέσουν να τις «μπολιάσουν» με τη συνείδηση της σοσιαλιστικής επανάστασης.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

